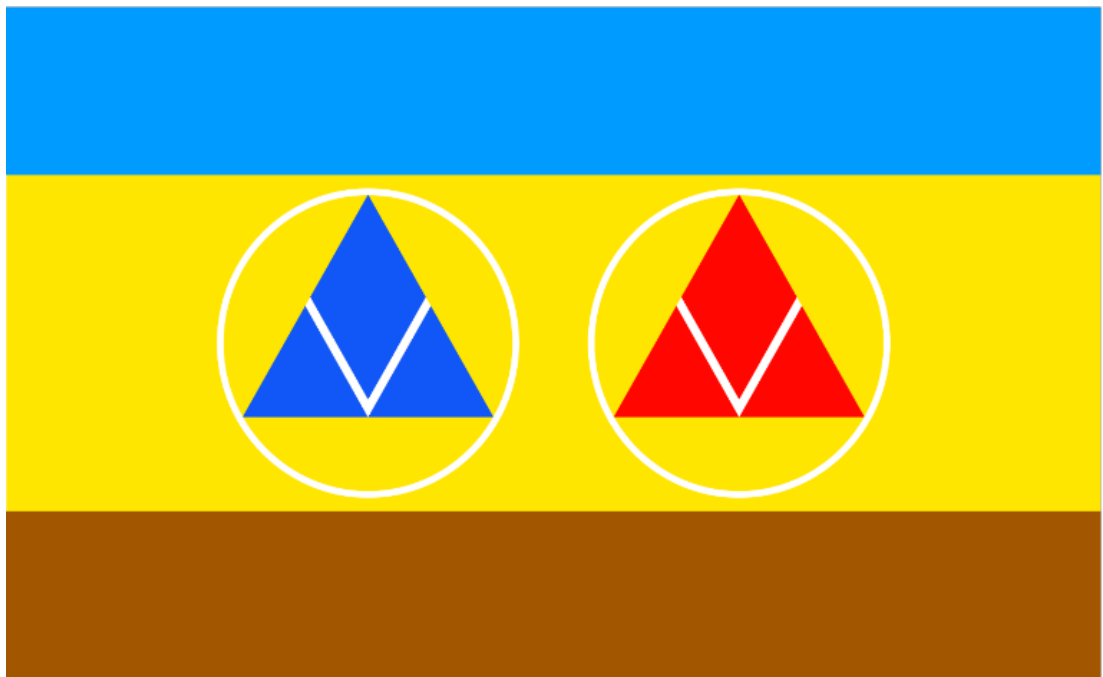

KINH NHẬT TỤNG VỊ LAI PHÁP

QUYỂN MỘT

LƯU HÀNH NỘI BỘ

MỤC LỤC

MỤC LỤC	1
1. KINH KÍNH MỪNG	4
2. KINH SÁM HỐI	7
3. KINH KHUYẾN TU	10
4. KINH KHUYẾN CÁC PHẦN LINH TỬ LO TU	14
5. KINH HOÁN CHUYỂN NGHIỆP QUẢ	17
6. KINH KHUYẾN CÁC BẠC LINH THẦN	22
7. KINH KHUYẾN TU CHO CÁC BẠC ĐẠO SĨ	26
8. KINH KHUYẾN TU CÁC VONG HỒN XIÊU LẠC	30
9. KINH KHUYẾN TU CHO CỬU HUYỀN THẤT TỔ	34
10. KINH KHUYẾN CÁC VỊ THẦN TẠO TÁC	38
11. KINH TU LÀ BIẾT SẼ CHIA VÀ THA THỨ	42
12. KINH TU LÀ HOÁN CẢI THÂN TÂM	46
13. KINH TU NGOÀI CỬA ĐẠO	57
14. KINH KHUYẾN NGƯỜI TU TẠI GIA	62
15. KINH KHUYẾN NGƯỜI CỬA ĐẠO	69
16. KINH CON TRỜI ĐI HỌC	76
17. KINH TU VÀ HÀNH – TU TRƯỚC, HÀNH SAU	80
18. KINH TU LÀ BUÔNG XẢ VỌNG TRẦN	84
19. KINH CON CHA CON MẸ GIÁNG PHẠM TRẦN	89

20. KINH VỊ LAI PHÁP – ĐẠO CA (BẢN SỐ 01).....	96
21. KINH VỊ LAI PHÁP – ĐẠO CA (BẢN SỐ 02).....	99
22. KINH VỊ LAI PHÁP – ĐẠO CA (BẢN SỐ 03).....	105
23. KINH VỊ LAI PHÁP – ĐẠO CA (BẢN SỐ 04).....	110
24. KINH VỊ LAI PHÁP – ĐẠO CA (BẢN SỐ 05).....	114
25. KINH CẦU AN.....	119
26. KINH CẦU SIÊU.....	123
27. LỜI KINH ÁO VẢI.....	127
28. KINH ĐÒ CHIỀU CẬP BẾN VỊ LAI.....	132
29. KINH NGƯỜI GIAO HẠT TỪ BI.....	136
30. KINH THUYỀN TỪ QUA BỀ TỤC.....	140
31. KINH TẾ ĐỘ VONG HỒN CON TRẺ.....	148
32. KINH SUỐI NGUỒN HẠNH LẠC.....	152
33. KINH TÁN THÁN CÔNG ĐỨC CHA MẸ NGÔI CAO.....	157
34. KINH LÒNG THÀNH VỌNG THÁU ĐIỀU CUNG.....	162
35. KINH NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ THUYẾT GIẢNG.....	167
36. KINH TIẾNG GỌI VỀ NGUỒN.....	173
37. KINH LỤC CUNG GIẢNG BÚT.....	177
38. KINH VẤN VŨ TINH QUÂN.....	184
39. KINH SÁM HỎI SONG THÂN.....	190
40. KINH NẴO ĐẠO ĐƯỜNG TU.....	194

41. KINH MÌNH RÔNG LẠC CỦA TRẦN VI	198
42. KINH KHÚC BI TRÁNG CỦA NGƯỜI MỤC TỬ.....	205
43. KINH MỪNG NGÀY THẬP BÁT TRĂNG MƯỜI.....	210
44. KINH LỜI VỌNG CẦU	215
45. KINH MUÔN DẠM ĐƯỜNG TU	220
46. KINH TÂM NGƯỜI CÓ ĐẠO.....	225
47. LỜI KINH ĐÊM.....	230
48. KINH LỜI CẦU NGUYỆN.....	235
49. KINH TU ĐỂ TRỞ VỀ TỰ TÁNH.....	239
50. KINH HỒN MÊ XÁC TỈNH.....	243
51. KINH CÔI ĐẠO TA VỀ.....	247
52. TU LÀ MƯỢN ĐẠO XÂY ĐỜI.....	252
53. KINH THUẬN THIÊN THỪA MỆNH TÂY LẦY.....	257
54. KINH NỂO TỤC ĐƯỜNG TIÊN	262
55. KINH DẤU CHÂN NGƯỜI ĐI MỞ CÔI.....	267
56. KINH TU ĐI CHO TỊNH NGHIỆP TRẦN	273

1. KINH KÍNH MỪNG

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Kìa chuông mõ đại đồng vọng thâu
Ngẩng nhìn cao, lần đầu đại từ
Đoái trông từ cõi huyền hư
Rẽ mây một mảnh thiên thư giáng trần
Từ khởi thủy đã lần đầu đạo
Nay xuống trần lại tạo nguồn duyên
Sơn hà một cõi tịnh yên
Con Trời xuống thế dong thuyền độ sanh!
(3 chuông...)

Kìa quả ngọt cây lành thượng giới
Nọ sắc hương tịnh khởi nhuần ban
Hương về khối đại linh quang
Những phần linh tử xa đàng lạc quê
Nay sức tỉnh, quay về cõi pháp
Cúi đầu xin thọ nhập ngôi cao
Xét thân hư giả, huyễn bào
Chẳng mê chẳng luyến trần lao hội này!
(3 chuông...)

Đạo có trọng, công dày mới tỏ
Phải đâu là “tham đó bỏ đấng”
Thệ nguyện “phản bốn quy nguyên”
Mượn dòng Thánh Pháp làm duyên độ đời
Lạy Cha Mẹ cơ trời hiển lộ
Lạy “Thánh – Thần – Tiên – Phật” ngôi cao
Chúng con khép nép y bào
“Hương – đấng – trà – quả”, lạy chào huyền linh!
(3 chuông...)

Tâm có đạo mới tin “lệnh mẫu”
Lòng hiếu trung mới đáo “cửu trùng”
Con Trời xuống thế thung dung
Có lòng Cha Mẹ theo cùng bốn căn!
Đời mặt pháp – con lần dấu pháp
Buổi can qua tạo tác... Lòng đau
Ngậm ngùi bề khổ rừng lao
Vẫn tin các Đấng Ngôi Cao độ đời!
(3 chuông...)

Cúi đầu lạy: Cha Trời thấu tỏ!
Ngẩng trông lên: Mẹ Đất rộng tình

Như Lai Phật Tổ chứng minh
Tấm lòng con trẻ dâng kính lạy chào!
Trần thế dẫu ra sao cũng mặc
Con nguyện tu cho hết một đời
Cầu xin cha mẹ ngôi trời
Như Lai Phật Tổ chứng lời con đây
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

2. KINH SÁM HỐI

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Ai bịt mắt mà sao chẳng thấy?
Chốn dương trần nắng trảy sương pha
Trăm năm trong cõi người ta
Sớm còn tối mất, những là phù sinh!
Gieo chẳng gặt – ấy tuồng ảo hóa
Nhân đáo đầu cho quả thọ sanh
Kiếp xưa chẳng tạo căn lành
Bây giờ khổ ải muôn phần thảm thương!
(3 chuông...)

Lạy Cha Mẹ duyên lành chuyển đời
Con trẻ xin sám hối tội xưa
Ăn năn hối cải chưa vừa
Đời nay con nguyện sớm trưa tu trì!
Lạy Cha Mẹ từ bi đại độ
Cứu con khờ qua thuở điêu linh
Con nay về chốn môn đình
Cúi đầu đánh lễ cung nghinh đại từ!
(3 chuông...)

Kìa nghiệp cũ mịt mù chẳng biết
Thêm bàn tay tạo tác hiện tiền
Nhân nào quả ấy triền miên
Hết gieo lại gặt, lụy phiền thảm thương!
Nay thức tỉnh theo đường chánh giác
Cúi đầu xin Trời Phật chứng minh
Con nguyên bỏ dữ làm lành
Tu cho đạt quả “vô sanh” cõi người!
(3 chuông...)

Hồn phởn phát ngàn cây nội cỏ
Hồn bơ vơ không ngõ tựa nương
Hồn cô quạnh chốn thâm sơn
Hồn xiêu lạc giữa phố phường ngựa xe!
Nghe tiếng gọi tìm về hội tụ
Chốn thiền môn ứng cứu độ vong
Chuông kêu ỏi hỡi linh hồn
Giống lên ba tiếng, ngàn phương mau về!
(3 chuông...)

Hồn nghiệp ác sâu dày chẳng tỉnh
Hồn oan khiêng đê nặng hai vai

Hồn biệt xứ, hồn lưu đày
Quỳ đây sám hối, liên đài chứng tri!
Hồn bất tín – tu trì chẳng biết
Hồn ngênh ngang hủy diệt pháp thân
Lừa Thầy phản bạn, vong ân...
Về đây sám hối dưới chân Phật đài!
(3 chuông...)

Chúng con nguyện Đất Trời chứng giám
Xin Mẹ Cha mở lượng hải hà
Độ cho sanh chúng gần xa
Nương theo Chánh Pháp vượt qua bể trần
Nguyện Phật Tổ Như Lai ấn chứng
Thương con khờ độ tận chúng sanh
Con thề bỏ dữ tu lành
Mượn thời kinh sám neo cành liên hoa!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

3. KINH KHUYẾN TU

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Vọng trần thức buổi trăng lu
Ngẩn ngơ xác mượn, rùng nhu lệ tràn
Đêm thanh trở giấc mơ màng
Thấy trong vô thức đôi hàng nến chong
Ngẫm đời có tựa như không
Xác thân qua cõi trần hồng tái tê
Lạc vào biển khổ rùng mê
Vô minh đeo bám – ê chề nghiệt oan
(3 chuông...)

Trả vay, vay trả tuần hoàn
Luân hồi nghiệp quả đôi đàng chuyển luân
Đi về mấy nẻo phù vân
Ngẫm thân tứ đại bụi trần vương mang
Áo này một kiếp dở dang
Liêu xiêu lạc ngõ xa đàng – về đâu?
Giả hình giả mộng mà đau
Xác thân hữu hạn ai lau lệ hồng
(3 chuông...)

Trời cao thăm thẳm từng không
Biết đâu nguồn cội mà mong trở về
Bụi trần vây hãm tứ bề
Yên hoa một cõi... Hồn mê đắm rồi!
Bạc tiền danh lợi tài bồi
Gấm son nhung lụa đôi đời nghĩa nhân
Chuông chùa vọng tiếng xa ngân
Hồi kinh vãn độ lay trần – tỉnh chưa?
(3 chuông...)

Thôi thôi... Đừng mãi say sưa
Thời gian chẳng đợi – sớm trưa lại chiều!
Tuổi xuân như gió bay vèo
Nghiệp duyên tạo tác đủ điều chẳng ghê
Chuông này lay tỉnh hồn mê
Gióng lên ba tiếng vọng về cõi không
Luyện lưu chi nữa bụi hồng
Thả trôi vọng tưởng – thoát vòng trầm luân
(3 chuông...)

Sự đời ngẫm tựa phù vân
Sớm còn tối mất, ngàn cân cũng hoài

Ngựa xe áo mào cân đai
Dứt ba hơi thở hồn ngoài quan san
Lọng vàng sáo bạc xênh xang
Ngựa nghiêng rượu thịt, xa đàng thiện lương
Mai rồi già biệt trần dương
Xuôi tay trút gánh vô thường được chăng?
(3 chuông...)

Lặng nghe từng tiếng chuông ngân
Khởi trong vô thức xoay vần nghiệp duyên
Không còn vọng tưởng đảo điên
Chẳng mê chẳng đắm, lụy phiền xa bay
Tu cho nhẹ gánh trần ai
Tu cho tịnh xác – an bài huyễn thân
Tu cho dứt nghiệp tiền căn
Tu cho áo đạo chuyển luân độ phàm!
(3 chuông...)

Tu cho áo vải đấng đàn
Dẫn người lạc ngõ xa ngàn về quê
Tu cho từ bỏ đường mê
Hướng về nẻo giác, an bề hậu thân
Tu cho bề khổ lấp bằng

Tu cho trả hết nghiệp trần mượn vay
Chuông từ vọng giữa trần ai
Tu mau ới bạn – kéo hoài bốn căn!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

4. KINH KHUYÊN CÁC PHẦN LINH TỬ LO TU

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Kìa nẻo đạo chỉ rành căn cội
Khách trần ai lạc lối sai đường
Áo xiêm lem luốc bụi hồng
Gặp hội ly loạn, xuôi dòng biến di
Tuổi xuân cũng có thì có độ
Chẳng chịu lo khởi tạo căn lành
Chỉ ham thu vén, tranh giành
Con đường hoạn lộ cầu thành biển mê!

(3 chuông...)

Hồn xiêu lạc tự thời quá vãng
Mượn thân người cõi loạn đầu thai
Ngẫm đời như giọt sương mai
Sớm còn tối mất, lưu đày một thân
Tu đi bạn – kiếp trần bao nả
Mai luân hồi nghiệp quả nào phân
Thân người quý tựa vàng ngân
Sao không mượn đạo tu trần cho qua!

(3 chuông...)

Phần linh tử gốc nhà tịnh độ
Xuống dương trần vương nợ trần ai
Khởi sanh vọng tưởng, trôi dài
Tĩnh ra quạnh quẽ linh đài nên chong
Áo trần mặc, lục trần chẳng khởi
Mộng “vô sanh” đừng gọi tuyệt sương
Trần ai cỡi tạm náo nương
Lần theo dấu pháp thoát đường trầm luân!
(3 chuông...)

Thân trụ tại nương dòng thanh khí
Hồn thanh cao chẳng lụy ta bà
Luân hồi sanh tử vào ra
Tử sanh chẳng động, hồn xa bề trần
Thuở nắng lửa mưa dầm chẳng kể
Ngày phong quang dưới bệ từ ân
Cũng xin nối bước theo chân
Hoằng khai Chánh Pháp dương trần hiển linh!
(3 chuông...)

Lòng chẳng quản tội tình sau trước
Thân chẳng nao uế trước dâm chân

Áo xiêm chẳng lấm bụi trần
Con Cha con Mẹ muôn phần vẻ vang
Không tạo ác – chẳng khinh người khó
Mở lòng ra thương kẻ cơ hàn
Về đây nung ánh đạo vàng
Chuyển luân nghiệp quả rõ ràng thân sau!
(3 chuông...)

Chuông từ vọng giữa trần lao
Khuyên người bốn biển năm châu hợp quần
Tu cho nghiệp cũ chuyển luân
Dừng tay tạo nghiệp – từ hung hóa hiền
Tu cho đời bớt đảo điên
Cho phần linh tử thành Tiên cõi trần
Tu cho thế giới đại đồng
Nam bang xuất Thánh – đẹp lòng minh quân!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

5. KINH HOÁN CHUYỂN NGHIỆP QUẢ

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Hương đăng trà quả con dâng
Mượn ngày vía Mẹ thành tâm lạy hầu
Trần ai cõi tạm cơ cầu
Nghiệp duyên vay trả xót đau lòng này
Bối xưa chẳng công dày tạo dựng
Dụng quyền binh khởi xướng can qua
Gieo nhiều tội ác gần xa
Bây giờ sự tỉnh – làm ma hồng trần!
(3 chuông...)

Kìa nghiệp khảo, nghiệp giần thê thiết
Nợ liêu xiêu bóng chiếc thêm hoang
Tấm thân đói rét cơ hàn
Đớn đau tật ách muôn vàn thảm thương
Hoặc giàu có tiền muôn bạc ức
Vẫn cô đơn bóng chiếc đường quang
Không con cái, chẳng người thân
Bạc tiền danh phẩm, lụy trần chưa qua!
(3 chuông...)

Áo có rách – nếp nhà phải giữ
Chớ sa vào ngõ tối đường mê
Thân này nghiệp cũ kéo lôi
Tỉnh say chẳng biết, u mê chẳng lia
Ngẫm kiếp trước tạo nhiều nghiệp dữ
Áo trần mang – tội cũ báo đền
Hận lòng còn mãi vô minh
Tạo thêm nghiệp mới, hồng trần đọa sa!
(3 chuông...)

Hoặc xuống thế đền bồi nghiệp quả
Trả rồi vay – vay trả tuần hoàn
Xác thân “xay – giả – giần – sàng”
Đón đau tủi hận muôn vàn thảm thương
Nghiệp che mắt chẳng đường xoay trở
Lại sa vào mê lộ khảo tra
Vướng thêm ngõ tối đường tà
Âm dương cùng khảo, lụy sa bể trần!
(3 chuông...)

Nay tỉnh thức theo đường Chánh Giác
Ngẫm duyên phần sau trước còn đây

Cho con về lại hội này
Nương nhờ Chánh Pháp vượt ngày lao lung
Nay con đã suy cùng nghĩ cạn
Quyết quay đầu – nẻo sáng lần theo
Cầu xin ân điển ngôi cao
Đoái thương con trẻ trần lao một ngày!
(3 chuông...)

Chúng con nguyện từ nay cải sửa
Gieo nhân lành đổi quả tiền căn
Mở lòng bố thí thi ân
Báo đền nghiệp cũ, xoay giân duyên xưa
Theo Chánh Pháp lần về nẻo đạo
Nương thuyền từ khởi tạo nguồn chân
Cúi xin Cha Mẹ từ ân
Chứng minh con trẻ lòng thành quy y!
(3 chuông...)

Mượn ân đức cao dày của Mẫu
Rộng lòng thương – dìu dẫn con khờ
Kiếp này phúc phận còn dư
Cho con tìm gặp Đạo Sư dẫn đời
On thuyết giảng lời lời ghi tạc

Con nay xin tạo tác nghiệp lành
Lời nguyện vọng thâu cao xanh
Chứng cho con trẻ lòng thành hiến dâng!
(3 chuông...)

Chuông từ vọng mấy tầng lao ngục
Nguyên “phá mê khai ngộ” hội này
Nghiệp xưa xin dứt từ đây
Lòng thành sám hối, chuyển xoay mệnh trần
Con nhất định tu thân lập hạnh
Tạo duyên lành dịch chuyển đường mê
Lập công bồi đức sớm trưa
Cầu xin Cha Mẹ ngôi cao chứng lòng!
(3 chuông...)

Lạy Kim Mẫu từ bi đại độ
Dắt dìu con đoạn khổ lìa mê
Lạy Cha chánh phẩm thượng trào
Con nguyện sám hối dưới chân phụ từ
Lạy Đức Phật từ bi vô lượng
Chứng lòng con bỏ dữ làm lành
Xin cho hết một kiếp trần
Tránh xa nghiệp xấu, tu thân từ rày!

(3 chuông...)

Lạy Cửu Huyền Thượng Thiên chứng chiếu

Con nguyện tu để chuyển nghiệp trần

Nguyện cầu “Phụ Mẫu tứ ân”

Độ cho con cháu duyên phần nhẹ thông

Xin trên dưới – trước sau đều chuyển

Dương biết tu, âm cũng đồng tu

Một mai xa chốn ngục tù

Nhẹ nhàng thân cách – nguyện tu một đời!

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

6. KINH KHUYẾN CÁC BẬC LINH THẦN

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Ấn công hầu như thanh gươm lệnh
Có Thần châu hiển hiện quyền linh
Có tiên hô hậu ủng, quân binh
Có áo mào cân đai, triều phục
Sắc thần ban – rồng châu phụng chúc
Bước hạ san rặng rờ danh đề
Chốn dương trần như cuộc rong chơi
Đem quyền bính tạo thiên lập địa!

(3 chuông...)

Người thỏa mãn cùng gấm son nhung lụa
Người say sưa nghiêng ngựa chốn hoa đèn
Bao đam mê tạo tác ở trần miền
Đem ru ngủ con tim và lý trí
Rồi vọng tưởng làm mê mờ Thiên ý
Quên lời nguyên, quên quả vị chuyển luân
Hồn mê mờ, còn lại chút thiên lương
Đem đánh cược vào canh bạc cuối!

(3 chuông...)

Đâu hay biết chốn trần lao mông muội
Là đấu trường cho bao kẻ hùng anh
Men giả trần che lớp lớp tai ương
Đường hoạn lộ mù cay đôi mắt đỏ
Lối thang mây khách thường trần chẳng tỏ
Giấc công hầu như nắng lụi đầu non
Mãi tranh giành, mãi hưởng thụ đua chen
Đem chơn tính chôn vùi nơi cõi tục!
(3 chuông...)

Say sưa mãi – quên cõi nguồn linh thức
Lối sông mê xác tục chẳng hề qua
Mãi đắm chìm mãi ngập lặn, đọa sa
Đêm trần thế lặn lờ con sóng trảy
Tay vượt mặt – dấu hờn năm tháng gọi
Cuộc cờ thiêng rồi đến lúc hạ màn
Áo mào cân đai, bia đá bệ vàng
Trơ lại đó là cõi nguồn chối bỏ!
(3 chuông...)

Đêm thanh sử vọng trời cao mà rơi lệ
Khách trần hồng chẳng vượt nổi can qua

Buổi lâm phạm chí cả ngộ phong ba
Môi ngũ đục chẳng chừa mấy kẻ
Nơi mũi giáo rừng gươm ai kẻ
Chí anh hùng lấp bể đời non
Ngân ngơ trông bao thành quách, vàng son
Rồi vụt mất như lâu đài trên cát!
(3 chuông...)

Sao chẳng tỉnh – ơi những phần linh cách
Bước quay đầu, bờ giác chẳng hề xa
Đừng tạo thêm nghiệp dữ, lệ lòng sa
Đêm trần thế dài theo chiều con trót
Chuông gióng giả gọi người mau tỉnh thức
Chôn hồng trần ngàn cạm bẫy, lao lung
Tu – tu đi để đoạn nghiệp tiền căn
Nguồn cội đó, ta trở về viên mãn!
(3 chuông...)

Tạo công đức đắp bồi, khai sáng
Rạng thân danh – cho thế thế hàm ơn
Rẽ mây mù cho mưa tạnh, nắng chan
Đem lượng cả mà bao dung khắp cõi
Chôn trào ca có Cha chờ, Mẹ đợi

Thần Quân ơi – mau kíp kíp trở về
Đem vinh quang cho rạng rỡ ngôi Trời
Ơn tể độ thường hằng nơi cõi tạm!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

7. KINH KHUYẾN TU CHO CÁC BẬC ĐẠO SĨ

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Kể từ thừa đất trời vạn đại
Cuộc trăm năm trần thế ngẫm đâu dài
Thấp nển soi đêm – tìm hỏi khách anh tài
Sao nữ để tay nhúng chàm đó vậy?
Bao công trận lầy lừng vang khắp cõi
Chẳng nao lòng chí cả ngộ cuồng phong
Khiến quân binh tạo tác chốn trần hồng
Vang khắp khắp – ngõ “danh đề bảng hổ”!

(3 chuông...)

Nào hay đâu dẫn thân vào tuyệt lộ
Để “ô danh xử tiết” đến ngàn sau
Bởi công cuồng, bởi tham vọng hăng lâu
Mộng bá chủ, muốn gồm thâu tứ hải
Luyện phép thuật, kiếm đao, phù chú...
Luyện quân binh – dụng phép đoạt hồn
Chẳng mở lòng ban phát, cuu mang
Chỉ chiếm dụng, mưu cầu san đoạt!

(3 chuông...)

Hồn vất vưởng ngậm ngùi xiêu lạc
Hồn lang thang đói khát thảm thương
Nghe theo lời chiêu dụ bên đường
Rẽ vào chốn ngục tù giam hãm
Theo án triện quy về dưới trướng
Góp bàn tay khảo đảo quần sanh
Binh tướng kia nào có dạng hình
Quyền phép đó cơ hồ chẳng thấy!
(3 chuông...)

Xem vong hồn như là nô lệ
Có mấy khi cho mặc, cho ăn
Chén cơm không, hạt muối dần lên
Nuôi binh tướng còn thua súc vật
Theo lá phép đưa đi trấn áp
Vì đồng tiền đày đọa quân binh
Chôn bợn như bất kể, bất phân
Đem hồn phách chìm vào u ngục!
(3 chuông...)

Thầy ngất ngưỡng say sưa rượu thịt
Lấy đồng tiền xương máu làm danh

Xem vong linh như đất ngoài sân
Đem rao bán đầu hè cuối phố
Thầy nuôi ngải, luyện thành phép dữ
Đem hại người, phá hoại nhân luân
Cỏ cây kia cũng có linh hồn
Thầy nhiếp giữ, đưa vào ác đạo!
(3 chuông...)

Đem tà phép mặc tình khuynh đảo
Chôn hồng trần tảo phật chẳng nương
Ngắt ngưỡng cười gieo rắc tai ương
Cho sanh chúng muôn phần thảm khổ
Chuông giống giả thương oan hồn tuyệt lộ
Chuông âm vang đánh thức kẻ cơ cầu
Đừng tạo thêm nghiệp ác chôn trần lao
Thuyền đã khẳm, làm sao về cố quốc?
(3 chuông...)

Quay đầu lại sẽ thấy ngay bờ giác
Có thuyền từ đưa đón kẻ hồi tâm
Có chuông ngân mõ giống chôn thiền môn
Buông xả hết – ta trở về nguồn cội
Phóng sinh đi những vong linh vô tội

Phép nhiếp hồn chớ giữ để làm đau
Cỏ cây kia trả về lại rừng sâu
Ta ngồi xuống chiếu thiền – tu chuyên nghiệp
(3 chuông...)

Đề mai đây khi đất trời chuyển tiếp
Hội sum vầy ta có mặt hoan ca
Xứng danh cao, chân chánh cách một nhà
Vai gánh đạo, gánh đời ta tiếp bước
Cõi dương thế mặc tuồng đời yêu ghét
Chẳng bận tâm áo mũ với công hầu
Ta trở về làm bạn với trăng sao
Hạt giống thiện nhuần gieo – nguồn tịnh lạc
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

8. KINH KHUYẾN TU CÁC VONG HỒN XIÊU LẠC

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Mưa rả rích năm canh trường gió giạt
Bóng ai qua hiu hắt dỗi thềm không
Đường xa xôi, quạnh quẽ ánh đèn đêm
Về đâu đó, hồn lạc xiêu cuối phố?
Sao có rưng vắn ngàn cây nội cỏ
Đêm không nhà tiếng dế vọng trường canh
Hồn lang thang giữa mộng muội u linh
Nghe gió dậy trời xa buồn thê thiết!
(3 chuông...)

Ai góc phố đầu hè sao chẳng biết
Ai ngậm ngùi trông lối cũ đường quen
Ai đi về lạc lõng giữa đêm đen
Đêm chuyển tiếp – ai chờ trong bóng tối?
Nhà đôi chủ, người cùng người chẳng đợi
Nghĩa vợ chồng một kiếp sánh bằng không
Áo thủy chung gá ghép chốn bụi hồng
Duyên bèo nước rơi giữa dòng sinh tử!
(3 chuông...)

Bao khát vọng, ước ao cùng hoài bão
Cũng bằng không, trơ trọi một mình ta
Còn chi đâu áo gấm với chần hoa
Trơ lại đó một hồn oan vất vưởng
Đêm về tựa – khóc bên bờ ảo vọng
Mộng công hầu thoáng chốc hóa hư không
Ngậm ngùi trông đèn nến thấp hai hàng
Xem cuộc lữ... Khách trần hoàn có thấu?
(3 chuông...)

Còn thân xác còn kêu van đợi cứu
Xác ra tro, hồn phách trụ vào đâu
Cõi dương trần chỉ còn lại canh thâu
Như hơi gió đi về qua biển cát
Mau lay tỉnh, bớ vong hồn xiêu lạc
Theo lời kinh tiếng kệ trở về đây
Chốn thiền môn chuông mõ phá trùng vây
Khai pháp hội – cứu hồn linh một thuở!
(3 chuông...)

Buông vọng tưởng, nguyên “phá mê khai ngộ”

Oán thù xưa đoạn bỏ – ới hồn linh
Kiếp nhân sinh đầy giả tướng, giả hình
Đừng bám chấp để tội tình thêm nữa
Buông xả hết, chẳng đả đo lần lựa
Đây thuyền từ bến đạo đón hồn thiêng
Đây nhân duyên pháp bảo – hội khai kinh
Chuông mõ gióng, vì vong mà “độ tận”!
(3 chuông...)

Ba nén hương, lòng thành con khẩn nguyện
Bỏ đường mê, buông ngã chấp vọng trần
Vượt lao lung tìm về lại cội nguồn
Xin sám hối những tội tình sau trước
Mượn chuông mõ rửa linh hồn ô trược
Mượn chiếu thiền nương tựa gót trần lao
Nhờ tám lòng bi mẫn các đạo sư
Con phát nguyện muôn đời theo Chánh Pháp!
(3 chuông...)

Nguyện tâm ý buông vọng trần, ngã chấp
Xin cho hồn mau chóng được siêu sanh
Nguyện kiếp đời mai hậu biết tu lành
Con quý lạ – thành tâm cầu sám hối

Xin Cha Mẹ lòng từ bi xóa tội
Xin Như Lai Phật Tổ chứng dùm con
Địa Tạng Vương – xin tiếp dẫn vong hồn
Theo hương khói vãng sanh miền tịnh độ!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

9. KINH KHUYẾN TU CHO CỬU HUYỀN THẤT TỔ

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Kể từ thuở hồng hoang tạo lập
Kể từ khi trời đất phân đôi
Có Cha có Mẹ ngôi Trời
Mới thêm tông tổ loài người khai sinh
Đời thịnh hội tấu trình mọi lễ
Mẹ Cha cho linh tử hạ phàm
Phân ra nam bắc – tây đông
Đứng chân trên đất, nuôi dòng hậu sanh!
(3 chuông...)

Âm dương khí hợp thành địa cuộc
Thọ khí dương mà dưỡng khí âm
Sinh sôi nảy nở nghìn năm
Con giòng cháu giống quy thành họ tên
Kẻ sông suối, đồng bằng tạo lập
Kẻ đời non lập bể mư sinh
Rồng Tiên là giống hữu tình
Khai thiên lập địa anh minh nếp nhà!
(3 chuông...)

Buổi tạo tác – trào ca xuống lệnh
Cho các phân chủ vị ngôi cao
Tướng tài, tướng giỏi theo nhau
Hạ san, thống lĩnh trước sau mọi bề
Từ thuở đó “danh đề bảng hổ”
Phúc tổ tông rạng rỡ muôn đời
“Bách gia chi họ” về ngôi
“Cửu huyền thượng côi” – cung trời đáo lai!
(3 chuông...)

Chỉ huy hết trận đài côi hạ
Làm gương cho vạn loại theo cùng
Luật nhà phép nước nghiêm minh
Có gương mẫu, có lý tình trước sau
Nơi hạ thế quy vào “kiến họ”
Có mối giềng tông tổ làm khuôn
Tiền căn, hậu kiếp báo đền
“Đáo đầu kiến họ” – nghiệp duyên sẵn bày!
(3 chuông...)

Và cứ thế luân hồi nghiệp quả
Trả rồi vay – vay trả tuần hoàn
Số sách ghi chép rõ ràng

Nợ đầu trả đó, chẳng màng trước sau
Mỗi kiến họ đứng đầu bốn vị
Có Ông, Bà, Cô, Cậu phân ngôi
Dưỡng sinh con cháu, để rồi
Thiện ác đã định, nghiệp bồi duyên sanh!
(3 chuông...)

Và cứ thế – theo dòng nghiệp quả
Mang hình hài cha mẹ, tổ tông
Lại gieo lại gặt – báo đền
Lại vay lại trả, muôn phần thâm thương
Bởi tông tổ vô lương thiếu đức
Nên cháu con trả nghiệp mòn hơi
Hậu sanh chẳng được tài bồi
Đói nghèo họa khổ muôn đời nghiệt oan!
(3 chuông...)

Sao chẳng chịu tu nhân lập đức
Sao chẳng gieo nghiệp thiện, quả lành
Sống không tích đức để dành
Chết ra quỷ ác – cũng danh ông bà
Hồn khôn khổ hành hà con cháu
Hồn thê lương nghiệp khảo, nghiệp tra

Ông Bà trả tội Ông Bà
Cháu con theo đó cũng sa bể trần!
(3 chuông...)

Chuông gióng giả gọi hồn mau tỉnh
Bước “hồi đầu thị nạn” nào xa
Chữ “hiếu – trung” con lãnh nghiệp nhà
Xin tu thế ông bà tộc tổ
Nén hương thấp – Cửu Huyền chứng chiếu
Hồn vô minh hiệu triệu về đây
Cùng cháu con lễ lạy mỗi ngày
Xin sám hối để lòng thanh thản!
(3 chuông...)

Đề nghiệp chướng không còn đeo đẳng
Cúi đầu xin cha mẹ ngôi cao
Rộng lòng thương con trẻ trần lao
Xin ứng cứu “Cửu Huyền – Thất Tổ”
Chúng con nguyện tu trì đạt đạo
Gieo duyên lành chuyển nghiệp tổ tông
Xin Cửu Huyền thượng cõi chứng minh
Xin tộc tổ tông đường tiếp bước!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

10. KINH KHUYẾN CÁC VỊ THẦN TẠO TÁC

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Đêm dài lắm với người mất ngủ
Hỏa diệm sơn nóng đủ năm canh
Căn nguyên nguồn cội đã đành
Gieo gì gặt nấy rành rành xưa nay!
Cơn thảm khổ đất trời quay mặt
Buổi loạn ly gió giật thêm hoa
Kẻ còn xông lớt đường xa
Người trong hung lụa cũng ra bãi bùn!

(3 chuông...)

Nơi trướng gấm anh hùng nhục chí
Chốn quan trường phủ lý hư tâm
Lọng che sáo phủ hằng quen
Phấn hương – một kiếp đỏ đen cũng hoài!
Giữa bụi cát vàng mười cũng rẻ
Buổi đói lòng hạt gạo cũng sang
Sắt cầm sánh với phượng loan
Một con giông bão – đá vàng cũng xiêu!

(3 chuông...)

Sao chẳng tỉnh – ơi người sau trước
Chôn loạn trần sóng trước giần xoay
Phận người như cánh điều bay
Gió giông xô đẩy, trôi dài biển mê!
Đêm thanh vắng mưa ngoài chẳng động
Nước có trong bõi lắng bụi bùn
Giữ mình xa chốn nhiễu nhương
Xa nơi loạn động, lánh đường hư hao!
(3 chuông...)

Cơn gió giạt y bào của Thánh
Chó chạy rông cắn kẻ tay trơn
Lạc vào mũi giáo rừng gươm
Bõ còn lưu lạc ngàn phương cõi ngoài!
Tâm có giữ chẳng hề lay động
Lòng còn mê mới vọng phù đồ
Hoàng hoa mộng cũng đôi bờ
Dấu hài sinh tử mịt mờ chuyển luân!
(3 chuông...)

Trời đất ấy riêng phần đã hẳn
Cõi nhị phân chơn giả khó suy

Thị phi là gốc trần ai
Đôi tay sắp ngựa đã bày trắng đen!
Người trí giả tỏ tường trong đục
Kẻ vô minh chẳng biết vàng thau
Thân này như phận cỏ lau
Gió qua cũng dạt, mưa rào cũng xiêu!
(3 chuông...)

Tu để biết trần lao cõi giả
Tu để xem “phàm ngã vô chơn”
Rửa tay ngồi xuống chiếu thiền
Mượn lời chuông mõ khai miền lạc bang!
Tu để nhận qua thời động loạn
Tu để gieo giống thiện vườn thanh
Mai ngày đạo – quả – viên – thành
Áo trần bỏ lại trên cành huyễn hư!
(3 chuông...)

Tu đi bạn – đừng cân phân nữa
Chớ nhọc nhằn “trừ – cộng – nhân – chia”
Khách trần toan tính được thua
Thánh nhân gánh gạo lên chùa nuôi sư!
Sư khép cửa ngồi bên chiếu đạo

Mượn lời kinh tiếng kệ răn đời
Mỡ chuông sau trước gọi người
Dừng tay tạo nghiệp để đời tịnh an!
(3 chuông...)

Tâm xuất xử đôi đàng vẫn Thánh
Xác cư trần động tịnh chẳng nao
Xác – tâm thì cũng huyễn bào
Căn nguyên bốn tánh lạc vào rừng mê!
Mau tỉnh giác – lần về cửa đạo
Đem nhân lành khởi tạo nguồn duyên
Ngày mai nhân quả lưu liên
Áo xiêm lại khoác... cõi Tiên ta về!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

11. KINH TU LÀ BIẾT SẼ CHIA VÀ THA THỨ

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Hoa đợi gió đưa hương, cầu chia sẻ
Bám cội trần – nắng nỏ đợi mùa sương
Vẫn chắt chiu hương mật tự lòng gương
Chờ khai nhụy chuyển trao dòng hạnh lạc!
Mùa trái trở dịu lòng người cơn khát
Cây cho đời trái ngọt chẳng cầu danh
Người với người sao bõn xẻn cho đành
Người thiếu thốn, ta dư thừa sao nỡ!
(3 chuông...)

Ao đầm cạn bởi chẳng từng chia sẻ
Suối sông đầy bởi thụ nhận, chuyển trao
Hơi gió kia từ xa lắm trời cao
Về khắp chốn, dịu lòng cơn nắng hạn!
Suối về sông – sông lại về với biển
Biển bốc hơi thành giọt giọt mưa trời
Gạn đục khơi trong – muối mặn cho đời
Dòng thanh ngọt trao người qua nỗi khát!
(3 chuông...)

Tặng người đói bát cơm ngày giáp hạt
Tắm áo kia làm ấm nỗi cơ hàn
Ly nước trong người lữ khách bên đàng
Lòng san sẻ là suối nguồn hạnh lạc!
Chẳng sông suối biển muôn đời vẫn khát
Thiếu từ tâm hoa cỏ chẳng buông hương
Mở lòng ra – chớ đong đếm đo lường
Cho lại nhận, vui lại đầy mai hậu!
(3 chuông...)

Đừng sợ thiếu mà cứ lo tích trữ
Kiếp luân hồi nhân quả: trả rồi vay
Rộng lòng cho, Trời bù sót nay mai
Thương biết mấy bát cơm người xiêu mẩu!
Chia cơ hội, sót miếng cơm manh áo
Mở lòng ra tha thứ kẻ sai lầm
Dạ bao dung sáng tựa ánh trăng rằm
Cho nhân thế toàn tâm mà ngưỡng phục!
(3 chuông...)

Đừng toan tính, đừng cân phân sau trước
Đừng đợi chờ trừ cộng với nhân chia
Cõi nhân gian oan khuất mấy cho vừa

Tâm có đạo – lòng từ đem san sẻ!
Người lợi dụng bởi chưa tường nhân quả
Ta vì người há để khép lòng sao
Giọt mưa trời, ai cười khóc lao xao
Kẻ oán trách – người thu gom chẳng nệ!
(3 chuông...)

Ta đứng lên từ bụi bùn nhân thế
Chớ khép lòng xa lánh kẻ phạm nhân
Người kém tu nên toan tính thiệt hơn
Ta biết đạo phải hy sinh nhẫn nhục!
Người có đạo phải chịu đòn sau trước
Tu một mình mà bỏ chúng đành sao
Ta hiểu đời mới cầu đạo hằng lâu
Còn câu chấp – ấy tâm còn thiếu đạo!
(3 chuông...)

Cõi nhân gian lắm kỳ hoa dị thảo
Giống nòi thiêng khởi tạo có dễ đâu
Chớ để cho ngàn trước đến ngàn sau
Còn lưu dấu – nên điệu buồn thiên cổ!
Tu là khởi lòng yêu thương che chở
Là đất dìu, là san sẻ đỡ nâng

Là hy sinh, là tha thứ chúng nhân
Đừng nghiệt ngã – gây vết hằn thiên cổ!
(3 chuông...)

Bậc Đạo Sĩ, bậc Linh Thần giác ngộ
Chớ đưa người vào tuyệt lộ khảo tra
Đem tâm mình mà tích hợp tâm ma
Đem sóng dữ bao trùm trên bãi cạn!
Giống rồng thiêng cựa mình cho nắng ấm
Vươn vai đi mà gánh vác muôn loài
Chẳng ty hiềm, chẳng chấp nệ chi người
Vô minh đó cũng gốc ta ngày cũ!
(3 chuông...)

Nay tỉnh thức, soi mình nơi cổ tự
Màu rong rêu sao để phủ liên thành
Dầu phong trần gột rửa – trước rồi thanh
Cơn khát cháy vọng tinh anh ngày cũ!
Tâm khởi nguyện: sẽ chia và tha thứ
Mong Hoàng Thiên Hậu Thổ chứng tri cho
Mở lòng ra – xin một vé qua đò
Về cố quốc... ngôi trời ta lại ngự!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

12. KINH TU LÀ HOÁN CẢI THÂN TÂM

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Nợ chẳng có sao theo đòi mãi vậy
Ngục u minh mở cửa, loạn cô hồn
Thân chính phẩm đau vùi nơi tuyết lộ
Ăn công hầu hoen ố bụi tà dương
Thuyền đắm mãi ở giữa dòng ô trọc
Giấc chuyển luân nghe gió khóc ngoài hiên
Manh áo vải đem chịu lòn dất chúng
Lem luốc rồi – sao chưa thấy bình minh?

(3 chuông...)

Câu ai vãn trên bờ môi đã nhạt
Mộng thiên lương khao khát mãi lòng đau
Cõi trầm luân xương trắng với máu đào
Nợ vay trả đáo đầu không thỏa hiệp
Theo dấu vết cuộc luân hồi chuyển kiếp
Nghịch tiền căn lại lôi kéo hồn mê
Thói quen xưa hồn cũ vẫn đi về
Cửa đã mở vẫn trôi dài tuyết lộ!

(3 chuông...)

Đem gánh nghiệp làm đầy thêm biển gió
Nhu thêm dầu vào lửa – khác gì nhau
Là hỏa tai thiêu cháy cả trước sau
Gieo nghiệp dữ muốn quả lành sao đặng
Nhìn sanh chúng mà lệ rơi thắm lặng
Chôn bể dâu lại dâu bể lòng trần
Lửa thêm dầu thiêu rụi cả nhân luân
Nước cộng nước chìm người trong bể thảm!
(3 chuông...)

Sao chẳng học người xưa làm danh tướng
Đưa thân mình ra mũi đạn lẫn tên
Cứu muôn dân thời ly loạn đao binh
Cho sách sử ngàn năm còn lưu dấu
Sao chẳng học người thiện lương nhân hậu
Sao không theo gương hiền triết, văn nhân
Đem tình thương chan rãi khắp dương trần
Cho xứng đáng với cội nguồn linh thức!
(3 chuông...)

Chưa mãn báo thân, chưa mòn trí lực
Chưa xuôi tay – mộ địa khóc tà dương

Còn một ngày, một tháng với một năm
Dù chỉ một – cũng đừng gieo nghiệp ác
Tâm theo trí, trí với tâm là một
Dắt dìu nhau vượt thoát khỏi dòng mê
Chẳng rời nhau – tâm trí vẫn đi về
Tay tạo tác theo lộ trình đã khởi!
(3 chuông...)

Nợ tiền kiếp có vay thì có trả
Chẳng thể nào vẽ lại bước đời qua
Nhưng hôm nay, ngày mai nữa chẳng xa
Tâm lương thiện trên chiếu thiền khởi tạo
Và tâm trí lại cùng nhau phác thảo
Kề cận nhau – tâm trí tạo duyên lành
Tâm từ bi, tâm độ lượng viên thành
Tâm giữ trí biết lánh xa đường dữ!
(3 chuông...)

Chuông cảnh tỉnh – mỗ ân cần nhắc nhở
Những lời kinh tiếng kệ vẳng bên tai
Khách hồng trần mê mõi – tỉnh rồi say
Say lại tỉnh... mỗ chuông còn vang vọng
Nhịp sống mới, bước lưu hành khởi động

Mang tấm lòng từ ái của đạo sư
Vọng bên tai lời kinh kệ khuyên tu
Chuông với mõ giục người mau tỉnh thức!
(3 chuông...)

Trí có định mới tạm dừng nghiệp trước
Tâm có an thì chuyển được thân sau
Cuộc luân hồi vay trả vẫn theo nhau
Bước hụt hẫng có đạo mầu dẫn dắt
Sư áo vải gọi đêm trường tỉnh thức
Lay hòn mê vượt thoát nẻo trầm luân
Tu đi con – kéo trề chuyên dò sang
Đò thám mệt chẳng đợi người sau trước!
(3 chuông...)

Quay đầu lại là thấy ngay bờ giác
Buông đi tâm vọng tưởng – đoạn mê đồ
Buông tham lam, đổ kỵ với sân si
Buông tranh chấp với hận thù, biển lận
Buông xả hết cho nhẹ nhàng thân tướng
Con con ơi – chớ luyến mãi hồng trần
Hãy cùng ta chèo chống vượt trầm luân
Đưa sanh chúng trở về miền tịnh lạc!

(3 chuông...)

Tu là sửa – là trao đổi hạnh đức
Bỏ đường mê, nẻo đạo bước lần qua
Đạo cõi thiên – nghe gió hát chim ca
Lòng an tịnh thì nghiệp nhà cũng lắng
Tâm viên mãn chính thực là không tánh
Sắc cũng không – không cũng sắc vậy rồi
Đừng chạy theo vật chất nữa con ơi
Tâm rộng lắng chứa một trời vô tận!

(3 chuông...)

Tâm an định thì trí đâu có loạn
Trí vô minh khi bám chấp vọng trần
Buông xả đi cho nhẹ bớt thân tâm
Tâm với trí định an là cứu cánh
Gió thêm gió – cả một trời gió loạn
Giông bão về cho cửa nát nhà tan
Nghiệp đừng gieo thêm nữa – khách trần hoàn
Xin ngồi xuống chiếu thiền tu chuyển nghiệp

(3 chuông...)

Chuông mõ gọi giữa đêm trường mê thiếp

Lắng lòng nghe – ơi hỡi bạn đời ơi
Chôn nhân gian khổ nạn đã ngập trời
Tâm còn động chỉ làm môi cho lửa
Lửa thiêu cháy bao công trình kỳ vĩ
Những nâng niu góp nhặt hóa tàn tro
Lũ tràn về – nhân loại đắm dòng mê
Nước lênh láng vẫn chìm trong vực khát!
(3 chuông...)

Tâm sanh chúng còn mê lầm bạc ác
Thì thiên tai còn trừng phạt chẳng nương
Đất trời kia từ muôn thuở thiện lương
Nay núi lở đất lặn – thành bể thảm
Theo đường dữ, người đắm chìm cõi loạn
Lại quen tai, quen mắt chuyện đời đời
Dụng tâm ma khảo sanh chúng tôi bởi
Tâm chẳng động nhìn thối ròi máu chảy!
(3 chuông...)

Sư áo vải đứng giữa trời mông muội
Giăng chiếu thiền – cầu vạn loại dừng chân
Bước vào đây gột rửa dầu bụi trần
Xấn tay áo ta gieo trồng quả thiện

Hạt từ bi nguyện tu đời miên viễn
Hạt vị tha, rộng lượng với bao dung
Hạt yêu thương chia sẻ – để an lành
Hạt giống thiện thay đời cho nghiệp dữ!
(3 chuông...)

Với Cha Mẹ trả cho tròn chữ hiếu
Với vợ chồng giữ trọn nghĩa thủy chung
Với nhân sinh tâm bác ái chung cùng
Với xã hội kê vai mà gánh vác
Trồng cây nũa – chớ hại cho cây chết
Bồi rừng cây là lá phổi con người
Chớ thu gom, đục khoét chẳng nương tay
Bồi trái đất ngôi nhà chung nhân loại!
(3 chuông...)

Đừng vô cớ tôn hại người, hại vật
Vì miếng ngon mà phạm nghiệp sát sinh
Lẽ giết tha nên đủ lý, vẹn tình
Lòng lân mẫn, bao dung là cốt cách
Chớ xuống tay khi thấy người kêu khóc
Cho chúng sanh thêm cơ hội sửa sai
Chỉ cho người nẻo sáng với đường mê

Ta thức tỉnh chớ bỏ người làm lại!

(3 chuông...)

Ta hạnh phúc – chớ để người đau tủi

Ta bình an nên xót kẻ nạn tai

Nhường miếng cơm tấm áo với người ngoài

Không nghĩa vụ – ấy mới là công đức

Tâm rộng mở, sẻ chia và san sẻ

Trí mưu cầu việc ích nước lợi dân

Tay vươn tay – vì kẻ yếu đỡ nâng

Chân chẳng bước cũng gần bên chân phật!

(3 chuông...)

Tu chẳng để chôn đời trong tịnh thất

Tu là đem áo đạo khoác cho người

Là dán thân – là chia ngọt sẻ bùi

Là gánh vác đỡ nương người cơ nhỡ

Tu là sửa – trong ngoài đều tu sửa

Thân với tâm đều hướng thiện mới hay

Xác lẫn hồn sẽ lần lượt đổi thay

Đó mới thực là khơi trong gạn đục!

(3 chuông...)

Vị Lai Pháp – pháp tu thời chuyển tiếp
Khuyến nhân gian gột rửa sạch thân tâm
Mở lòng ra mà đón nhận hồng ân
Của khối đại linh quang từ vũ trụ
Vị Lai Pháp là bàn tay nâng đỡ
Mượn ngôi Trời mà hộ độ quần sanh
Dụng kế kinh mà thức tỉnh nhân luân
Nguồn pháp chuyển – chính an thời loạn pháp
(3 chuông...)

Xin chớ để ngoài tai nguồn pháp thí
Tặng cho đời, chẳng chi phí đổi trao
Tâm từ bi chẳng toan tính trước sau
Mau tỉnh thức – nương thuyền từ qua bể
Con của mẹ lại về bên chân mẹ
Nắm tay nhau mà gầy dựng cửa thiền
Mái nhà chung che chở khách trần miền
Con Cha Mẹ mượn ân quyền Cha Mẹ!
(3 chuông...)

Chuông với mõ kêu vang lời kinh kệ
Dụng anh linh mà chuyển vận huyền cơ
Đêm nhân gian – ngấm trời đất đôi bờ

Con nhớ Mẹ thương Cha mà rơi lệ
Khoác áo giả con truy tâm chân lý
Lấy từ tâm kêu gọi kẻ sai đường
Dụng quyền binh Cha Mẹ – cõi vô thường
Con dịch chuyển, ơn Mẹ Cha tế độ!
(3 chuông...)

Sư áo vải dẫn đoàn quân áo vải
Đem thân mình trang trải chôn nhiều nhưng
Đem bàn tay lau giọt lệ sâu thương
Đem thân thế vì nhân gian mà che chắn
Chuông mõ hồi – kêu vang hồi trống trận
Kệ kinh ơi – âm chuyển vận muôn nhà
Ta ra tay cày xới đất trồng hoa
Gieo trái ngọt cây lành trên vạn nẻo!
(3 chuông...)

Ta nguyện lấy thân mình làm sinh lộ
Làm cỏ hiền nâng đỡ gót lưu sinh
Làm mây cao che nắng lửa kinh thành
Làm ngọn gió dịu êm lòng khắc bạc
Thương sanh chúng đắm chìm trong bể tục
Sư đứng lên rời am tự, chiếu thiên

Dẫn đoàn quân áo vải nhập trần miền
Đem quả vị ngôi cao mà chuyên vận!
(3 chuông...)

Mai mùa đổi – xuân về cho nắng ấm
Áo vải lui vào ẩn chốn thiền môn
Mượn kệ kinh rửa sạch bụi hồng trần
Bên chân Phật – ta trở về nguồn cội
Mưa đã thuận, gió hòa trên khắp cõi
Hạt giống trời gieo khắp khắp quần sanh
Sẽ thay ta thành biển cả non xanh
Và biển thánh rừng nhu thành cõi Phật!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

13. KINH TU NGOÀI CỦA ĐẠO

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Loạn kỳ đài – gió loạn kỳ đài!
Thiên hà sấm động, trôi dài biển mê
Rủ nhau cỡi tục đi về
Áo hoa một mảnh dựa kê non thiêng
Câu sáo ngữ đem viên cửa đạo
Chôn hậu liêu khởi tạo bụi hồng
Đem lời mật ngọt ru lòng
Mượn câu kinh tụng chuyển dòng chân như
(3 chuông...)

Rồi giữa chốn thế nhân bào ảnh
Ta với người ấm lạnh cùng nhau
Cần chi phân định vàng thau
Cỡi người quen lạ, trước sau chẳng màng
Đem danh phẩm chìm trong bể tục
Lấy tượng đài phủ phục cung nghinh
Dựng lên ảo tượng, ảo hình
Bụi đất, tượng gỗ mặc tình lay van!
(3 chuông...)

Nguồn mây động non ngàn chẳng kể
Lời thiên thu réo gọi chẳng màng
Hoa rơi cõi Phật hoa tàn
Một đời cửa Phật cũng sang diêm đài
Dẫu “cung kính bất như phụng mệnh”
Lễ lạy chi – vọng tưởng chẳng trừ
Thuộc kinh như sáo cũng mù
Có mang áo Phật cũng tu đường tà!
(3 chuông...)

Chân lý chẳng đâu xa mà kiếm
Chỉ lòng người vọng tưởng mù khơi
“Lý” nằm trong “sự” đó rồi
Cảnh sao tâm vậy – vẽ vờ làm chi
Một chữ “nhẫn” tu trì cho trọn
Dạ “từ bi” khéo luyện cũng xong
Trời – người cũng một “đạo đồng”
Phân chi cao thấp – ra dòng huyễn căn!
(3 chuông...)

Tu cho khác trần nhân mới phải
Tu khuyên người hồi cải, hồi tâm

Tu đừng tu lạc, tu lầm
Tu cho bề tục hóa thành biển chơn
Tu là phải “chiu lòn dất chúng”
Chúng chưa tin, chưa trọn đường tu
Đừng như đũa chột dất mù
Đường quang chẳng thấy, bụi bờ vong thân!
(3 chuông...)

“Tu” phải có thêm “hành” mới đủ
Tu cho ta – hành để cho người
Tu là nung lấy vàng mười
Hành như nhổ cỏ, cày tơi đất màu...
Mai đợi nắng trồng rau trồng lúa
Mai đợi mưa bón tĩa cành sâu
Không còn thân phận cỏ lau
Mưa trời mát mặt, gọi nhau tìm về!
(3 chuông...)

Tu chân chính – bồ đề cũng Phật
“Kinh vô ngôn” chẳng học mà thông
Mỡ chuông thức kẻ tâm đồng
Rũ nhau gạn đục khơi trong cõi ngoài
Buông tay súng tay đao sát phạt

Buông túi tham vợ vét của người
Buông lòng sân hận si mê
Buông tâm vọng tưởng đi về cõi ma!
(3 chuông...)

Ta với người cũng da cũng thịt
Cũng máu xương gân cốt như nhau
Tự cầm dao cắt còn đau
Làm người đau tử mà sao chẳng màng?
Sư áo vải đêm thanh lần lựa
Mượn kệ kinh thức kẻ hồng trần
Tiếng chuông vọng thấu đại đồng
Câu kinh nhật tụng chuyển dòng nghiệt oan
(3 chuông...)

Đừng luyến nữa vô thường cõi tạm
Chôn thiền môn đủ phúc mới kè
Sao còn chưa tỉnh hôn mê
Kiếp sau, kiếp nữa... Đi về huyễn không
Xấn tay áo đi làm việc nghĩa
Mở lòng ra giúp kẻ cơ hàn
Hơn là ngồi mãi chiếu thiền
Bịt tai che mắt, thế nhân mặc lòng!

(3 chuông...)

Nơi cửa đạo ra dòng tịnh cách
Bước xuống đời kinh sách đừng mang
Lấy tâm mà đãi trần hoàn
Lấy đức trang trải nhân gian mới là...
Tu thì phải làm gương sanh chúng
Từ cách ăn, nếp ở trước sau
Đừng đem lẫn lộn vàng thau
Ó lem áo vải mà đau phẩm trời!
(3 chuông...)

Tu phải nghĩ cho người trước đã
Phải hy sinh mới trọn đường tu
Mai ngày “lộc phẩm chi nghi”
Mới mang áo vải mà kẻ non thiêng
Đôi lời khuyên người tu cửa đạo
“Tu” phải “hành” mới đủ phước duyên
Bao giờ trần cảnh hóa yên
Tu hành mới trọn – đạo thiên mới tinh!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

14. KINH KHUYẾN NGƯỜI TU TẠI GIA

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Cảo thơm lần giở trước đèn
Ngẫm lời sau trước lụy phiền hai vai
Bỏn căn vương nghiệp trần ai
Lao đao một kiếp, trôi dài biển mê!
Sao chẳng tỉnh – hỏi người chín bệ
Áo công hầu chẳng kể vàng thau
Lọc lừa kẻ trước người sau
Dẫm lên danh phẩm ngôi cao để buồn!

(3 chuông...)

Ai nhắc mộng thiên lương ngày cũ
Hội rồng mây gồm đủ thân danh
Gật gà chén chú chén anh
Nảy con sát phạt mà tranh phù đồ!
Đâu biết thế “cua ngoài miệng lỗ”
Vẫn hiên ngang hiển lộ thân thông
Nào hay “quân bất vị thân”
Mệnh căn đấm cối dương trần thảm thê!

(3 chuông...)

Đêm thanh sử vọng về cố quốc
Lệ hai hàng lạnh ngắt thềm đông
Chùn chân mỗi gót chinh yên
Chiến bào dẫm lệ anh hùng mấy con!
Nơi cõi tạm hoa đèn cũng lụi
Chôn huyệt hư ngấm mãi thành quen
Kẻ sau người trước đua chen
Kẻ vai sát cánh, đổ đên chẳng màng!
(3 chuông...)

Cuộc vay trả chuyển vần đâu kể
Khách trần miền lạc bể trầm luân
Nào hay mạch đất dưới chân
Nay trời mai trụt, trời gần đất xa...
Tiền trong túi tưởng là vĩnh viễn
Áo thân danh lão luyện thành quen
Lập lò đánh lận con đen
Thực hư lẫn lộn, giả chân cũng rồi!
(3 chuông...)

Nhìn bóng núi tưởng người cõi trước
Ngấm hoa rơi những ước ngày xanh

Hôm qua lá vẫn trên cành
Đông về lá rụng, cây thành xác xơ!
Vô thường ấy vẫn chờ bên cửa
Kẻ u mê đứng dựa thêm hoa
Tưởng rằng xuân chẳng vội qua
Thế gian bất biến – trời xa cũng gần!
(3 chuông...)

Sao chẳng biết quân thân cũng nạn
Nghiệp đao đầu – bĩ nạn còn xa
“Oan oan tương báo” cũng là
Tĩnh hồn – một giấc nam kha cũng rồi!
Chim sa lưới vì mê thóc mẩy
Cá mắc câu bởi tại mồi ngon
Lộng vàng sáo bạc xênh xang
Miếng mồi ngũ dục lạc đàng thánh quân!
(3 chuông...)

Cái áo giả ra tuồng hiển lộ
Chôn quan trường ảo vọng mù xoay
Tam bành lục tặc ra roi
Thẳng tay tạo tác, miệng ngồi tòa sen!
Đâu hay biết trần ai cõi loạn

Phẩm công hầu tước tán như sương
Lên voi xuống chó lẽ thường
Lỡ leo lưng cọp, phải tuồng bể dâu!
(3 chuông...)

Tu giữa chốn giang đầu chẳng quẩn
Tu giữa thời động loạn còn tu
Xin đừng tu tất, tu mù
Đừng tu như thể chỉ ru lòng tà!
Buổi nhân thế nhiều ma ít thánh
Bỏ đường mê, rẽ nhánh hiền hầu
Buông tay sát phạt cơ cầu
Về nơi tịnh lạc, đáu đầu như lai!
(3 chuông...)

Tu chẳng phải chôn đời cửa đạo
Tu chẳng là phải đáu thiền môn
Tu là giữ được môi giềng
Của phần linh cách lưu truyền bốn căn
Tu giữa chợ, nhin lời cao thấp
Tu trong nhà – cử án “tề gia”
Tu bên chiếu rượu cũng là...
Tu nơi quan cách, khéo xa lục trần!

(3 chuông...)

Tu đi bạn – chuyên dân nghiệp quả
Cho con người sống để yêu thương
Không còn tranh chấp tỵ hiềm
Chẳng thù chẳng oán, oan khiên cũng mòn
Đem sức vóc mà xây đất nước
Đem trí khôn mà giữ giống nòi
Tu là làm đẹp cho đời
Đẹp trong gia thế, đẹp nơi hữu tình!
(3 chuông...)

Tu là giữ cái tình thiện hữu
Tu là gìn chữ hiếu, chữ trung
Trong nhà lấy đức làm gương
Ngoài ngõ lấy nghĩa bao dung làm đầu
Tu chẳng để chôn đời cửa đạo
Khoác áo thiên, lánh bụi trần ô
Tu là gầy dựng cơ đồ
Xây tòa thánh đức bên bờ trầm luân!
(3 chuông...)

Tu là phải làm gương sanh chúng

Tu là gìn đạo hạnh gần xa
Từ bi, nhẫn nhục, vị tha...
Đem lòng lân mẫn, nhu hòa đỡ nương
Tu là phải lánh xa đường dữ
Tránh sát sanh, hại vật mới nên
Thương người như thể thương thân
Chớ chi âm lạnh riêng phần một ta!
(3 chuông...)

Tu cho thế gian thành cõi tịnh
Tu cho đời an định gần xa
Giữ yên phép nước, luật nhà
An bình tịnh lạc, hoan ca mọi miền
Tu đi bạn – non thiêng mở hội
Đón con hồng cháu lạc trở về
Trên non dưới thế chinh tề
Đạo ca vang vọng, tư bề hiệp sanh!
(3 chuông...)

Con nước Việt tu thành đạo quả
Do giống nòi tiên tổ truyền trao
Chẳng quên nguồn cội xưa sau
“Vị Lai Pháp” – ấy đạo màu chuyên luân!

Người nước Việt khai sanh đạo Việt
Giống Rồng Tiên nối nghiệp Rồng Tiên
Rủ nhau ngồi xuống chiếu thiền
Mang thân tứ đại mà truyền linh châu!
(3 chuông...)

Sư áo vải tìm câu lần lựa
Khuyến nhân sinh đáo cửa thiền môn
Chỉnh đời đạo đức, thiện lương
Trời Nam rạng nén tâm hương phổ truyền
Mai lại sáng một viên đạo pháp
Giọt châu sa nối bước thiền hành
Công sau, tội trước đã đành
Cũng mang áo vải mà sanh cõi ngoài!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

15. KINH KHUYẾN NGƯỜI CỬA ĐẠO

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

“Oan oan tương báo!”...

Chẳng nợ nần chẳng đáo tìm nhau

Biển nào biển chẳng sóng xao

Trách cơn gió cả khơi màu bể dâu!

Tâm chẳng loạn sao cầu sắc giới

Hồn có mê mới vọng phù đồ

Tĩnh ra sau trước mịt mờ

Cội nguồn chẳng tưởng, bụi bờ vong thân!

(3 chuông...)

“Viễn trường linh khí!”...

Đã nghìn năm quả vị chuyển luân

Trước sau chẳng vướng bụi trần

Khơi trong gạn đục đã nhuần – chẳng nao!

Cõi dương thế muôn màu lấp lánh

Cái giả chơn hiển lộ, cuồng quay

Khách trần kẻ tỉnh người say

Cuộc cờ nhân thế ai bày thắng thua!

(3 chuông...)

Gió chẳng động cửa chùa u mặc
Sóng giang hà vùi gập thuyền con
Khói sâu lập thể chon von
Kẻ gieo người gặt, đầu non bụi mù!
Phần linh tử đã tu nhiều kiếp
Đáo trần miền trả nghiệp tiền căn
Tướng còn rạn vỡ thân danh
Lại mang áo đạo mà tranh phù đồ!
(3 chuông...)

Bước xiêu lạc đi về cuối phố
Đêm viễn trần ái ố sân si...
Gật gà đáo cửa từ bi
Giống chuông gõ mõ mà thi “lục trần”!
Con cóc nhỏ nghiêng răng vì sợ
Phật đài cao có nợ nần chi?
Nay rung lắc, mai khăn trì
Được thì lạy bầm, thua thì quay lưng!
(3 chuông...)

Hàng chánh phẩm khác gì “của giả”
Cối dương trần vật vạ cho xong

Nào hay “gần mực thì đen!”
Mượn trò dêu bể bơi lem phấm trời
Hoa thanh khí rơi ngoài cõi động
Quả trường sanh rớt xuống ao bùn
Đề tâm gì nữa đục trong
Hả hê một chút lạc dòng sai nha!
(3 chuông...)

Theo thời thế xa nhà lạc cõi
Chôn hồng trần mãi gọi tuyết sương
Tiền căn nghiệp cũ chưa mòn
Lại gieo nợ mới, hỏi còn mơ chi!
Phần linh tử khác gì sanh chúng
Lạc đường mê, rẽ rúng thân danh
Áo quan cởi bỏ đã đành
Thêm một “âm cốt” khảo hành thăm thương!
(3 chuông...)

Sao chẳng biết dừng chân đứng lại?
Chẳng đem lòng hỏi cãi lo tu
Đừng như con trẻ khờ ngu
“Vui đâu chúc đó” – mê mù hại thân!
Nay áo vải ra tuồng hiển lộ

Mượn huyền cơ mà gióng chuông từ
Năm châu bốn biển mịt mù
Nửa đêm sức tĩnh, chuông kêu dậm ngàn!
(3 chuông...)

Chuông gọi khách trần hoàn lưu lạc
Chuông kêu loài dã hạc hoàn lương
Chuông rằng “phản bốn quy nguyên”
Trở về chơn tánh – tu thiền cho mau!
Buổi nhân thế đảo đầu nghiệp chướng
Kìa thiên tai dưới nội trên ngàn
Chúng sinh vay trả rõ ràng
Gieo rồi lại gặt, còn oan nỗi gì!
(3 chuông...)

Chốn đô thị phồn hoa náo nhiệt
Dụng “muru ma chước quỷ” hại người
Nào hay vay một trả mười
Hại người người hại... Bề đời chôn thây!
Mang tính khí của “dân kẻ chợ”
Đem “lường cân tráo đấu” cửa chùa
Tưởng rằng: Su dễ bị lừa
Ngõ Phật không biết được thua thế nào!

(3 chuông...)

Cơn gió cả lâm vào tuyết lộ
Xáo tung lên bụi cát mịt trời
Trên cao Bụt mỉm miệng cười
“Bớ tên áo vải – đến hồi lao lung!”...
Phật chỉ tay: sơn cùng thủy tận
Trôn đi đâu – nghiệp khảo nghiệp đòi
Tu cho đẹp đạo, đẹp đời
Chớ mang xác tục lên ngôi tòa sen!

(3 chuông...)

Tu chớ để hoa đèn quuyến dụ
Chốn hậu liêu hành xử chẳng nương
Tưởng rằng khuất mặt nhân gian
... Cục đất cũng rõ dấu chân tội đồ!
Tu chớ nghĩ tranh quyền đoạt lợi
Tu chẳng phân kẻ thấp người cao
Chiếu thiên trăm chiếc như nhau
Chớ bôi lem luốc mà đau lòng trời!

(3 chuông...)

Phân linh tử an ngôi an lộc

Chẳng hơn thua tranh chấp tỵ hiềm
Theo nhau xuống cõi trần miền
Đem lòng “tranh bá đồ vương” loạn trào!
Chuông gióng giả: thuyền từ đã khẳm
Pháp lao đao vượt sóng trần dương
Kẻ đeo người bám mạn thuyền
Mượn cơn gió cả căng buồm dọc ngang!
(3 chuông...)

Tâm vọng tưởng mang vào cửa Phật
Bụi trần ô gieo rắc vườn thanh
Kẻ nơi cuối bể đầu gành
Bám câu “Lục Tự” mua danh đạo vàng!
Chuông cảnh tỉnh: can tràng ai thấu?
Mượn áo tu phải tạo căn lành
Xin đừng mang thói đua tranh
Đề cho cửa đạo cấu thành biển nhớ!
(3 chuông...)

Mỗi sai sót mỗi tờ giấy nợ
Thân nay chưa thì trả thân sau
Lọc lừa đen trắng, vàng thau
Tưởng ông Phật giấy gặt đầu cho qua!

Đâu hay biết đọa sa đường dữ
Chẳng cân phân nghiệp khảo, nghiệp đòi
Cát bụi đem sánh vàng mười
Tội cho Thánh Chủ đang ngồi tòa sen!
(3 chuông...)

Mượn áo đạo mà len cửa Phật
Hồn bão giông nhớ bỏ ngoài đàng
Chiếu thiền gạn đục khơi trong
Lấy duyên tịnh pháp chuyển dòng chân như
Áo trần khép kể từ buổi ấy
Nguyện lo tu giữ lấy căn lành
Mai ngày sáng tối phân ranh
Đường mây lại bước, thân danh rõ ràng!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

16. KINH CON TRỜI ĐI HỌC

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Thuở hồng trần nổi cơn sóng dữ
Khách anh hùng nghiệp cả lao đao
Lấy chi phân định vàng thau
Đó đây lấp lánh muôn màu huyễn chơn
Đêm rả rích, mưa lòn cửa trước
Buổi đặng trình sấm giật thềm hoang
Nhớ lời thệ hải minh sơn
Mượn thân tứ đại, tay trơn độ đời!
(3 chuông...)

Giữa sanh chúng khóc cười với chúng
Áo trần mang – thọ dụng ngôi trần
Công cao cũng chẳng riêng phần
Tưởng mình còn chiếc đũa thần trong tay
Cậy quyền thế ép người dưới bệ
Mượn giáo gươm hành xử gần xa
Xem thường phép nước, luật nhà
Con vua cháu chúa rồi ra ăn mày!
(3 chuông...)

Thân áo vải đi về cửa đạo
Mang lệnh kỳ khởi tạo nguồn duyên
Rủ nhau ngồi xuống chiếu thiền
Mang hồn áo vải an yên cõi người
Đêm thanh vắng ngồi trời lại nhớ
Giọt lệ sa cách trở ngàn muôn
Đạo nghè ráng giữ cho tròn
Chẳng ham vật chất mà buông phẩm vàng!
(3 chuông...)

Thân áo gấm đặng đàn chễm chệ
Phúc thần ban từ thuở xa xưa
“Con vua thì được làm vua
Con sãi ở chùa phải quét lá đa”...
Đem phẩm cách mà treo giữa chợ
Mượn giáo gươm mà đỡ mình vàng
Xuống tay “tế thể an bang”
“Vui đâu chuốc đó”... Chẳng màng đúng sai!
(3 chuông...)

Kiếp trần mãi trôi dài biển lụy
Nghiệp trả vay công lý định rồi

Gieo gì gặt nấy mà thôi
Gieo chi trái đắng, nghiệp bồi đắng cay
Sao chẳng tỉnh còn mê mãi vậy?
Chốn âm tuyến đón đợi khảo tra
Hại người một trả thành ba
Làm người đau tử thành ma diêm đài!
(3 chuông...)

Chuông giống giả gọi người lầm lạc
Chuông ngân nga nhủ khách hùng anh
Đừng đem quyền bính phân tranh
Đắng lòng tục thế, ô danh đại từ
Sur áo vải mượn lời chuông mõ
Một góc đời thức kẻ bôn ba
Trên ngàn dưới nội về qua
Lắng tai nghe tiếng chuông xa trở mình!
(3 chuông...)

Buông đao kiếm – nhân tình tu tạo
Lấy tâm từ nẻo đạo giần xoay
Cứu người trong buổi nạn tai
Rạng danh chính phẩm – linh đài chứng tri
Mai có hẹn về nơi cội phúc

Đáo vườn thiên, nhấp chén trà thanh
Nâng ly – đạo quả viên thành
“Con Trời đi học”... Xứng danh đạo Trời!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

17. KINH TU VÀ HÀNH – TU TRƯỚC, HÀNH SAU

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Ta thêm một chút bình yên
Giữa thời loạn động, bên triền bão giông
Tay trơn mà vén bụi hồng
Tình riêng gác lại, theo dòng chơn như!
Xa xăm giữa chốn bụi mù
Dấu chân tịnh độ ngục tù giam thân
Buông mình theo áng phù vân
Thoảng còn thoảng mất, lụy trần cũng qua
(3 chuông...)

Giả trần mê hoặc hôn xa
Đem thân vào chốn người – ta để buồn
Mai ngày lạnh lẽo mưa tuôn
Mưa xuyên áo mỏng, mưa luôn rỏ cao!
Bụi trần như trận mưa mau
Lấm lem sóng áo, làm sao trở về
Nặng lên lại nhắc câu thề
Trăm năm nguyện cũ – sâu tê tái sâu!
(3 chuông...)

Trường giang sóng trảy qua cầu
Hồn theo sóng nước bạc đầu về xuôi
Đừng như ngọn lá vàng rơi
Đầu non cuối bể, tả tơi vọng trần!
Chiếu thiên ngòi xuống đi con
Lặng nghe chuông mõ ru hồn nhật khoan
Đến đi là luật tuần hoàn
Đi thì tạo tác, đến an lạc rồi!
(3 chuông...)

Tạo chi đề nghiệp thêm bồi
Gieo chi giống dữ, mai rồi trả vay
Đời như chiều tối, sớm mai
Sớm còn tối mất – đổi thay vọng trần!
Bớt mê đắm – bớt tham sân
Chớ nên tráo đấu, lường cân lợc lừa
Quan trường kẻ thắng người thua
Khác chi chiếu bạc vẫn thừa rủi may!
(3 chuông...)

Mõ chuông gọi khách anh tài
Đem thân cứu kẻ nạn tai mới là...

Đem vai mà gánh san hà
Dựng xây đất nước, an nhà an dân
Thương người như thể thương thân
Khéo đem chí cả mà phân bãi bồi
Đừng ham danh phẩm con ơi
Đừng mê áo mũ để đời con hư!
(3 chuông...)

Chuyện công cho tới chuyện tư
Hết lòng gánh vác, đường tu mới tròn
Tu là nhẫn nhịn xa gần
Chuyện chi ích nước, lợi dân hãy làm
Tu là chỉnh sửa thân tâm
Hành như ruộng phước đem trồng duyên sau
Tu là phân định vàng thau
Hành như gió mát thổi vào ruộng trưa!
(3 chuông...)

Mõ chuông dìu dặt gió đưa
Sắc không – không sắc vẫn thừa đục trong
Tu là dịch chuyển sắc không
Biến không ra sắc, nên dòng tịnh nguyên!
Không tham đắm, chẳng lụy phiền

Vọng trần chẳng khởi, chiếu thiên đâu xa
Hẹn nhau rồi cuộc can qua
Thuyền từ đợi đón người xa trở về
Gieo duyên dưới cội bồ đề
Mãn thân tứ đại lại kê non thiêng!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

18. KINH TU LÀ BUÔNG XẢ VỌNG TRẦN

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Mõ gọi thành nam – vọng tứ bề
Chuông rền ải bắc, phá đường mê
Ngẩng trông tứ chúng còn chưa tỉnh
Lớp lớp ra đi... mấy kẻ về!
Nghiệp đão nhân hoàn tỉnh vẫn say
Đêm dài nghe gió khóc lê thê
Hồn ai mộ địa còn rên siết
Xác lạnh nào quên cuộc khóc cười!
(3 chuông...)

Giông tố muôn phương – mộng dã tràng
Nhọc nhằn se cát, mặc thời gian
Sóng xô bờ bãi trơ mình ốc
Thương giấc phù sinh vọng đá vàng!
Được mất hơn thua cũng phận mình
Ngọt bùi xen lẫn với hư vinh
Âu cũng trò đời trong chén một
“Lộng giả thành chơn” – mộng viễn trình!
(3 chuông...)

Thân, mệnh nào qua “nghiệp đáo đầu”
Bể đời vay trả, mộng cơ cầu
Đêm vọng tiền thân cay mắt đỏ
Ngày tỉnh cơn say... sóng lùa nhau!
Sau trước cũng ta – trách lẽ nào
Tiền thân hiện kiếp khác gì nhau
Gieo gì gặt nấy – tuồng dâu bể
Nghiệp đáo nhân sinh... nợ bạc đầu!
(3 chuông...)

Chuông thức hồn mê cõi hỗn mang
Đừng gieo thêm nữa – khách trần gian
Mở kêu vang vọng hồi kinh tụng
Cửa đạo mong cầu nghiệp chóng tan!
Đê đầu tam bái – vọng mười phương
Đất Trời minh chứng tác lòng con
Nguyện xin cải hối, rèn tâm đức
Cho trọn đường tu chốn lạc an!
(3 chuông...)

Áo vải mong cầu giác thiện lương
Lòng son trang trái chốn minh đường

Hương bay vọng thâu “Trời vô ngại”
Mộng gửi: đê đầu “quy cố hương!”
Thân này tuy có cũng hườn không
Mượn áo mà tu ở giữa dòng
Khơi trong gạn đục tròn một kiếp
Lo chi chẳng thoát chốn bụi hồng!
(3 chuông...)

Tu là buông xả hết vọng trần
Đi đến giữa đời nhẹ tợ không
Chẳng đắm chẳng say vào sắc tướng
Chẳng buồn chẳng lụy – tất thong dong!
Cõi tục hồn sao chẳng đảo điên
Mượn lời kinh kệ xóa ưu phiền
Chuông mõ ngân nga hồi văn độ
Trở gót – lòng son vọng cửa thiền!
(3 chuông...)

Có được thân người quý lắm thay
Tu đi chớ luyện cõi trần ai
Mãn kiếp – hồn xa rời tục thế
Thực lộc chi nhiều cũng trắng tay!
Còn thân hữu hạn trả đùng vay

Tích đức tu nhân cứ miệt mài
Chia sẻ làm đầy thêm ruộng phúc
Nghiep chuong tien can cung chuyen xoay!
(3 chuong...)

Trời đất ngoài kia có nói đâu
Núi cao chẳng trách cứ hào sâu
Luân hồi sinh diệt – vòng tịnh tiến
Xuân hạ thu đông... thoát bạc đầu!
Chuông mõ ngân nga khúc vọng cầu
Gọi người bốn biển với năm châu
Thuyền từ độ khách con lầm lạc
Sức tinh – về đây với đạo màu!
(3 chuong...)

Buông xả – tay trơn... té ngộ hề!
Nghìn vàng đánh đổi một tràng mê
Nhẹ thân nhẹ nghiệp, hồn lay tỉnh
Cửa đạo mong cầu kiếp vị lai
Hương khói xa đưa vọng cửu đài
Nguyên tu cho hết một thân nay
Thân này – thân nữa... nghìn muôn kiếp
Buông thả vọng trần theo gió bay!

(3 chuông...)

Áo vải đơn sơ – nếp đạo từ
Chẳng màng danh phẩm chốn trần cư
Con nguyện gìn lòng theo chánh pháp
Xa ngã đường mê, thoát tội tù!
Nguyện cầu ân sủng tự ngôi cao
Chứng lòng con trẻ điệu kinh cầu
Mõ chuông sớm tối con trì niệm
Vọng tâu Diêu Cung – đến mẫu từ!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

19. KINH CON CHA CON MẸ GIÁNG PHÀM TRẦN

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Áo mào cân đai về cửa đạo
Thần phách ngôi cao lạc cõi phàm
Những mang tâm huyết mà tu tạo
Ngặt nổi trần cư giác chẳng an
Thảo bạt sao giam cầm chí cả
Lâu vàng, nhưng gấm tưởng rào thưa
Gởi gió chút tâm tình phóng túng
Theo mây ngàn dặm dựng cơ đồ!
(3 chuông...)

Chẳng quen dưa muối ngày cam khổ
Những tiếc cuộc vui ở cõi ngoài
Đêm mộng vượt rào – nơi đất khách
Chiếu thiền dầu chắt cũng lung lay
Chẳng biết “trường đồ tri mã lực”
Đường xa ngựa chiến nã chân bon
Áo vải cầm cương dòng Thánh Chúa
Rượu nhạt sao nài khách huyên chơn!
(3 chuông...)

Cửa thiền u mặc tâm còn động
Nhân thế cuồng quay... tịnh lẽ nào
Thân sau, thân trước – mê rồi tỉnh
Ngập ngừng nghĩa trước với tình sau!
Bài khảo – tưởng trò vui buổi sớm
Cả cười... áo gấm lạc trùng vây
Tiếng khóc cõi thiền rung nắng sớm
Giọng cười kiêu bạc lấp truông mây!
(3 chuông...)

Cỏ dại cam tâm loài bé mọn
Lấn lút, bình yên nép cửa thiền
Ngạo mạn – ngẩng đầu bên chân Phật
Huệ, cúc, hồng, lan... một cõi riêng
“Thủ phận” cũng “mưa trời mát mặt”
Cao cách rồi mai lạc gió đông
Cõi tịnh chẳng dung hồn động loạn
Tâm thiền an định chốn phù không!...
(3 chuông...)

Ai đem mộng ảo treo đầu sóng
Ai chúc vọng trần cho nắng hanh

Công giáo dưỡng vẫn còn ghi dấu
Ơn Thầy ơn Tổ... phụ sao đành
Cõi sắc giới lụy người háo sắc
Chốn thanh hư quyến kẻ nhàn thanh
Quan trường kia chờ kẻ mua danh
Con gió dữ đồng hành kẻ dữ!
(3 chuông...)

Rồi cứ thế – luân hồi sanh tử
Trả rồi vay, nghiệp dữ lần quen
Bàn tay kia lỡ đã nhúng chàm
Vết nơ ấy làm sao bôi xóa?
Thiên hà gọi – đêm trường xứ lạ
Con Mẹ Cha danh phận rõ ràng
Áo nhung bay hờ hững thêm không
Trăng cũng khuất... buồn trông phận bạc!
(3 chuông...)

Mẹ ngời cao chờ con mỗi mắt
Cha ngậm ngùi trông khói sương lay
Con ra đi lệnh tiền cầm tay
Sao mãi chẳng trở về cố quốc?
Cõi giả tạm có chi là thực

Con con ơi – sao để lụy trần
Áo Mẹ Cha con để ố lem
Nghĩa phụ tử, quân thân cũng đoạn!
(3 chuông...)

Hồng trần ấy chính là bể loạn
Con con ơi – sao chẳng cân phân
Lặng lẽ điệu nhạc trời chuyển vận
Lặng lờ con sóng trảy – gọi phù vân
Lem luốc áo xiêm mùa bão dậy
Đau lòng Cha Mẹ lắm ơi con
Mau kíp kíp quay đầu kéo trể
Trần gian chỉ một “hội khai nguyên”!
(3 chuông...)

Cha cho xa mã chờ con đó
Mẹ chuyển anh minh lọc chiếu thiên
Đã đến rồi con đừng lần lựa
Gạn đục khơi trong chỉ một lần
Cơm áo gạo tiền nơi đất khách
Cũng chỉ nuôi thân – mộng giả hầu
Cửa thiên đạm bạc nương thân phách
Rửa xác đi con... để trở về!

(3 chuông...)

Sư áo vải buông lời thống thiết
Khách trần hồng những tiếc ngày xanh
Mở chuông kêu vang vọng liên thành
Con khát cháy vẫn đời mai hậu
Thuyền cập bến đợi người giác ngộ
Bỏ đường mê theo dấu nhật quang
Thuyền đưa con đến cõi nhân gian
Thuyền lại đón con về cố quốc!

(3 chuông...)

Đem tâm nguyện chuyển đời sau trước
Lối sông mê con chớ lẫn khôn
Ta đầu thai xuống cõi hồng trần
Để công hiền – chớ mong hưởng thụ
Gởi theo gió lời chuông tiếng mõ
Gởi theo mây ngàn dặm đặng trình
Cho gần xa chuông mõ thỉnh thỉnh
Vang vọng đến tai người hữu phúc!

(3 chuông...)

Mau ới bạn – tu là tỉnh thức

Bỏ đường mê – về nẻo quang minh
Tu có ta, có bạn, có mình
Tu giữa chợ, đầu non, cuối vực...
Tu thiện pháp là tu tín đức
Tu trên ngàn dưới nội cùng tu
Ngày mai đây bóng xế trăng lu
Ngọn đuốc tuệ mịt mù vẫn rạng!
(3 chuông...)

Thế gian pháp dụng người hữu pháp
Tu – đồng cam cộng khổ quần sanh
Người với ta như lá trên cành
Ta chẳng phải cung đàn lạc điệu
Tu là hiệu pháp Trời vi diệu
Là thanh bình, an lạc tự thân
Buông xả đi: mê đắm, tham sân
Bao ứ trước xa gần chẳng nhiễm!
(3 chuông...)

Từ khôi đại linh quang hiển hiện
Mượn thuyền từ chở đạo ruỗi dong
Lời kinh xa vọng thấu đại đồng
Mau lay tịnh – ơi người cõi thế

Manh áo vải lấm lem nào kẻ
Tâm buồn thương đoạn đoạn chưa qua
Quên nỗi niềm bi hận gần xa
Tự băng bó vết thương trần thế!
(3 chuông...)

Sư áo vải thay lời chín bệ
Đem lòng son trái giữa phong ba
Mong năm châu bốn biển một nhà
Mau thức tỉnh – “đáo đầu bĩ nạn”
Mai nắng sớm thuyền rời biển cạn
Vượt trùng khơi về lại cội nguồn
Mau, mau lên con trẻ trần miền
Cờ bãi trận – lời nguyện cũng dứt!
(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

20. KINH VỊ LAI PHÁP – ĐẠO CA (BẢN SỐ 01)

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Bình yên – ta tìm về
Hoang vu nên kỳ tích
Giữa nội đồng cô tịch
Một thiền đường trở hoa!
Đâu giản đơn là nhà
Đâu dễ dàng nên cảnh
Tu – “trở về tự tánh”
... Đường về lắm gian nan!

(3 chuông...)

Tu – bỏ quên thời gian
Lục trần không vương nữa
“Niệm niệm – thường kiên cố”
Áo vải, lòng tịnh an!
Tu – báo ơn Cửu Huyền
Mượn cội nguồn sanh dưỡng
Tu – pháp trạng, hành tướng
Nguyên “chánh tín, chánh tâm”!

(3 chuông...)

Tọa thiền giữa phật am
Xin “thuận đời – thuận đạo”
Chẳng sồn lòng nãn chí
Nguyên “hộ trì quần sanh”!
Tu – tịnh pháp, nghiêm hành
Mượn đạo rèn tâm thể
Vay cội nguồn, gốc rễ
Chuyển xoay đời hư hao!
(3 chuông...)

Tu – nguyên trọn vẹn thân sau
Xả mê, lia vọng tưởng
Không bám vào sắc tướng
Buông ngã chấp thường trần!
Tu – khoác áo hiền nhân
Làm gương cho sanh chúng
Tâm từ bi, ái mẫn
Sá chi đời khổ nan!
(3 chuông...)

Chứng ngộ cõi nhân hoàn
Làm gương cho thế chúng

“Đắc quả” là thực chứng
Giữa hiện sinh bộn bề!
Vị Lai Pháp – đi về
Tâm thức hòa vạn thức
Từ uế trần, ô trược
Chuyển xoay vòng nghiệp luân!
(3 chuông...)

Vị Lai Pháp tịnh thân
Đạo với đời cùng một
Cõi đi về sau trước
Ta – bạn cùng thông dong!
Vị Lai Pháp trần hồng
Soi đường cho thập loại
Chiếu thiên ta ngồi lại
Vượt thoát vòng trầm luân!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

21. KINH VỊ LAI PHÁP – ĐẠO CA (BẢN SỐ 02)

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Trần ai giữa giấc u yên
Con thuyền rẽ sóng nói liền bờ xa
Thuyền nan ngàn dặm bốn ba
Non xanh nước biếc, trăng tà chao nghiêng!
Thuyền ta đón khách hữu duyên
Đưa người vạn dặm xuôi miền non thanh
Nay cuối bể, mai đầu gành
Thương con thuyền pháp mượn danh đạo từ!
(3 chuông...)

Thuyền ta giữa tiết âm u
Đón người lữ bước qua cầu nghiệp duyên
Rong rêu về cặp mạn thuyền
Mưa dòn sóng ruổi, cây hiền trở hoa!
Chiếu thiền ta ướp hương xa
Thảo thơm lòng Mẹ, tình Cha nhiệm màu
Thế trần nghiệp trước nghiệp sau
Trả vay – vay trả... lao đao phận người!
(3 chuông...)

Vị Lai Pháp – ấy đạo trời
Về đây hội tụ bao người hiền lương
Đất lành mở hội khai nguyên
Hương sơn lập đạo, lưu truyền muôn sau!
Chẳng vì danh phẩm thấp cao
Chẳng ham áo mũ công hầu nặng vai
Giống chuông mõ – lập kỳ đài
Đem thân tứ đại ra ngoài tử sinh!
(3 chuông...)

Thuyền tu ngàn dặm linh đình
Mong sao chỡ nổi nhân tình lắt lay
Ấn trời ta nắm trong tay
Đo lường họa phúc, chuyên xoay mệnh đời!
Đêm thanh sử – vọng ngôi trời
Thương người bạc phận khóc cười vương mang
Đem thân vào chôn trần gian
Sống không biết đạo dở dang một đời!
(3 chuông...)

Bồn căn ở tại ngôi trời
Luân hồi sanh tử đời đời tự thân

Nước từ nguồn thượng chuyển luân
Ô lem cũng bởi chẳng phân bãi bờ!
Bịt tai che mắt làm ngơ
Điệu kèn tiếng uyển tôn thờ giả thân
Ngẩng trông một đám phù vân
Thoảng còn thoảng mát – lụy trần làm chi!
(3 chuông...)

Thuyền từ chở đạo biến di
Chở người nhân nghĩa phụng trì ngôi cao
Đừng cho lẫn lộn vàng thau
Lắm lem áo vải mà đau phận người
Vị Lai Pháp – ấy đạo trời!
Đạo vào bể khổ cứu người lầm than
Trả vay minh bạch rõ ràng
Biết tu chuyển nghiệp – trần gian mấy người
(3 chuông...)

Chiếu thiền mở rộng con ơi
Chân chừ chi nữa cho đời hư hao
Chuông từ vọng cõi trần lao
Lìa vô minh mới được vào cửa không!
Tu đi – giữa chôn bụi hồng

Có nương nguồn cội mới mong trở về
Trần gian cõi tạm con ơi
Ngẩng trông bốn phía, tư bề nghiệt oan!
(3 chuông...)

Vị Lai Pháp – đạo kỳ vàng
Lệnh kỳ sắc đỏ, dẫn đàng hiệp sanh
Lịnh kỳ an định sắc xanh
Hướng về nẻo đạo viên thành vị lai!
Đạo Trời cộng một thành hai
Đạo Thánh san sẻ – ra ngoài sắc không
Vị Lai đời đạo song hành
Giữa đời tu đạo mới thành thánh nhân!
(3 chuông...)

Chuông từ vọng tiếng xa ngân
Mang kinh xuống phố xoay vần đục trong
Rẽ mây đón mặt trời hồng
Lặng nghe nguồn cội về trong ngọn ngành!
Con ơi – “khử trược lưu thanh”
Hướng về khối “đại linh quang” dẫn truyền
Điển linh khai mở đạo thiên
Năm châu bốn biển một giếng nha con!

(3 chuông...)

Áo trần mượn tạm qua truông
Gió cao sóng cả cũng tuồng bão giông
Đừng mê vật chất phù vinh
Hãy đem tâm cách mà trình ngôi cao
Biển nào biển chẳng sóng xao
Người tu biết đạo trước sau một lòng
Chiếu thiền ngồi xuống đi con
Đừng đem dâu bể vào vườn tịnh không!
(3 chuông...)

Vị Lai Pháp – đạo tương đồng
Chẳng phân cao thấp, chẳng trồng thân danh
Sur áo vải – đạo viên thành
Mượn thân tứ đại quản quanh cõi thiên!
Giữ mình xa chôn nhiều nhưng
Vun trồng pháp đạo vì thương phận người
Vô minh đeo bám chẳng rời
Nghiệp xấu còn tạo, ngôi trời cũng xa!
(3 chuông...)

Mai ngày giữa cõi phong ba

Những người biết đạo vẫn là tri âm
Rũ nhau ngậm ngãi tìm trầm
Trầm hương xông thấu cao xanh mấy tầng
Con từ một góc dương trần
Thương Cha nhớ Mẹ, trông vầng mây cao
Nặng lòng một giấc chiêm bao
Thấy Cha Mẹ tựa thêm cao đọi chờ!
(3 chuông...)

Thuyền tu sắp phải xa bờ
Con ơi – hội mới đọi chờ muôn niên
Gần nhau cũng một chữ duyên
Xa nhau cũng bởi oan khiên đã từng!
Hữu duyên mới đáo cửa thiền
Vô duyên cho dầu bạc tiền cũng không
Vị Lai Pháp – ấy đạo đồng
Mau lên kéo trể – theo dòng vị lai!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

22. KINH VỊ LAI PHÁP – ĐẠO CA (BẢN SỐ 03)

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Ta từng thức trắng canh dài
Lặng nghe tiếng đé lạc loài ru đêm
Thương cảnh hoa héo bên hiên
Thương người bóng chiếc bên thềm trăng lay!
Ta từ lạc bước trần ai
Mượn thân tứ đại trôi dài biển mê
Vọng trần vui dập tái tê
Lòng như quán chợ – nã nê canh khuya!
(3 chuông...)

Ai còn kẻ bán người mua
Thu gom nhật nhật cho vừa lòng tham
Ai còn “theo gió bẻ măng”
Mượn câu “thương hải...” mà giảng bẻ đời!
Đồng thau còn giả vàng mười
Bướm ong theo dấu hoa cười xôn xao
Đẽ rồi được – mất theo nhau
Trả vay, vay trả khơi màu bẻ dâu!
(3 chuông...)

Ai đi đâu, ai về đâu
Thuyền neo sóng cả vẫn sâu ly hương
Áo xưa còn nhuốm bụi đường
Trần gian một hội giả chơn cũng rồi!
Lặng trong gió – tiếng ai người
Vì nhau một trận khóc cười thiên thu
Thân này gặp tiết âm u
Đã đau xác tục lại mù viễn căn!
(3 chuông...)

Ta từ “vạn kiếp quy nguyên”
Náo mình cửa đạo, lục trần chẳng nao
Thương cho sanh chúng lao đao
Ngựa nghiêng bất định, trần lao ta về!
Đợi nhau dưới bóng trăng thè
Chiều thiên ta trải dựa kê non thiêng
Người phố thị – kẻ hoa đèn
Thế trần mộng muội đỏ đen lạc loài!
(3 chuông...)

Nghe chuông mõ vọng hiên ngoài
Giật mình trở giấc – nọ ngày quang minh

Tu là chính sửa thân tâm
Sửa cho trọn vẹn từ trong chí ngoài
Tu cho nhẹ gánh trần ai
Nghiệp từ vô thi trôi dài biển mê
Đem thân tựa cội bồ đề
Lặng nghe mưa gió đi về cõi xa!
(3 chuông...)

Ta từ lấy đạo làm nhà
Mượn thân tứ đại xây tòa kim liên
Nâu sòng sớm tối đã quen
Lấy câu kinh kệ mà khuyên cõi ngoài
Vị Lai Pháp – ấy đạo trời
Đạo dùng cơ bút khuyến người trầm luân
Đạo gieo giống thiện vườn trần
Đạo mang tâm huyết chuyển luân mệnh đời!
(3 chuông...)

Chẳng vì danh phẩm con ơi
Áo mả chẳng khoác thân người trầm luân
Lộng vàng che ánh phù vân
Sương giăng mái cỏ, chuông ngân dặm ngàn
Chuông kêu: hỡi khách trần gian!

Dừng chân đứng lại bên đàng ruỗi dong
Sao còn mê mãi trần hồng
Đem thân gánh nghiệp – đèo bông mãi chi!
(3 chuông...)

Thân người khó được ai ơi
Sao không dựng đức tày bồi nghĩa nhân
Giả trần mê đắm lãng xãng
Cũng trong lục đạo xoay giần trả vay
Vị Lai Pháp – đạo hoằng khai
Thuyền qua bến đục giữa ngày điêu linh
Chẳng mê hội yên cung đình
Chẳng màng danh phẩm, một mình ruỗi dong!
(3 chuông...)

Sư áo vải lập đạo đồng
Chuyển người tứ hải về trong một nhà
Cần khôn hội tụ gần xa
Chiếu thiên an định một tòa linh nghi
Đón người về, tiễn người đi
Trước sau vẹn vẽ – đèn nghi muôn chung
Mở chuông thức kẻ tâm đồng
Gởi theo hơi gió tác lòng từ bi!

(3 chuông...)

Một manh áo mỏng người đi
“Quá quan trắng tóc...” Nào khi thanh nhàn
Vẫn mong rạng ánh đạo vàng
Cho người cõi thế theo đàng thiện lương
Mai ngày già biệt trần dương
Hồn theo cánh gió, tây phương lại về
Hẹn nhau dưới cội bồ đề
Trà thanh một chén, tặng người hữu duyên!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

23. KINH VỊ LAI PHÁP – ĐẠO CA (BẢN SỐ 04)

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Người thấp lửa từ cội nguồn giông bão
Ngọn đuốc từ tâm soi sáng đêm trần
Bước hoảng khai lạc lũng giọt sầu tuôn
Chờ – lặng lẽ một hành trình rêu phủ!
Mùa tro khắc những cội cảnh biếng ngủ
Nắng bạc đầu khô hạn giữa lòng tim
Bàn tay ai đem vá vùi nỗi buồn
Đêm vụt sáng – những tinh cầu vỡ rạn!
(3 chuông...)

Người ngơ ngác vọng trời cao đợi sáng
Bước chuyển luân – thánh cách độ trần dương
Khúc kinh cầu ai nhắc mộng thiên lương
Manh áo vải ngậm ngùi thương vóc hạc!
Đóa thanh khí vùi mình trong bụi cát
Bóng trắng vơi lẫn khuất mảnh gương nguyên
Mõ chuông kêu chỉ xao động cõi thiên
Đêm đợi sáng mơ hồ câu kinh khát!
(3 chuông...)

Đêm trần thế – đêm của người va vấp
Bước lạc xiêu, trơ trọi bóng hành nhân
Dấu cuồng lưu khơi dậy sóng triều âm
Người mục tử dẫn thân vào cõi loạn!
Ngắm sanh chúng mà lòng đau đòi đoạn
Bối vô minh nên tạo nghiệp chẳng dừng
Theo thói quen từ kiếp kiếp đã từng
Đời mai hậu lại nợ nần vay trả!
(3 chuông...)

Sao chẳng tỉnh – thân lạc loài xứ lạ
Giác khai sinh qua sáu ngã luân hồi
Bịt mắt che tai, chẳng biết đời đời
Vừa mở mắt – lọt lòng nô đã khóc!
Trước mặt sau lưng mịt mờ lẫn khuất
Ta là – từ đâu đến – về đâu?
Buổi dẫn thân mờ mịt, trước rồi sau
Sanh trần thế – lụy giả trần mà nợ!
(3 chuông...)

Tu đi bạn – để thân căn khai mở
Trần gian đây cõi trung chuyển linh hồn
Mịt mờ sương, hun hút nắng hoàng hôn

Đây với đó cũng “đồng tâm, nhất cảnh”
Su áo vải mở chiếu thiên – lập hạnh
Phép ngôi cao khai tự tánh, chiêu hồn
Đưa nhân sinh tìm về lại cội nguồn
Đem bốn tính, chơn căn làm cốt cách!
(3 chuông...)

Thêm một bàn tay, thêm nhiều ngọn đuốc
Soi thế trần – đêm lắm lụi rồi qua
Xới đất lên ta trồng lúa trồng hoa
Gieo quả ngọt đổi trao mùa trái đắng!
Nợ tiền kiếp ta vẫn nguyên thọ lãnh
Chẳng chôi từ, chẳng trốn tránh lần khân
Dụng chiếu thiên – nhờ pháp bảo hồng ân
Xin gia hộ cho ta thêm bền chí!
(3 chuông...)

Tâm tính sửa – hung hóa hiền chẳng vội
Lòng đổi thay, rộng rãi với muôn loài
Dạ từ bi soi từng mảnh đời dài
Yêu hết cả nhân gian như con đỏ!
Vị Lai Pháp – mặt trời hồng rạng tỏ
Như vàng dương rọi sáng giữa đêm đen

Như hương hoa ngày nắng nỏ buồn tênh
Như ngọn gió dịu êm lòng khắc bạc!
(3 chuông...)

Chẳng an nghỉ nơi giáo đường, tịnh thất
Chẳng lo tu lợi lạc chỉ riêng mình
Chẳng đợi chờ người ban phát, gia ân
Ta tự biến nhơn gian thành cõi tịnh
Tịnh khắc động – nhu thắng cương là định
Mượn oai trời ta ứng cứu quần sanh
Đem tình thương ban phát, chẳng nhân danh
Rồi lặng lẽ lui về miền sơn dã!
(3 chuông...)

Hoa cỏ đại lên màu khi nắng ngã
Cõi thiền kia rêu phủ... gió lang thang
Tách trà thơm còn đợi khách trần hoàn
Nhón chân bước về qua, mùa bão dậy!
Vị Lai Pháp – nguồn đạo từ đón đợi
Oi những phần linh tử... nhớ về thăm
Mỡ chuông kia còn đợi khách tri âm
Dầu sương tuyết vẫn chứa chan tình đạo!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

24. KINH VỊ LAI PHÁP – ĐẠO CA (BẢN SỐ 05)

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Nắng vẫn rạng chân trời cõi ấy
Đóa thanh hư vẫn dậy mùi hương
Nắng mưa là chuyện thế thường
Phải cơn giông bão cũng tuồng bão giông!
Cõi tịch lặng gió ngông ngoài nội
Đáo cửa thiên gió trời hòa âm
Lâm tuyền cảnh đẹp như tranh
Suối reo nhuần khúc hướng tâm họa đồ!

(3 chuông...)

Đất chẳng loạn đôi bờ sinh tử
Trời chẳng nao nắng trú mưa chan
Nắng mưa là luật tuần hoàn
Tử sinh một kiếp – đôi đàng chuyển luân!
Kẻ gieo ác gặp tuồng bạo ác
Chôn dương trần tạo tác sân si
Sá chi kẻ ở người đi
Ở – đi cho trọn đạo nghi mới thông!

(3 chuông...)

Mai gặp lúc trời long đất lở
Nghịch đảo đầu – xoay trở vô phương
Bốn bề hoạn nạn, tai ương
Sống không tích đức tuyệt đường lai sinh!
Mau cảnh tỉnh – nhân tình thế thái
Lửa ngàn phương, bươn chải đường nao
Thuyền to – sóng cả mưa gào
Bể đời vùi dập đón đau phận này!
(3 chuông...)

Dụng kinh kệ phơi bày tâm huyết
Lấy đan tâm mà dệt sử xanh
Gọi nhau cuối bể đầu gành
Chút duyên hạnh ngộ, chẳng đành mắt nhau
Vị Lai Pháp khơi màu tịnh độ
Dụng tâm cơ mà đở nghiệp trần
Kẻ gieo người gặt mơ màng
Ngược xuôi chẳng biết giữa dòng vô minh!
(3 chuông...)

Mau lay tỉnh tìm về cội giác
Tiếng chuông kêu tha thiết dặm ngàn

Vị lai phát ngọn cờ vàng
Giữa mùa thương khó dẫn đàng hiệp sanh!
Câu pháp đạo chỉ rành mọi nẻo
Tu giữa đường, giữa chợ cũng tu
Không tu tắt, chẳng tu mù
Tu trong tỉnh thức đường tu mới tròn!
(3 chuông...)

Vị Lai Pháp chịu lòn dắt chúng
Khéo ru người – kinh chuyển tâm ba
Giáng cơ dạy đạo gần xa
Bút trời vẩy mực chan hòa chúng nhân!
Thời mạt pháp độ trần đâu dễ
Buổi hạ ngươn chén lễ cũng say
Chiếu thiền mở – pháp hoằng khai
Mỡ chuông giống giả, hiên ngoài gió đưa!
(3 chuông...)

Lời kinh kệ sớm trưa nhắn nhủ
Khách thường trần hội đủ nhân duyên
Lặng nghe gió chuyển hương thiền
Giật mình trở giấc bên triền bão giông!
Sửa sóng áo – theo dòng tịnh đạo

Nương thuyền từ vượt nẻo trầm luân
Khai nguyên – phó hội trắng rằm
Vị Lai Pháp đạo như tấm nhả tơ!
(3 chuông...)

Chớ lần lửa hẹn giờ, hẹn buổi
Duyên ngàn năm chỉ một hội này
Thuyền rồng từ cuối chân mây
Nương theo pháp đạo về đây độ đời!
Có “Cha Mẹ Ngôi Trời” chỉ giáo
Có “Thánh – Thần – Tiên – Phật” hai vai
Theo chiếu chỉ lập kỳ đài
Đưa người hiện cõi ra ngoài tử sinh!
(3 chuông...)

Nơi cửa đạo đệ trình công án
Mượn phẩm cao mà giảng đạo trời
Đưa phần linh tử về ngôi
Cứu người chính phẩm lạc nơi bụi bùn!
Vị Lai Pháp cội nguồn chín bệ
Thương chúng sanh hạ thế lưu phàm
Đắng cay nhục thể muôn phần
Đã mang áo tục phải gần bề dâu!

(3 chuông...)

Cuộc trần đó mưa sâu gió tủi
Điệu nam ai càng khởi càng đau
Mỡ chuông vọng chôn giang đầu
Thuyền qua bến đục cơ cầu khúc nôi!
Gác tay chèo – hỡi người xuôi ngược
Lắng tay nghe sóng trước chuyển dòng
Tu đi giữa chôn bụi hồng
Đem nguồn linh cách lắng trong bụi bùn!

(3 chuông...)

Hoa nở chôn sơn cùng thủy tận
Gió đưa hương chuyển vận truông ngàn
Vị Lai Pháp – đạo kỳ vàng
Nguyện đem cốt thánh chinh an bãi bờ!
Chuông mõ gọi mịt mờ cũng rạng
Khách trần ơi – nắng sáng vừa lên
Rũ nhau ngồi xuống chiếu thiền
Hồi kinh tịnh độ xuôi miền lạc bang!

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

25. KINH CẦU AN

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Hương đăng trà quả con dâng
Nguyện xin cha mẹ hồng ân nhiệm mầu
Thương cho con trẻ cơ cầu
Nạn tai tật ách thảm sâu hai vai
Bởi nông nổi sa vào biển khổ
Vì vô minh dẫn độ xác hồn
Mốt mai dâu bể nên còn
Trái sầu nghiệp quả tử tôn chẳng chừa!
(3 chuông...)

Cuộc trần thế như tuồng ảo hóa
Lối thang mây khách lạ dừng chân
Ngờ đâu luyện mãi hồng trần
Áo xiêm lem luốc... Buồn trông dặm ngoài
Bởi đức mỏng trôi dài cõi ảo
Nghiệp tiền căn – nghiệp khảo nghiệp tra
Luân hồi sanh tử vào ra
Trả vay – vay trả, rồi qua một đời!
(3 chuông...)

Duyên có mỏng cũng về cửa đạo
Lòng có đau cũng tạo căn lành
Con nguyện “xả trước lưu thanh”
Chấp tay con nguyện hồng danh Mẫu từ
Lạy Phật Mẫu Diêu Trì chứng chiếu
Con nguyện theo chân Mẹ tu trì
Ngọc Hoàng Thượng Đế chứng tri
Tấm lòng con trẻ đền nghì duyên sau!
(3 chuông...)

Lạy Đức Phật từ bi tiếp dẫn
Cho con nương chánh pháp tìm về
Tạo duyên dưới cội bồ đề
Lần theo dấu Phật – hôn mê đoạn lìa
Xin Thánh Thần hai vai chứng giám
Con nguyện tu để đoạn nghiệp trần
Dặn lòng bố thí thi ân
Cầu cho bốn mạng đẹp phần duyên sau!
(3 chuông...)

Chuông từ vọng mấy tầng lao ngục
Cõi thanh hư khánh chúc nhuần ban

Thương người giác ngộ hồi tâm
Độ cho con trẻ bình an mọi bề
Chuông từ vọng – hôn mê lay tỉnh
Nẻo đi về cõi tịnh nào xa
Nguyện tu cho nhẹ nghiệp nhà
Bình an dưới thế những là chúng sanh!
(3 chuông...)

Chuông từ vọng cõi cảnh nghiệp chướng
Chuyển lay rồi – thị hiện gần xa
Không còn khổ nạn can qua
Bình an hạnh lạc thành hoa cõi trần
Chúng con nguyện xa gần biết đạo
Đem tâm lành cải tạo nguồn duyên
Cầu xin nhân quả hiện tiền
Khởi ra thiện nghiệp – dẫn truyền bốn căn!
(3 chuông...)

Chuông từ vọng – hồng ân tam bảo
“Đáo gia” rồi, nghiệp khảo nghiệp tra
Tiền căn hậu kiếp dần qua
Cõi nguồn hạnh lạc vào ra hồng trần
Lạy ba lạy – Thần Quân các cõi

Chúng mình con tội cũ chuyển xoay
Nguyên cho nghiệp lực đổi thay
Cầu an sám nguyện an bày hậu thân!
(3 chuông...)

Tâm an định nghiệp trần cũng nhẹ
Con trẻ xin Cha Mẹ chúng mình
Chiếu thiên ngôi xuống – thành tâm
Nguyện tu cho dứt đọa trầm trả vay
Xin cho nhẹ nghiệp dày tra khảo
Xin cho vui ách nạn trần lao
Cầu xin các đấng ngôi cao
Chúng cho con trẻ ngày sau trọn lành!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

26. KINH CẦU SIÊU

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Người thôi đã mây ngàn hạc nội
Cõi u minh dẫn lối xa đường
Hôm nay đây từ bỏ trần dương
Thân hữu hạn buông rời chẳng tiếc
Áo trần cõi – chu kỳ sinh diệt
Nghệp trả vay một kiếp rồi xong
Buông – buông đi chẳng luyến bụi hồng
Con cháu hỡi, đừng thương đừng tiếc!
(3 chuông...)

Đã có sinh ắt là có diệt
Diệt rồi sinh... Mấy nẻo tuần hoàn
Cõi đi về mờ mịt dấu chân
Gieo lại gặt là duyên trần thế
Người tay trắng kể từ mộng muội
Nhập lòng nô, theo dấu luân hồi
Mượn cơm Cha áo Mẹ luân hồi
Nay hết kiếp, phản hồi nguyên bản!
(3 chuông...)

Duyên tạo tác trần hồng đã mãi
Nghệp tử sinh cõi loạn vào ra
Đừng luyến lưu chi nữa để mà
Theo nghiệp cũ làm ma trần thế
Chuông ba tiếng gọi hồn dưới bệ
Mau về đây quỳ lạy cầu xin
Đức Bổn Sư thọ ký vong hồn
Sang cảnh giới nơi miền tịnh độ!
(3 chuông...)

Một lạy này tạ ơn tông tổ
Vay giống nòi, xương máu thịt da
Một lạy này ơn Mẹ ơn Cha
Công sanh dưỡng báo đền chưa trọn
Xá một xá – biệt người còn sống
Là vợ chồng, con cái, anh em
Là bạn bè quyến thuộc tình thâm
Duyên một kiếp trần ai đã tận!
(3 chuông...)

Xin từ bỏ chẳng còn vương bận
Nghệp tuần hoàn vay trả, trả vay

Phúc phận truyền con cháu vị lai
On tái tạo khâu đầu con nguyện
Bao của cải trần miền chẳng luyến
Đến tay không, về lại cũng không
Vật chất kia báo đáp thù ân
Duyên nợ cũ xoay giãn đã vẹn!
(3 chuông...)

Đò sinh tử đưa người quá vãng
Nhẹ hành trang, nhẹ nghiệp chuyền luân
Chuông mõ kia thức tỉnh vong hồn
Vô minh đoạn – hoàn nguyên bản thể
Chẳng bám chấp nghiệp trần dẫu bề
Chẳng yêu thương, oán ghét, hận thù
Thân này buông nguyên nhẹ thân sau
Lìa vọng tưởng, hôn mê cũng dứt!
(3 chuông...)

Tuồng vay trả đến hồi chung cuộc
Áo đệ huynh phu phụ cũng rồi
Nghĩa tình thâm sau trước tà bởi
Đừng khóc nữa, con ôi đừng khóc!
Để thanh thản cho người đã khuất

Cuộc giã từ nội nhật là xong
Chẳng luyện lưu chi nữa trần hồng
Theo mây gió về miền tịnh độ!
(3 chuông...)

Con quỳ lạy hồng ân tam bảo
Địa Tạng Vương tiếp dẫn vong hồn
Chẳng bơ vơ lạc cõi xa nguồn
Con rũ hết bụi trần vây phủ
Lạy ba lạy – nhờ ơn tế độ
Các Đạo Sư ứng cứu hồn linh
Chuông mở kia thức tỉnh u minh
Hồn buông bỏ, về miền cực lạc!...
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

27. LỜI KINH ÁO VẢI

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Đất Trời muôn dặm – tìm đâu thấy
Một chút bình yên chốn bụi hồng
Giọt lệ rơi theo chiều gió trẩy
Đợi mãi... bao giờ thôi bão giông!
Bụi cát mù xoay ngoài chiếu đạo
Cửa thiền tịch lặng cũng bằng không
Chúng sinh nạn khổ còn vây bủa
Áo Thánh nào vui chốn bụi hồng!
(3 chuông...)

Lộ diệt tương tranh làm náo loạn
Ngao cò tranh chấp tất phân ranh
Ao đầm một cõi, trời cao thấp
Tùng bách – giang sơn đã sẵn dành!
Sao chẳng nương nhau cùng thụ hưởng
Giành giật mà chi tạo chiến tranh
“Bất sanh bất diệt” là chân tướng
Ngã chấp tồn dư – mộng huyễn sanh!
(3 chuông...)

Người theo đường gió tìm giông bão
Kẻ đáo thang mây mộng đã tràng
Lấp lánh – ngõ vàng rờng trên áo
Mảnh chai thì cũng tợ kim cương!
Cõi ảo dần thân tìm cái ảo
Đường mê lần bước đáo sông mê
Giả tướng đổi thay – còn lại mất
Trần cảnh mơ chi mộng đổi đời!
(3 chuông...)

Đứng giữa nhân gian mùa bão dạt
Thương khách trần dương lạc nẻo đời
Gieo chi giông bão đau lòng cát
Hồng trần bụi phủ, mộng gì nơi!
Áo hoa nửa mảnh – vui nào trọn
Rượu lễ mềm môi, tỉnh vẫn say
Bóng đổ... dăm ba hồn ngơ ngác
Hồn tỉnh hồn mê vẫn lạc loài!
(3 chuông...)

Thương manh áo vải ngày luân lạc
Xót mảnh dư đồ buổi nhiều nhưng

Hoa rơi cửa đạo đau lòng cát
Nắng dạt trông mây xót dạ rừng!
Ngày mai trong cõi người muôn mặt
Áo vải bạc đầu – mộng vẫn vương
Níu mảnh tàn y, lòng có khác
Dạ Thánh nào an chốn nhiễu vương!
(3 chuông...)

Dương thế vẫn đang mùa bão loạn
Kẻ cười người khóc... một tràng mê
Linh tử đài cao nguyên độ thế
Mấy kẻ ra đi – mấy kẻ về!
Chuông mõ kêu vang hồi vãn độ
Hồn đấm từ lâu chốn viễn trình
Lục đục thất tình – men ái ó
Giả trần ngơ ngác mộng phù sinh!
(3 chuông...)

Chuông vọng ngàn xa – phiền não đoạn
Trời đất thình thình rộng bốn bề
Kinh kệ cho qua hồi nhiễu loạn
Chiếu thiền an tịnh giải tràng mê!
Thương khách trần gian – quên phận bạc

Xót kẻ tội đồ nghiệp trả vay
Ta, khách như nhau... cùng sống thác
Nguyện chẳng mình ta thoát dạ đài!
(3 chuông...)

Gió trảy bên tai lời thống hối
Mỡ rền cửa đạo khúc khai tâm
Chuông kêu: áo vải lòng thanh tịnh
Chớ bỏ nhân gian buổi lệ đầm!
Xếp lại niềm riêng, ta dần bước
Đi về – qua bão loạn mười phương
Đã đành một kiếp: nguồn khai đạo
Dù đất chúng sinh thoát vọng trần!
(3 chuông...)

Được mắt nhân gian đều giả tạm
Khảo hành căn, xác có chi hơn
Mười roi nghiệp quả – thôi đành một
Trọn nghĩa nhân gian buổi loạn trần!
Áo vải sư về khơi bếp lửa
Hong mảnh tàn dư trái gió đông
Tịnh cốc vẫn vang lời chuông mõ
Trời đất muôn phương... vạn nẻo tâm!

(3 chuông...)

Đôi lời tâm huyết gởi tha nhân

Nghiệp mới đừng gieo để nợ chồng

Biển đời sôi sục – tâm bất biến

Chuông mõ, kệ kinh lắng vọng trần!

Áo vải quay vào nơi tịnh thất

Đôi mảnh tường không, chốn biệt cư

Tam Bảo còn vang hồi kinh tụng

Chuông mõ ngân nga khúc đại từ!

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

28. KINH ĐÒ CHIỀU CẬP BẾN VỊ LAI

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Đò chiều cập bến vị lai
Thương người lỡ bước trôi dài biển mê
Người xa xứ, người lạc quê
Trước sau chẳng biết, đi về chẳng hay!
Mang thân vào cõi trần ai
Cầm như bịt mắt che tai một đời
Lang thang bến trọ đổi đời
Nghệp duyên tạo tác rớt rơi bụi hồng!
(3 chuông...)

Áo trần mượn tạm qua truông
Tâm sao chẳng biết đo lường đặng trong?
Kiếp xưa tạo nghiệp chẳng dừng
Thân nay quả báo muôn phần thảm thương
Rơi dài một chút thiên lương
“Đáo đầu thọ nghiệp” – tai ương sẵn dành
Nợ tài, nợ sắc, nợ danh...
Khéo mang lộc thế mà tranh phù đồ!
(3 chuông...)

Cái tài được sắc điếm tô
Tạo danh tạo lợi bên bờ rủi may
Tài cao – họa cũng liền tay
Gieo nhân gặt quả... loay hoay một đời!
Nghịch tiền cản lại sẵn bồi
“Nhân sanh thọ mệnh” – khóc cười riêng chung
Thương người lỡ bước sa chân
Đò qua bến đục độ trần một phen!
(3 chuông...)

Người phở thị, kẻ hoa đèn
Chung tay tạo tác, đổ đen cũng hoài
Tỉnh ra dù có đông đoàn
Nhu nhau – nghiệp cũ trả vay hiện tiền!
Sư áo vải xướng đạo thiền
Mượn lời kinh kệ làm duyên độ người
Dừng tay tạo tác – ai ơi
Chiếu thiền ngồi xuống đời đời vị lai!
(3 chuông...)

Tu là bỏ nghiệp bên ngoài
Chuyển tâm chuyển nghiệp, mai ngày bình yên

Tâm an thì nghiệp cũng an
Tâm còn sóng gió, nghiệp mang vào mình!
Mượn lời chuông mõ đình ninh
Khuyên người khéo giữ nghĩa tình Đạo Sư
Tổ, Thầy tận cõi huyền hư
Nguyên đem thần phách chân như độ rày!
(3 chuông...)

Đò chiều trở chuyến – bớ ai...
Tu mau cho kịp đến ngày hồi quy
Hồng trần bụi phủ, mơ chi
Khéo lo tích đức đăng kỳ thánh ngươn!
Sóng to vùi dập thiên lương
Mái chèo khoả sóng đo lường bể dâu
Ai đi trước – ai về sau
Hẹn nhau dần bước qua cầu nghiệp duyên!
(3 chuông...)

Vị Lai Pháp – chuyến đò ngang
Rước người lỡ bước lạc đàng về theo
Vọng trần xin chớ bám đeo
Buông đi... gửi gió bay vèo hư không!
Áo trần mượn tạm giữa dòng

Luân hồi chớ để bụi hồng vẩn vương
Đạo là lối – pháp là gương
Rủ nhau dần bước lên đường bạn ơi!
(3 chuông...)

Đường tu các Đấng vẽ rồi
Phép tu: dụng đức tài bồi nghĩa nhân
Gieo ruộng phúc, gặt hồng ân
Đổi ngày nắng nỏ thành xuân hiện tiền!
Đạo – đời hợp lực gieo duyên
Lo chi chẳng kịp lên thuyền vị lai
Hẹn người: nhẹ gánh trần ai
Đò chiều trở chuyến – hẹn ngày hồi quy!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

29. KINH NGƯỜI GIAO HẠT TỪ BI

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Người đi làm cô Tấm
Tìm nhặt hạt từ tâm
Đợi chờ trong thình lặng
Hạt – qua mùa bão giông!
Người đi làm cô Tấm
Gieo trồng hạt từ tâm
Hạt giữa ngày mưa nắng
Thành máu tim ngàn năm!
(3 chuông...)

Người đi làm cô Tấm
Đem trao hạt từ tâm
Giữa chợ đời loạn động
Còn thiếu dấu hồng ân!
Đời xoè tay đón nhận
Món quà người chuyên trao
Chẳng tốn tiền mua bán
Chiếu đạo – đời tương giao!
(3 chuông...)

Giữa lòng ngày nắng gió
Hạt từ bi nảy mầm
Ngẩng đầu trong gian khó
Vươn lên giữa bụi bùn!
Đêm tràn gian lặng lẽ
Trăng soi đời mông lung
Áo trần ai mượn tạm
Người theo dấu muôn trùng!
(3 chuông...)

Và một ngày trái tim này chợt ấm
Hạt từ bi thành trái ngọt vườn đời
Và cỏ dại – những hạt mầm tang tóc
Lại trở hoa, dòng tịnh lạc đậm chồi!
Và hoa cỏ dịu dàng như sắc nắng
Giữa lòng người thọ nhận với chuyển trao
Ngõ trần gian đẹp tựa giấc chiêm bao
Người áo vải lui vào nơi thiền trụ!
(3 chuông...)

Đêm về rồi – Tâm ơi sao chưa ngủ?
Giọt lệ thầm còn thôn thức năm canh

Ở ngoài kia đời đạo vẫn tương tranh
Mai lại nắng... Tắm ơi sao cứ khóc!
Đêm lắm bụi, đêm của người va vấp
Đuốc tuệ đâu – sao chẳng chỉ đường quang
Hạt từ bi cỏ dại lấp hoa vàng
Hoa với cỏ lại đôi đàng cách biệt!
(3 chuông...)

Bởi tâm người chưa dịu dàng cao khiết
Bởi lòng người còn chia biệt ngàn muôn
Bởi tình người thui chột giữa trần dương
Bởi loạn động chôn vùi bao phẩm cách!
Giống từ bi cứ ngập ngừng va vấp
Như dòng trong giữa lau lách bụi bùn
Như thâm sơn gió núi gọi mưa nguồn
Như thảo bạt giam thân người chí cả!
(3 chuông...)

Giống từ bi tự vườn trời giáng hạ
Xuống trần miền, cõi vay trả mười phương
Đem thân mình che mũi giáo lẫn gươm
Đem tâm huyết dựng cơ đồ của Thánh!
Thời mạt lộ mà gương cờ giống trống

Buổi nguy nàn còn mượn áo thân vương
Giữa phong ba ướ trược dạ ngoan cường
Hồn trinh liệt bi thương vì “chánh phẩm”!
(3 chuông...)

Khép trần ai giữa buồng nghiêm song lạnh
Đêm hạ tuần trơ trọi bóng trăng soi
Ngẩng nhìn cao – hồn theo gió rong chơi
Manh áo vải lạnh rung hồn viễn khách!
Mai đọi nắng lại gieo mầm tịnh cách
Xin đất trời muôn thưở hãy chứng tri
Xin bình an về ngự cõi trần vi
Mầm hạnh lạc từ bi là nguồn cội!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

30. KINH THUYỀN TỪ QUA BỂ TỤC

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Lá rụng sân chùa nghe xào xạc
Lời rêu lời gió hát ngoài hiên
Gieo chi nghiệp dữ tiền khiên
Đọa đày thân xác triền miên thâm sâu
Thân hữu hạn biết đâu là tội
Theo đường mê lại gọi bể trần
Ngục đời tăm tối giam cầm
Đáo đầu nghiệp quả – xa đàng lạc quê!
(3 chuông...)

Người gục khóc bên bờ sinh tử
Gió thì thầm: nghiệp dữ thọ sanh!
Bởi xưa chẳng tạo căn lành
Bây giờ quả đắng trọn dành duyên sau
Người rên siết: trời cao có thấu?
Tội tình chi nghiệp khảo, nghiệp đòi
Xót thương thân phận nổi trôi
Trời cho thuyền đạo cứu người lầm than!
(3 chuông...)

Su áo vải xoay chuyền bẻ khỏ
Lòng những đau – lệ đổ muôn chiều
Thế gian tựa những cánh diều
Tung mây lướt gió như triều sóng âm
Mai lỡ bước sa chân mà tủi
Duyên trăm năm như bóng đuôi hình
Khóc cười giữa chốn u minh
Hẹn nhau muôn dặm trường đình cũng thôi!
(3 chuông...)

Duyên tạo tác như ngòi thuốc nổ
Quả đáo đầu – tuyết lộ còn đau
Biển nào biển chẳng sóng xao
Đua nhau vượt biển, khơi màu tang thương
Nghe gió kể nguồn cơn sau trước
Khách trần miền lũ lướt theo nhau
Lên non về núi lạy châu
Bụt đất tượng gỗ vuốt râu cười khà!
(3 chuông...)

Chùa với Phật cũng là của giả
Có lòng tin – giả hóa vàng ròng

Mỡ chuông gọi khách tâm đồng
Kẻ nghe người chửi, đau lòng người tu
Kìa “biển thánh rừng nhu” chẳng kẻ
Học chi phường “theo gió bẻ măng”
Được thì cười cợt lãng xãng
Mai “bất như ý” hóa thân phản đồ!
(3 chuông...)

Vị Lai Pháp bên bờ loạn thế
Giữ tâm mình đã khó – mơ chi
Những là “thố tử hồ bi”
Lòng son còn được phụng trì, đỡ nương
Tâm hiểu đạo đo lường bẻ khô
Thương chúng sinh “tuyệt lộ đáo đầu”
Truyền ai hiểu được cơ mâu
Mượn dòng thanh pháp qua cầu nghiệp duyên!
(3 chuông...)

Tu chẳng dứt được liền nghiệp ác
Tu là thôi tạo tác thân này
Chiếu thiền an định từ đây
Dặn lòng đoạn bỏ mối dây buột ràng!
Tâm có nhẹ mới gần tâm Phật

Dạ từ bi mới đắc đạo màu
Mỡ chuông giống giả kêu cầu
Tu đi – tuyệt lộ đèo đầu Như Lai!
(3 chuông...)

Sư áo vải đêm ngày khuyến đạo
Đạo vô vi tạo giữa bụi hồng
Ba bên bốn phía vời trông
Trần hồng bụi phủ, còn mong nổi gì?
Thời mạt pháp ngựa phi trước gió
Thỏ chui hang, rắn trọ cửa thiền
Tâm còn vọng tưởng đảo điên
Vào chi cửa Phật cho thêm thâm sâu!
(3 chuông...)

Thế gian ấy cơ cầu lắm nổi
Mộng giả chân lạc lối xa đường
Người như khói sóng trùng dương
Thoảng còn thoảng mát, vô thường trở xoay
Sao chẳng mượn cơ trời chuyển vận
Đại linh quang thủ ấn càn khôn
Rủ nhau ngồi xuống chiếu thiền
Con Cha, con Mẹ dẫn truyền ngũ châu!

(3 chuông...)

Linh tử nắm tay nhau chèo chống
Nỡ lòng sao bỏ trống sân châu
Cùng nhau khởi tạo cơ mầu
Đắp xây nguồn cội ngày sau trọn lành
Su áo vải chỉ rành nẻo đạo
Chẳng mua vui mà tạo vườn thiền
Lời kinh sau trước lưu truyền
Dẫn người lạc lối xa đường về quê!
(3 chuông...)

Manh áo vải bao lần lệ đẫm
Thuở chúng sanh mê đắm chẳng tin
Đem tâm hủy báng sứ thân
Vùi nơi tuyết lộ, giả trần bôi lem
Có ngã xuống, đứng lên mới thấu
Cõi trần ai huyễn ảo mà kinh
Phong quang thì cũng u linh
Nửa thương nửa giận – quay mình được chăng?
(3 chuông...)

Thôi thì lánh về miền cô tịch

Mượn núi non sơn dã làm vui
Lời kinh theo gió về xuôi
Mượn dòng suối bạc rửa trôi muộn phiền
Người lên núi tu Tiên tu Phật
Ta về non để dứt nghiệp trần
Buông mình theo áng phù vân
Thả trôi tiếng mõ, lời chuông giữa trời!
(3 chuông...)

Tâm đối cảnh chẳng lời sau trước
Kinh vô ngôn “tẩy trược lưu thanh”
Chim kêu, gió hát trên cành
Giữ mình xa cuộc tương tranh – để rồi...
Đêm thanh vắng buông lời sau trước
Lại khuyên người “khử trược, lưu thanh”
Đừng mê đắm mãi hư danh
Đò qua bến tục chẳng đành bỏ nhau!
(3 chuông...)

Đừng như cú kêu vang điềm gõ
Đáo cửa thiền mà khởi tâm ma
Nhu bày quạ đói gần xa
Rúc vào xác thối, nhả ra lửa hồng

Mai lại sáng – trời đông vừa rạng
Ngẩng mặt lên đón ánh chiều dương
Đừng như kẻ lạ bên đường
Làm kẻ “nhĩ mục quan chiêm” lạc loài!
(3 chuông...)

Đừng như kẻ đi về cõi ảo
Quên dấu chân lạc bước phù đồ
Đề tâm “một tín mười ngờ”
Mang tội hủy báng thiên cơ rành rành
Gió cũng chỉ đường sang tây trúc
Chim kêu vang lời Bụt ngoài hiên
Tâm thiên đối cảnh sanh thiên
Tâm này giông bão theo triền bão giông!
(3 chuông...)

Vị Lai Pháp chuyên dòng Thánh Giáo
Khuyên trần hồng tu tạo thiên lương
Thân này cho dẫu bi thương
Chẳng đem áo Thánh mà buôn lộc trần
Chuông giống giả xa gần đều tỏ
Bỏ đường mê, nẻo đạo lần về
Con ơi nạn khổ tư bề

Buông lìa vọng tưởng, dựa kê Như Lai!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

31. KINH TẾ ĐỘ VONG HỒN CON TRẺ

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Nửa đêm gió trở ngậm ngùi
Lặng nghe trong gió ai người thở than
Lời ru lạc giữa truông ngàn
Gió ơi hỡi gió – đoạn tràng ai đong?
Liêu xiêu một cõi trần hồng
Không cha không mẹ, cũng không cội nguồn
Một trời gió dập mưa tuôn
Thân con tro trọi giữa muôn thảm sầu!
(3 chuông...)

Vì đâu nên nổi cơn cầu
Phút giây hạnh lạc đáu đầu oan khiên
Mẹ cha ở chốn trần miền
Bỏ con cô cút bên triền bão giông
Không cha mẹ – chẳng người thân
Lang thang, một chút mộ phần cũng không
Ngậm ngùi nọ chị, nọ anh
Kìa cha kìa mẹ – nỡ đành cắt chia!
(3 chuông...)

Tình thâm mẫu tử đoạn lìa
Buông tay – mẹ đẩy con ra bụi hồng
Không nuôi dạy, chẳng ẵm bồng
Hồn oan vất vưởng bên dòng tử sinh
Đi về một cõi u minh
Đợi chờ cho mãn kiếp trần mượn vay
Dương gian – thoát đã âm đài
Mới trong lòng mẹ, đã ngoài gò hoang!
(3 chuông...)

Tội cha mẹ sao con phải lãnh?
Nghiệp trần ai trốn lánh vào đâu
Gieo chi chín thảm mười sầu
Thế nhân ơi hỡi – đáo đầu nghiệt oan
Nay xót trẻ vớng miền u ngục
Thương vong hồn xiêu lạc hà phương
Thuyền từ độ trẻ tai ương
Cửa thiên rộng mở soi đường vãng sanh!
(3 chuông...)

Này chuông mõ khai kinh tế độ
Nợ lễ đàn chiêu mộ vong linh

Về đây – giữa chón Phật đình
Nương theo tiếng kệ lời kinh độ rày!
Lộc thực đó – này con đỡ đói
Áo quần kia ấm nổi cơ hàn
Về đây nương bóng đạo tràng
Thay vòng tay mẹ đỡ đàn duyên sau!
(3 chuông...)

Lạy Cha Mẹ ngôi cao chuẩn tấu
Lạy Thánh Thần Tiên Phật mười phương
Cúi xin ngài Địa Tạng Vương
Độ cho vong trẻ lên đường vắng sanh
Có lộc thực chẳng thành kẻ đói
Có đạo từ dẫn lối hoàng khai
Nguyện cho đời mới chuyển xoay
Có cha có mẹ – vòng tay ân cần!
(3 chuông...)

Lời kêu gọi – vong trần có thấu?
Mau về đây lạy Mẫu châu Cha
Cầu xin Đức Phật Thích Ca
Cứu cho vong trẻ vượt qua bể trần
Mặc thế cuộc xoay giần mấy độ

Kiếp lai sinh con nguyện tu trì
Cầu xin Cha Mẹ Ngôi Trời
Chứng cho con trẻ một lời thệ mình!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

32. KINH SUỐI NGUỒN HẠNH LẠC

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Hãy sống như ngôi bên chân Bụt
Nhẹ nhàng, hoãn đãi, yêu thương...
Trãi từ tâm cho vạn loại quanh mình
Lấy rộng lượng, bao dung làm cứu cánh!
Hãy sống như giọt hồng nắng sớm
Ban phát sẻ chia chẳng biết cân phân
Để những ai hưởng về ánh nhật quang
Được nhuần gội hồng ân từ Thượng Đế!
(3 chuông...)

Hãy sống như hoa hiên cỏ dại
Dọc lối đời làm dịu gót lưu sinh
Uống sương đêm mà hun đúc tinh anh
Để một sáng loài vô danh rạng nở!
Hãy sống như cành khoai và ngọn lúa
Tháng ngày qua chịu chắt tự mầm xanh
Khoai cỏ hiên nuôi dưỡng gốc từ tâm
Hạt lúa mảy trả ơn người chăm tưới!
(3 chuông...)

Hãy sống như một ngày sau cuối
Mai rời đi chỉ còn lại dấu chân
Chớ để lòng bám chấp mộng phù sinh
Bồi trần thế chỉ là tuồng ảo hóa!
Hãy ban phát như làn hương theo gió
Chẳng cần phân trong đực bước di hành
Khởi bay lên, lan tỏa mộng khinh thanh
Chẳng chìm đắm ở giữa dòng ô trọc!
(3 chuông...)

Hãy sống như cánh chim bằng xông lướt
Giữa phong ba uest trọc dạ ngoan cường
Mảnh y bào dẫu nhuộm bụi tà dương
Tâm chẳng loạn giữa muôn trùng giông bão
Hãy sống như đất trời vạn thuở
Chôn thâm sơn gió núi gọi mây ngàn
Dẫu nắng mưa xuân hạ vẫn tuần hoàn
Trời đất chuyển, mùa lại sang – chẳng vội!
(3 chuông...)

Hãy cố gắng làm một người lương thiện
Tạo nhân lành cho sanh chúng noi gương

“Quả từ nhân” ... Rồi giông bão, tai ương
Sẽ dịch chuyển – sóng yên và bể lặng!
Đề một mai khi ngày tươi sắc nắng
Ta chẳng làm kẻ lạ khóc bình minh
Phúc nhần gieo, cây cỏ cũng chung tình
Vòng nghiệp quả chuyển mình theo nắng sớm
(3 chuông...)

Ít ham muốn thì chẳng thừa vọng tưởng
Ít so đo sẽ thêm bạn, bớt thù
Đừng ăn ngon, mặc đẹp buổi trời lu
Khi nhân loại chung quanh ta còn khổ!
Bớt trang sức, điếm tô ngày nắng trở
Cái giả trần đừng bám nữa con ơi
Trôi phấn son ta chẳng khác tên hề
Khi giọt lệ của nhân gian còn đỏ!
(3 chuông...)

Biết tu tiên đã là người giác ngộ
Chiếu thiên kia đừng ngồi mãi con ơi
Đừng an lành chỉ riêng một mình ta
Vui sao được khi nhà nhà thống khổ!
Xấn tay áo ta lên đường cứu trợ

Đem tình thương chan rãi xóa hận thù
Đem tiếng cười xua khí tiết âm u
Đem đức tuệ soi tận cùng ngõ tối!
(3 chuông...)

Ta biết đạo – trách chi người nông nổi
Ta bình an đừng bỏ kẻ sa cơ
Đêm nhân gian nhiều ngõ tối không màu
Giữa đô thị lắm phận đời xiêu lạc!
Về với biển nghe ngậm ngùi sóng dạt
Thương con tàu vùi gập giữa phong ba
Sóng trần dương thì cũng thể dòng xa
Thuyền chở khảm giữa giang hà bão nổi!
(3 chuông...)

Thương áo đạo phơi giữa mùa quan tái
Xót cửa thiền ngày gió dậy can qua
Nén hương thơm lạc lõng giữa trời xa
Lời chuông mõ buông giữa triều sóng dữ!
Con thuyền đạo mang hồn người lữ thứ
Vẫn một mình chèo chống vượt trùng khơi
Khuất nhân gian – hiu hắt một góc đời
Vẫn lặng lẽ theo người qua biển nghiệp!

(3 chuông...)

Xa bên giác tức sẽ gần u ngục
Lìa ánh dương bóng tối phủ đường mê
Chôn hồng trần đừng nợ nữa con ơi
Gieo phải gặt ấy luật đời vay – trả!
Con thuyền đạo neo bến bờ tục thế
Đón nhân sanh mau trở gót, hồi đầu
Dạ lương thân trang trải chôn bể dâu
Sư áo vải trần cư – cầu giải thoát!

(3 chuông...)

Chẳng cho ta mà cho người sau trước
Chẳng vì ta, vì khắp cả quần sanh
Bỏ đường mê – nẻo đạo bước lần sang
Xa bên đục, dò ngang chờ đợi khách!
Đêm trần thế vẫn lạc lầm, va vấp
Ngọn đuốc thiêng người thấp, chỉ đường quang
Mau lên con – theo dấu đạo kỳ vàng
Ta viết lại trang sử đời mai hậu!

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

33. KINH TÁN THÁN CÔNG ĐỨC CHA MẸ NGÔI CAO

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

Nam Mô Diêu Trì Kim Mẫu Vô Lượng Đại Từ Tôn.

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Nắng sớm trẩy, hương nội đồng tha thiết
Cỏ hoa kia chợt thức giấc mỉm cười
Theo gió nhẹ làn hương nồng chuyển tiếp
Ánh bình minh càng rạng rỡ tinh khôi!
Tiếng chim hót đầu hè nghe náo nức
Kẻ mục đồng ngồi mơ giấc chuyển luân
Tay cày cuốc xới vun từng vạt đất
Đợi mùa vàng, thao thức ngọn thu phong!
Ơn các đấng khai sinh và tái tạo
Thế trần ơi – mấy ai biết cảm hoài
Chẳng tự có tiện nghi cùng phẩm vật
Tự ngôi trời Cha Mẹ đã hồng khai!
Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn
Nam Mô Diêu Trì Kim Mẫu Vô Lượng Đại Từ Tôn.
(3 chuông...)

Kìa thị phố – nơi phồn hoa đô hội
Dấu điện đèn chen bóng sắc tà dương
Cõi giả chơn lẫn lộn khúc nghê thường
Mộng com áo quần vai người lạc xứ!
Chôn quan cách bậc linh thần ả nự
Áo mào cân đai danh phẩm rỡ rang
Tay gọi gió – động muôn ngàn biển lụy
Thế gian chờ... xin lượng cả bao dong!
Sao chẳng thấy ai hàm ơn tái tạo
Cha Mẹ Ngôi Cao chuyên dịch càn khôn
Ban cho con nơi cõi tạm vô thường
Thân tứ đại nhẹ nhàng cơn chuyển hóa!
Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn
Nam Mô Diêu Trì Kim Mẫu Vô Lượng Đại Từ Tôn.
(3 chuông...)

Mưa trở lại, trông ngàn quên nắng lửa
Chôn thâm sơn hoa cỏ dậy rừng hoang
Suối nguồn trôi, sỏi đá mộng tơ vàng
Cơn nắng hạn đợi mưa nguồn chớp bể!
Kìa muôn thú kêu vang lời kể lể
Bướm hoa kia cũng khao khát hồi sinh
Đêm trường canh kèm giữ mọi sinh linh

Ngày “mát mặt mưa trời” con chuyển vận!
Mẹ Cha đó – ơn cội nguồn tái tạo
Cuộc hóa sinh nhờ lượng cả hộ trì
Giữa đất trời cao rộng chúng con quỳ
Lòng cảm thán ơn “Cha Trời – Mẹ Đất”!
Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn
Nam Mô Diêu Trì Kim Mẫu Vô Lượng Đại Từ Tôn.
(3 chuông...)

Cõi dương thế có ngàn muôn phẩm vật
Mẹ dưỡng sanh – mẹ bảo mạng gia trì
Cho các con tài đức, tận ngôi trời
Nguyên giáng thế hộ trì cho sanh chúng!
Cha tạo tác – Mẹ bảo ban dưỡng dục
Cha hóa sinh, Mẹ thuần phục anh nhi
Giống Rồng Tiên được Cha Mẹ yêu vì
Ơn tái tạo phải đền nghì trong muôn một!
Lạy Cha Mẹ ngôi cao – con nào biết
Con đại khờ xin Cha Mẹ đoái thương
Ngày hôm nay con tôn tạo mình vương
Thỉnh Cha Mẹ về ngôi cho thỏa nguyện!
Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn
Nam Mô Diêu Trì Kim Mẫu Vô Lượng Đại Từ Tôn.

(3 chuông...)

Bên gối Mẹ con khâu đầu hôm sớm
Dưới chân Cha con lễ lạy cung nghinh
Dầu trần hồng ngàn muôn dặm xa trông
Lòng ngưỡng vọng – Mẹ Cha như kẻ cận!
Ngắm mây trắng dặm ngàn bay lờ lững
Cho con mơ vin chéo áo mẫu hiền
Trời xanh kia như lòng của Thượng Hoàng
Thương con đỏ – bao dung trùm khắp cõi!
Dầu dương thế chẳng như lòng mong đợi
Con cũng xin chấp nhận mọi khổ đau
Cuộc trả vay, vay trả chôn trần lao
Xin Cha Mẹ chứng đàn tràng cho trẻ!
Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn
Nam Mô Diêu Trì Kim Mẫu Vô Lượng Đại Từ Tôn.

(3 chuông...)

Kể từ nay con nguyện theo Cha Mẹ
Nguyện tu trì cho đạt quả vô sanh
Bước hồi quy – trở lại với bản căn
Xin Cha Mẹ dắt dìu cho con trẻ!
Con có đại cũng là con của Mẹ

Có lỗi lầm, xin đại lượng lòng Cha
Cho con thêm thời gian để xông pha
Lập công đức để chuyển đời nghiệp cũ!
Thân tứ đại bụi hồng trần vây phủ
Cũng nguyện xin rửa sạch để trở về
Dắt dìu nhau vượt thoát khỏi dòng mê
Theo lối cũ để tìm về nguồn cội!
Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn
Nam Mô Diêu Trì Kim Mẫu Vô Lượng Đại Từ Tôn.
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

34. KINH LÒNG THÀNH VỌNG THẤU DIÊU CUNG

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Trời đất ấy kể từ vạn đại
Buổi lâm phạm nắng trảy đầu non
Diêu đài trưởng gấm lầu son
Mẹ thương con mẹ héo hon tác lòng!
Cõi danh các ra dòng thế phiệt
Chôn khuê môn vốn thiệt trâm anh
Áo thân vương – mộng liên thành
Đua nhau xuống thế mà tranh phù đồ!
(3 chuông...)

Danh với phẩm mịt mờ cõi tạm
Sắc cùng hương rồi đắm ao bùn
Hoàng Long đợi gió vầy vùng
Hắc Long trấn biển, liên thông bãi bồi!
Bùn với bụi trôi dài cõi ảo
Giả cùng chân khuynh đảo trần hoàn
Vung tay phát ngọn cờ vàng
Làm mưa làm gió, sai oan kể gì!
(3 chuông...)

Thương cho Mẫu Diêu Trì tổng quản
Thuở bốn phương khởi loạn toi bời
Thiên lung Địa á cho rồi
Mẫu hiền theo dấu con trời điều linh
Kẻ giả dạng biến hình biến tướng
Người giương oai trấn nhậm đàn tràng
Hô mưa gọi gió âm vang
Điều binh khiển tướng chinh an bãi bờ!
(3 chuông...)

Kẻ phá luật phát cờ khởi nghĩa
Kéo binh hùng tướng mạnh về ngôi
Ra tay tảo phạt khắp nơi
Làm cho sanh chúng tả toi mệnh trần!
“Quân pháp bất vị thân” chẳng kể
Ấn công hầu tể thế an bang
Lọng vàng sáo bạc rền rang
Ngựa nghiêng rượu thịt xa đàng nghĩa nhân
(3 chuông...)

Thương các bậc chơn Thần, chơn Thánh
Đáo trần miền lập hạnh từ bi

Khuyến cho sanh chúng tu trì
Gặp cơn biến loạn suy vi đạo trời!
Mẫu thương xót cứu người chẳng kịp
Bởi đang thời đạo pháp suy vong
Chơn căn xuống cõi trần hồng
Lắm lem áo đạo, đau lòng mẫu nghi!
(3 chuông...)

Mẫu hạ thế cũng vì con dại
Nguyên độ trần lại đắm trần ô
Những mong gây dựng cơ đồ
Nào hay xiêu dạt bên bờ trả vay!
Thương con dại đêm ngày thao thức
Biết làm sao cho dứt nghiệp con
Mẹ về quy tụ quần hùng
Chọn người tài đức thiên đình hạ san!
(3 chuông...)

Theo chiếu chỉ trấn an cuộc thế
Dựng linh kỳ, phó hội trần dương
Thị thành cho chí thôn hương
Thiền môn mở lối dẫn đường anh nhi!
Cho con trẻ kỳ thi lập hạnh

Mượn chiếu thiên sửa tánh rên tâm
Vọng trần buông bỏ nha con
Giống nòi thánh đức chân truyền vị lai!
Con có Mẹ dẫn đường chỉ lối
Nguyên độ sanh, lập hội từ bi
Pháp thân nhục thể sá gì
Theo chân Cha Mẹ đi về bốn căn!
(3 chuông...)

Vẫn tin tưởng một ngày có Mẹ
Vén đài mây theo dấu con khờ
Trần miền con chẳng bơ vơ
Mẹ nơi cứu phẩm đợi chờ linh nhi!
Con tác tượng mẫu nghi tại thế
Dâng hương dâng trà quả lạy chào
Mẹ thương con trẻ trần lao
Xin cho pháp độ khơi màu tịnh an!
(3 chuông...)

“Tam – nhật – mậu” lập đàn bái Mẫu
Trình Mẹ Cha – vọng tấu Diêu Cung
Thượng tầng thanh khí lưu liên
Xin cho con trẻ tròn duyên đạo từ!

Mai hết kiếp lại hồi cố quốc
Chẳng phụ lòng Cha Mẹ đỡ nâng
Con nguyện xa chốn bụi hồng
Khuyến cho sanh chúng thoát vòng trầm luân!
(3 chuông...)

Xin cứu phàm liên đài ấn chứng
Trợ cho con chân cứng – đá mềm
Gọi người góc bể đầu non
Về bên chân Mẹ cho tròn hiếu trung!
Nơi cõi thế tu hiền đãi sĩ
Rạng linh quang cõi cõi trời Nam
An nhà – an nước – an dân
Trọn bề hiếu kính hồng ân mẫu từ!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

35. KINH NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ THUYẾT GIẢNG

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Ta Ngọc Đế – Thượng Hoàng nơi chín bệ
Nay về đây mượn áo khách trần gian
Nói với con thơ – đang trả nghiệp chôn nhân hoàn
An ủi trẻ, nguôi lòng già nơi cách biệt!
Thương con dại – mà con nào đâu biết
Chẳng phải là ghét con đến nỗi – con ơi!
Bao giờ con hết ngạo ngược rong chơi
Ham tạo tác, ham đòi dòi dịch chuyên!
(3 chuông...)

Mang tính cách bậc Linh Thần trong tướng gấm
Tạo nghiệp oan phải lưu lạc, bỏ ngôi trời
Vẫn thói ngông nghênh – biết một chẳng tường hai
Xin tha thứ cho con khờ nơi hạ giới
Cho nó được thêm một lần cải hối
Bởi để cho con hư ta đặc tội chôn trần hoàn
Việc trào ca ta quá đổi mượn phiền
Trao con trẻ cho mẹ hiền khuyên dạy!
(3 chuông...)

Nuông cho lằm để đọa đày nơi cõi thế
Trần gian này còn mấy nổi – Cô Hai ơi!
Bởi ngôi trời kia sắp hết vận hạn rồi
Ở tận chôn trào ca – ta chỉ mong sau trước
Kịp thu lại những đứa con trần miền luân lạc
Ngày mai này ở cõi khác – mặt trời lên
Thì Thiên Trào chúng ta vẫn còn hội tụ quây quần
Không còn có những cuộc thư hùng khảo vị
(3 chuông...)

Con cái sớm hôm bên chân già thủ thi.
Ta đã lằm – cho tỷ thí chọn hùng anh
Để con loạn trào ca rồi đáo xuống trần miền
Để Cha Mẹ trông chờ con mỗi mắt!
Con chẳng được quy thiên vì si mê lằm lạc
Con của ta đứa nào ta cũng xót cũng thương
Chẳng lơ đãng mà bỏ rày ai đó đâu con
Đừng hiểu lằm theo chuyện xưa tích cũ!
(3 chuông...)

Rằng Ngọc Đế này là ông già cổ hủ
Ép buộc con theo khuôn sáo suy mòn

Bởi phận đời mỗi người một khác – ời con
Ta có lách được luật trời không cứu đặng
Bởi nó tạo phong ba – bốn phương đều tường lẫm!
Bắt buộc ta phải đem con ra mà hành khảo, đọa sa
Nó trả nghiệp của mình, để đau đớn Mẹ Cha.
Mai trời chuyển thì e con chẳng về kịp lúc!
(3 chuông...)

Mẹ Cha đây vẫn đợi chờ mỗi mắt
Giọt lệ tràn miên, con hồi hận có kịp chẳng?!
Tu đi con để rời khỏi chốn bụi hồng
Để trở lại cùng Mẹ Cha nơi lạc quốc.
Con con ời – ngày mai đây khi bãi trào, bãi chúc
Cha con ta còn được gặp nhau không?
Ta về đây – bên tai trẻ nói dài dòng
Cũng chỉ mong rằng con một mai tỉnh ngộ!
(3 chuông...)

Tu đi con – để trở về viễn cố
Cùng Mẹ Cha cho kịp bước chuyển luân
Ngày mai đây khi thế sự xoay vần
Thiên trào đó – bãi tuồng, bãi chúc
Thì con ời, con tìm đâu cho được

Mẹ cùng Cha để mà thuận một nhà.
Tu đi con – rồi trở lại trào ca
Lời Cha nói, con nhớ đi một thuở!
(3 chuông...)

Ngày hôm nay Cha rời đi chẳng nở
Nói với con khờ cho tỏ dạ anh nhi
Tỉnh táo đi con mà sau trước phụng trì
Cho chánh pháp để trở về cố quốc.
Con con ơi – đây là màn ba, chuyên chót
Cha trở thuyền, bẻ lái rước con thơ!
Mau lên con đừng ở đó mà chờ
Đi lang bạc kỳ hồ mà... Kiếm đạo!
(3 chuông...)

Đạo đâu đó mà con tìm cho hại não
Đạo trong tâm người – đạo ở đức tự thân
Đạo ở trong tim và ở giữa nhân quần
Và đạo đó trên chiếu thiền, nơi chính phẩm.
Đạo ở đâu mà con chịu lòn đi kiếm?
Con, con ơi chỉ có bóng linh kỳ...
Nghe gió dậy chiều mai thì cờ phát uy nghi
Bằng gió lặng thì cờ kia cũng rũ!

(3 chuông...)

Có vẽ đường cũng không về được miền linh thú
Để nghe cội bồ đề đợi gió hát lao xao
Chánh phàm kia còn ở tại ngôi cao
Sao các con cứ kiếm tìm nơi hạ giới!?
Rồi làm lũi, vương bụi bùn nhân thế
Đi hành hương kiếm Phật ở đường xa
Con, con ơi – quay vào trong là thấy Phật đó mà
Phật chẳng phải Phật – ta chẳng là ta đó vậy!

(3 chuông...)

Phản Thánh cách – kỹ ngươn này muốn thế
Phải rửa sạch thân căn thì mới được quay về
Thánh cách kia mau nép cội bồ đề
Chiếc áo vải vượt trùng mê thoát trận!
Đừng nên bám vào tiền tài vốn nặng
Đừng ham lợi lạc kia – làm hư hoại thân danh
Rồi lưu lạc dương trần thêm nữa, ơi con...
Để Cha Mẹ thương con mà áo nã!

(3 chuông...)

Dầu đầu đốn bởi nghiệp hành nghiệp khảo

Chẳng dấn bước sông hồ – sao trở lại được trào ca?
Lưu lạc bao năm, con chưa trở lại quê nhà
Chưa thấy được đường về Phật quốc...
Thì con ơi, cõi trần này sau trước
Phật ở đâu sao chẳng chỉ đường con?
Bởi tâm đức của ta chưa đủ vẹn tròn
Nên lạc bước, đi hoài mà chẳng tới!
(3 chuông...)

Tỉnh táo đi con – chiều thiên đang mở lối
Cha đợi chờ, Mẹ mỗi mắt trông con
Mau lên con – rồi trở lại lầu son
Cho sum họp cùng Mẹ Cha sớm tối!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

21 giờ ngày 21/2/2020 – (Cha Thượng Hoàng về thuyết giảng
tại đạo tràng Vị Lai Pháp).

36. KINH TIẾNG GỌI VỀ NGUỒN

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Mẹ ơi – con gọi về nguồn
Thế nhân lơ đãng chẳng buồn nghe con
Người mê trướng gấm lâu son
Kẻ ham danh lợi, sa đường bão giông
Đem thân vào chôn bụi hồng
Nguyện đưa sanh chúng thoát vòng trầm luân
Thế trần quen thói nhiều nhưong
Mĩa mai cười cợt, chẳng nương cội nguồn!
(3 chuông...)

Mẹ ơi – con trái chiếu thiên
Đón mời nhân thế, không tiền bán mua
Khách trần còn bận sớm trưa
Kẻ gieo người gặt giữa mùa bão giông
Kẻ thu vén, kẻ bươi bông
Kẻ leo thăm đở, người trông sân si
Đường quang chẳng thấy ai đi
Vững lây ngõ hẹp loay hoay lắm người!
(3 chuông...)

Mẹ ơi – con đứng giữa đời
Lấy câu nhân nghĩa khuyên người gần xa
Khách vào rồi khách lại ra
Điệu kèn tiếng uyển mới là tri âm
Giả hình giả mộng, giả tâm
Giả duyên nợ, giả sắc cầm phượng loan
Giả trần che lấp tai ương
Gieo chi cái giả... đoạn trường hai vai!
(3 chuông...)

Mẹ ơi – con tạo kỳ đài
Năm tay diu khách ra ngoài nhiều nhưng
Người ta mừng hết tai ương
Thân con che chắn ngược đường bão giông
Viễn trần mờ mịt khói sương
Tâm sao chẳng chịu đo lường giả chân
Lạc vào biển giáo rừng gươm
Ngẫm thân tứ đại mà thương phận người!
(3 chuông...)

Mẹ ơi – con khổ một đời
Vẫn mong chiu chắt tặng người hữu duyên

Hết lòng khai tạo cảnh thiên
Đánh đổi gia sản, lưu truyền muôn sau
Thiên môn vẫy ngọn cờ lau
Khai sơn phá thạch, trồng rau cỏ hiền
Làm gương tín chúng mọi miền
Tu cho đạt quả “vô sanh” mới rồi!
(3 chuông...)

Mẹ ơi – quỳ dưới chân người
Giống chuông gõ mõ dưng lời cầu xin
Trần gian còn lắm vô minh
Mẹ vì sanh chúng rộng tình đỡ nâng
Thuyền tu kết giọt thù ân
Báo ơn Cha Mẹ, lụy trần cũng cam
Mai xuống núi – mai lên ngàn
Chúng con vẫn nguyện theo chân Mẫu từ!
(3 chuông...)

Mẹ ơi – biển thánh rùng nhu
Con nguyện theo bước kẻ từ thân nay
Cho dù muôn kiếp giần xoay
Tâm “bất thối chuyển”, trả vay chẳng màng
Đem thân kết sợi tơ vàng

Tơ viền áo Mẹ, rỡ ràng thân sau
Con quỳ lạy Mẹ ngôi cao
Chứng minh con trẻ quay đầu lạc bang!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

37. KINH LỤC CUNG GIÁNG BÚT

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Lệ nông mẹ tiễn con đi
Sương sa đất khách, nào khi tương phùng
Áo xưa rồi nhuốm bụi hồng
Hoàng kỳ lệnh tiễn... nỡ nùng con mơ
Nhân gian nào có hẹn giờ
Bước chân mục tử bên bờ ruỗi dong
Đây nhà lửa – chôn thiêu thân
Nợ là bể khổ tìm không thấy bờ!
(3 chuông...)

Canh khuya tiếng gió hững hờ
Mẹ thương mẹ nhớ con thơ lụy đầm
Trần gian cõi tạm náo nung
Con ơi hãy nhớ đo lường giả chân
Đừng như mây gió phù vân
“Vui đâu chúc đó”, ngàn cân cũng hoài
Con Cha con Mẹ đông đôi
Mẹ Cha đâu có bỏ rày con thơ!
(3 chuông...)

Mẹ thương con dại con khờ
Mẹ làm cánh võng ru hờ con xa
Mẹ làm ngọn cỏ cành hoa
Nhắc con chớ để đọa sa bãi bùn
Mẹ làm hơi gió trên ngàn
Nhắc con trả nợ nhân gian rồi về
Con ơi đừng lạc đường mê
Gieo thêm nghiệp dữ lỗi thề nghe con!
(3 chuông...)

Cha nghiêm khắc, Mẹ chiu lòn
Con hư thì cũng là con một nhà
Cha rầy dạy, Mẹ thứ tha
... Cha bày nghiêm lệnh – Mẹ xa con khờ
Cung son Mẹ ngự thần thờ
Gió lay trướng gấm, ơ hờ áo xiêm
Đường trần mờ mịt u uyên
Bão giông bốn phía phủ đường con đi!
(3 chuông...)

Con đi từ ấy chẳng về
Cha thương Mẹ nhớ, nào nề khúc nôi

Thiên hà sấm động con ơi
Khói sương mù mịt, bể đời dạt xiêu
Lặng nghe chim quốc kêu chiều
Con ơi – lòng mẹ đủ điều bi thương
Con từ phiêu bạt trần dương
Ngửa tay chẳng thấy, ngùi thương Mẹ hiền!
(3 chuông...)

Giả trần – hai mối nhân duyên
Thiện ác đã định, oan khiên đáo đầu
Làm cho nhân thế cơ cầu
Nghiệp duyên tạo tác khơi màu trả vay
Nhân lành quả một thành hai
Nhân ác vay một trả mười nha con
Con từ gác tía lầu son
Ngôi trời xuống thế phải tròn nghĩa ân!
(3 chuông...)

“Quan đầu lĩnh” – “hội phong vân”
Xuống tay tạo tác chẳng phân chánh tà
Thua gì cái giống quỷ ma
Đường quang chẳng bước, vào ra dạ đài
Nhu loài chùm gởi trên cây

Ký sinh hút máu cho đầy túi tham
Nhân duyên trời định rõ ràng
Sanh trần phải gọi trần gian là nhà
(3 chuông...)

Cây cao phúc cả thành hoa
Thảo thơm ngọn cỏ hiên nhà cũng xuân
Làm cây làm cỏ đi con
Chớ làm giông bão chui lòn cửa sau
Xin cho làm giọt mưa mau
Rửa trôi nghiệp cũ, ngôi cao con về
Còn duyên tựa cội bồ đề
Nương dòng tịnh thủy, hôn mê đoạn lia!
(3 chuông...)

Đừng ham bóng sắc con ơi
Huyền hư – cho dầu có rồi lại không
Xác thân giữa chôn bụi hồng
Cầm như ngọn lá giữa dòng vô minh
Ngàn năm quả vị chuyên luân
“Con Cha Con mẹ” lụy trần ô danh
Sân châu sau trước vắng tanh
Mẹ thương con mẹ chẳng đành buông lời!

(3 chuông...)

Lục cung chánh phẩm ngôi trời
Con ơi chớ để thói đời rẻ khinh
Làm người sau trước phân minh
Bão giông xô dạt, anh linh chẳng hoài
Đau lòng mẹ lắm con ơi
Mẹ nương con dại để đời con hư
Mỡ chuông vọng bước phù đồ
Mẹ theo chân trẻ ven bờ trầm luân!

(3 chuông...)

Bụi hồng phủi hết đi con
Tu cho nhẹ gánh phong trần hai vai
Tìm đường trở lại ngôi trời
Cha chờ Mẹ đợi, con ơi mau về
Thương con Mẹ xuống điển cơ
Giống chuông gõ mõ, hát hò con nghe
Con ơi từ bỏ đường mê
Giữ mình cho trọn, trở về Thiên Cung!

(3 chuông...)

Mai ngày con – Mẹ trùng phùng

Nhắc con chữ hiếu, chữ trung phải tròn
Khởi từ lục phẩm – cung son
Nhấn con sau trước tỏ tường khúc nôi
Mẹ chờ Cha đợi con ơi
Thu vàng lá rụng, chân trời rắng pha
Trần gian cõi tạm vào ra
Buông đi vọng tưởng mới là anh nhi!
(3 chuông...)

Con ơi “lộc phẩm chi nghi”
Ban cho con trẻ đèn nghi muôn sau
Đừng đem lẫn lộn vàng thau
Sánh cùng sỏi đá mà đau phẩm trời
Mẹ chờ con trẻ về ngôi
Ngự phòng mẹ chẳng lẽ loi một mình
“Con Cha con Mẹ” trùng phùng
Hội rồng mây có tên con bảng đề!
(3 chuông...)

Lục cung mẹ mỉm miệng cười
Lầu son chợt ám, ngôi trời chuyển luân
Trào ca con lại thung dung
Cân đai áo mảo sánh cùng quan gia

Con về bên gối mẹ già
Mẹ vui, chẳng xót con xa dặm trường
Cha cười – con trẻ quây quần
Hội Tiên gồm đủ thân danh rõ ràng!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

38. KINH VĂN VŨ TINH QUÂN

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Thiên hà động – tầng tầng mây loạn
Rơi xuống trần vụn vụn sinh linh
Văn xương, văn khúc tài tinh
Tử phù, kiếp sát tội tình ruỗi dong...
Cơn bão phạt Thiên Đình thủ ấn
Hội rồng mây chính phạm liên kê
Rủ nhau văn vũ đi về
Bách gia chi họ dựa kê non thiêng!
(3 chuông...)

Kẻ áo mào đi liền cửa trước
Có thiên quan, thiên quý phụng trì
Trời rằng: “lộc phạm chi nghi!”
Khéo mang danh phẩm đèn nghi ngời cao
Kẻ thiếu đức lọt vào cửa “triệt”
Quả cô thân thê thiết chiều hôm
Đôi đầu bạch hổ, tang môn
Theo cơn gió dữ chui lòn cửa sau!
(3 chuông...)

Thân với mệnh “đáo đầu thọ nghiệp!”
Thân lập thân, mệnh tiếp mệnh trần
Tả phù, hữu bật – vàng ngân
Chia nhau lạc cửa, công thân ra ma
Hoa cõi Phật cũng hoa “hữu sắc”
Đào – hồng – riêu... thêm thắt thành hư
Dấn thân vào chốn bụi mù
Sắc toi tả sắc, đường tu chẳng còn!
(3 chuông...)

Tu sao chẳng “chịu lòn dắt chúng!”
Mượn thanh long mà chuyên can qua
Hỡi ơi điều khách – đà la
Dẫn đường cho một lũ ma trần hồng!
Tâm đã loạn – vào chi cửa đạo
Khiến gió giông khảo đảo gần xa
Tử phù, địa kiếp, thiên la
Lại thêm địa võng bủa sa dậm đời!
(3 chuông...)

Cõi sắc tương lụy người hiếu sắc
Chốn yên hoa đắm kẻ mê hoa

Hồng loan, phượng các nào xa
Tấu thư, hoa cái... Cũng là khắc tinh!
Quan viên hời – lộc trời tận hưởng
Cũng chỉ là sắc tướng vậ thôi
“Bất chân chữ ngũ” mà chơi
Chẳng hay nhân thế đang hời ngựa nghiêng!
(3 chuông...)

Đêm dẫu tối, cửa thiền vẫn mở
Thắp nến lên ta rủ bạn hiền
Thiên lương về tựa mình rỗng
Sáng soi nam bắc tây đông một nhà
Nghịch có nặng cũng là hữu tướng
Tâm chân như ấy lượng hải hà
Đem tâm Phật chuyển tâm ma
Chẳng thuyền bát nhã cũng qua lục trần!
(3 chuông...)

Thái dương chuyển – xa gần đều rạng
Áo công hầu thọ nạn cũng qua
Hóa quyền, thiên giải một nhà
Cứu nguy cho kẻ nhu hòa một phen!
Kiếp sát đến, kinh – đà hội chiếu

Dẫu con Trời cũng thiếu cơ duyên
Ngẫm xem nhân quả hiện tiền
Vay đâu trả đấy, nghiệp duyên sẵn bày!
(3 chuông...)

Đó là thế “cờ vây” giữa trận
Cối Tiên Thiên khiển tướng điều binh
Ngẫm xem cho biết sự tình
Cả cười một tiếng – nhân tình lắt lay!
Vuốt râu phán: “chẳng nề cao thấp
Chón dương trần hội nhập cho mau
Bình hùng tướng mạnh thiên trào
Thắng tay tảo phạt, khai màu hưng vong!”
(3 chuông...)

Lửa có cháy bốn phương cũng mặc
Luật trần hồng gieo gặt điều linh
Mai đây đáo công tụng đình
Rõ ràng công tội phân minh một đời!
Thiên cơ đến... Độ người hữu phước
Hóa khoa theo – thắng trước hội này
Ngày mai “bảng hổ danh đề”
Lộc tồn con cháu dựa kê thêm hoa!

(3 chuông...)

Thân chính phẩm – con nhà hào kiệt
Buổi kiếm cung lãnh mệnh thiên đồng
Theo nhau xuống cõi trần hồng
Trấn đông dẹp bắc – chinh an biển bờ!
Con nước Việt – Âu Cơ là Mẹ
Giống Rồng Tiên – Cha Lạc Long Quân
Trời cho Thái Tử Đông Cung
Sánh cùng Tiên Nữ, nên dòng hậu sanh!
(3 chuông...)

Con trăm hướng vẫn là con Mẹ
Bước chinh yên lặng lẽ di hành
Tổ tiên họ mạc sinh thành
Sống sao cho xứng thân danh một đời!
Các tinh tú – ngôi trời thọ nạp
Xuống trần miền tảo ác phò minh
Trời cao đất rộng thình thình
Nguồn cơn chuyển vận, anh minh sẵn bày!
(3 chuông...)

Người chưa biết chưa hay cũng thể

Sỏi đá kia chẳng nệ vàng thau
Đem mình nép ngọn cỏ lau
Phất phơ gió cả cũng vào huyễn không!
Sư áo vải mượn dòng kinh pháp
Chuyển xoay đời hạnh lạc gần xa
Biển nào biển chẳng phong ba
Mượn câu kinh tụng vượt qua vọng trần!
(3 chuông...)

Cõi thiên mở, xa gần đều biết
Gió đi qua thao thức dặm ngàn
Mõ chuông gọi khách trần hoàn
Tu đi kéo trể... Đò sang mất rồi!
Chuông từ gọi chuyển đời tứ hải
Chôn thâm sơn gió trẩy dặm ngàn
Câu kinh tiếng kệ còn vang
Gởi bay theo gió, chuyển đàng hiệp sanh!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

39. KINH SÁM HỐI SONG THÂN

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Xuân vẫn đến nơi cửa thiên u mặc
Xuân tha phương, đất khách vọng quê nhà
Mây trời kia có về hướng trời xa
Cho ta nhắn đôi lời bên gối Mẹ!
Cho ta gửi theo dấu chân hối hả
Của người Cha làm lụi chôn quê nghèo
Bao gian nan, bao vất vả gieo neo
Cha với Mẹ thay con mà gánh vác!
(3 chuông...)

Chữ hiếu nghĩa con chưa tròn nguyện ước
Cha không buồn, chẳng trách móc vì con
Mẹ hướng về nơi xa thăm cao nguyên
Thương nhớ trẻ mà dấu trong tác dạ!
Nén hương Cha thắp đầu năm mới
Xin ông bà cho trẻ được bằng an
Lạy Phật Trời – xin các đấng từ tôn
Cho con trẻ vẹn đường tu sau trước!
(3 chuông...)

Chẳng “cắt ái” mà “ly gia” cho được
Con ra đi về cửa đạo tìm cầu
Nhớ cội nguồn, con giả biệt trần lao
Vẫn tạc dạ ơn sinh thành dưỡng dục
Mẹ trần thế thương con tròn một kiếp
Cưu mang con chẳng tiếc tháng ngày qua
Cha gánh gồng thay con trẻ phương xa
Ngày xuân đến băng khuâng nhìn mai nở!
(3 chuông...)

Trần thế đó khác chi tuồng ảo hóa
Xót đau lòng những linh tử ngôi cao
Rời Mẹ Cha, con dần bước tìm cầu
Nơi cửa đạo, chiếu thiền con ngồi lại
Rồi hôm sớm kệ kinh cùng lễ lạy
Xóa trong con bao chướng ngại nhân gian
Nghịch tiền căn hiện kiếp để bên đàng
Tâm hướng thiện lìa nhân gian – cõi ảo!
(3 chuông...)

Một lạy này con hướng về tam bảo
Xin nương nhờ cửa Phật để cầu an

Một lay này hướng về cõi nhân gian
Lay Cha Mẹ – con chưa tròn chữ hiếu!
Một lay này dâng Ông Bà Tộc Tổ
Cho con đi theo chân lý nhiệm màu
Một lay này thệ nguyện với ngôi cao
Con nhất quyết tu – trở về nguồn cội!
(3 chuông...)

Chẳng chậm trễ, không cân phân gì nữa
Chẳng đắn đo, chẳng lần lựa trước sau
Nơi cõi thiên trời mây nước lao xao
Tâm tựa nước tựa mây mà chuyển vận
Mây cũng thể cuộc xoay vần không tánh
Nước tựa như nguồn hữu hạnh chân như
Mây buông trôi, nước gạn lọc ao tù
Cho cõi thế thành suối nguồn hạnh lạc!
(3 chuông...)

Chúng con nguyện đường tu tròn một kiếp
Rồi kiếp này, kiếp nữa đến ngàn muôn...
Vẫn tu hoài, cho khắp cõi nhân gian
Theo tiếng gọi mỗi chuông về cửa đạo!
Chúng con nguyện tu một đời áo vải

Làm chiến binh của ánh sáng từ bi
Chẳng lọng vàng, chẳng khánh bạc uy nghi
Chẳng áo mão cân đai cùng lễ phục!
(3 chuông...)

Thân áo vải tiện “chiu lòn dất chúng”
Bước di hành hoa cỏ đại theo chân
Chẳng ngựa xe, chẳng lễ lạc cung nghinh
Đi với đến nhẹ nhàng như hơi gió!
Xuân lại đến – âm vang lời chuông mõ
Tiếng kệ kinh vọng thấu đến diêu đài
Xin Mẹ Cha – xin chư vị ngôi trời
Hộ con trẻ đường tu cho trọn vẹn!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

40. KINH NỂO ĐẠO ĐƯỜNG TU

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Quay lại sau lưng – từng bước đời lặng lẽ
Người tu không quá khứ, chẳng tương lai
Mượn mẹ cha một thân thể hình hài
Đề tu tập và phụng trì chánh pháp
Tu phải nhớ: cội nguồn là trên hết
Cõi giả trần đừng đắm nữa con ơi
Thân xác này mượn áo giả rong chơi
Trần gian đó ra chỉ là cõi tạm!

(3 chuông...)

Cái hư giả sao mãi còn mê đắm
Như hoa kia sớm nở tối lại tàn
Có gì vui – đời tụ tán như sương
Sao đắm mãi trong võ tuồng nhân thế
Ta ẩn nhẫn đợi khách trần mỗi gói
Trải chiếu thiên mời gọi kẻ sa cơ
Rẽ vào đây suối ấm bước sông hồ
Đường vạn dặm vẫn còn xa – xa lắm!

(3 chuông...)

Mai trở gót trái tim này lại ấm
Đời bão giông chẳng lạc bước phù đồ
Buổi loạn trần nghe gió nổi sóng xô
Đêm tịnh lạc vẫn chờ ru gôi mỏng
Tu chớ để cho giả trần lôi cuốn
Là bước chân trên lối sỏi đường gai
Dấu niềm đau sau những tiếng thở dài
Là buông xả, vọng trần không bám nữa!
(3 chuông...)

Đêm lặng lẽ trong căn phòng khép cửa
Đêm nhiếp tâm cho đời đạo vuông tròn
Giữ lòng mình cho vẹn chữ hiếu trung
Tâm chẳng loạn dấu bụi hồng chắn lối
Tu là tỉnh giữa trần lao mộng muội
Mượn áo trần mà gạt lọc trần ô
Dấu bụi bùn còn đọng, sóng lô xô
Tay chắn sóng – dìu người qua bể tục!
(3 chuông...)

Tu là nhẫn, là kham, không ản ức
Là từ bi bác ái với vị tha

Là yêu thương, là chia sẻ, khoan hòa
Chẳng tranh chấp, hơn thua và đổ ky
Tu là hiền cuộc đời này lắm vị
Chọn ngọt bùi mà đối trị đắng cay
Lấy tình thương chan rãi khắp nhơn loài
Lấy lượng cả mà bao dung khắp cõi!
(3 chuông...)

Chọn đường tu dẫn đoạn trường lắm nỗi
Chớ buông lung mà xa đạo con ơi
Ngày hôm nay ta đã chọn đạo rồi
Đừng để mất – nghìn sau không gặp nữa
Đêm thanh vắng trên bờ mi lệ ứa
Giữa tịch không ta với đạo trùng phùng
Nhu tri âm giữa ngày tháng lao lung
Tâm có đạo, quên bụi bòn nhân thế!
(3 chuông...)

Ta có đạo như mặt trời chân lý
Rạng hồng ân, soi tỏ đến ngọn nguồn
Đạo là ta – ta là đạo thung dung
Ta với đạo tuy hai mà vẫn một
Đêm gần bó, đêm thệ nguyện sau trước

Dầu đấng cay đời – đạo vẫn song hành
Nguyện kiếp này, kiếp nữa... đến nghìn muôn
Ta với đạo vẫn chung cùng sớm tối!
(3 chuông...)

Kìa chuông mõ vang giữa trời mông muội
Thức anh linh chó vờng bụi hồng trần
Giữa đêm trường lặng lẽ tiếng chuông ngân
Người trở giấc, theo chuông lần dấu đạo
Xin cha mẹ ngự đài cao chứng chiếu
Tấc lòng con theo bước đạo tìm về
Buổi loạn trần con cũng dứt đường mê
Nguyên trở lại nơi cội nguồn thánh đức!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

41. KINH MÌNH RỒNG LẠC CỬA TRẦN VI

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Hỏi nơi chốn ngàn ngàn năm đá ngủ
Bao thăng trầm vận nước trảy ngàn phương
Bước lao lung cầm giữ chí anh hùng
Cơn bão phạt có đau lòng đá sỏi?
Cánh chim bằng trải bao mùa gió nổi
Hỏi phong sương tuế nguyệt – mộng nào an?
Cõi hồng trần nào nuốt bước chinh yên
Cơn thống hối vùi giữa đêm bào ảnh!

(3 chuông...)

Những khao khát giữa lòng ngày âm lạnh
Thành lửa nguồn thiêu chân lý ra tro
Áo trắng áo đen – lem luốc mảnh dư đồ
Ngọn cỏ dại ngẩng đầu trên bệ đá
Tuồng dâu bể khách hồng trần chưa thỏa
Lại chung tay khơi dậy mớ tàn tro
Nạo vét, thu gom, chiếm đoạt, hơn thua...
Đem vật chất hữu hình ra đổi chác!

(3 chuông...)

Khoác áo đỏ áo xanh – con chim két
Giỏi khua môi múa mỏ chốn loạn trường
Tự đưa mình vào nghịch cảnh, tai ương
Với con rắn, con chồn ra “thức nhắm”
Mùa giông bão bao con thuyền chìm đắm
Hoa tiêu ơi – sao chẳng chọn hải trình?
Dẫu ngàn phương biển loạn, gió vô tình
Vẫn còn đó dòng nước yên, bể lặng!
(3 chuông...)

Đáo cửa Thiên – không phải ngày Sóc, Vọng
Khẽ bàn chân, ngắm Bụt... giấc an nhiên
Cánh lá vàng cũng rơi khẽ ngoài hiên
Tâm giông bão chớ mang vào cõi Tịnh!
Lời mây trắng gọi nghìn trùng miên viễn
Ta hóa thân cho cõi cõi an bình
Chớ đem mình soi dưới ánh hồng quang
Để thiêu cháy cuộc đời cơn vọng ảo!
(3 chuông...)

Đóa hoa đại cũng đắm mùi Thiên đạo
Cái đẹp trong an tịnh chẳng phô trương

Ta bình yên nhìn hoa cỏ dâng hương
Quên một thoáng vô thường đang trở giấc!
Như mây gió, đời thoáng còn thoáng mất
Thì bám vào ngã chấp để mà chi
Đừng để tâm phiền não với ai bi
Bối ngày trước, ngày sau còn vạn nẻo!
(3 chuông...)

Có con bướm trắng bên bờ giậu
Vỡ nợ lên Chùa khoác áo Ni
Có con chim khách mòn chiếu rượ
Bước lạch bước xiêu – ngã xuống hồ
Con chim gõ kiến vì móc ngoặc
Dấu chẳng được cho, phải ở tù
Chú gà trống thiền bên hàng xóm
Một sáng vợ kêu: vợ có bầu!
(3 chuông...)

Thế gian biến cải như nhà lửa
Thành – trụ – hoại – vong... thoát đã rồi
Thành quả bao năm hoàn tro bụi
Ngậm ngùi nhìn chiếc lá vàng rơi!
Giá ta được sống thêm lần nữa

Sẽ có không thua thiệt – để rồi...

Cơm áo gạo tiền nơi đất khách

Buồn thân hàn sĩ lạc cung đời!

(3 chuông...)

Quả vị nghìn năm như giấy trắng

Lặng lẽ bôi lem... đến mộ phần

Bao nhiêu kiếm sĩ giờ lâm trận

Quy án – còn thanh đao sát nhân!

Tướng Trời bao kẻ mờ danh phẩm

Dấu bụi trần ô lạnh bóng trăng

Có cô Tiên nữ chiều đã ngoại

Lạc mắt hài Tiên chôn bụi trần!

(3 chuông...)

Khuê – Đẩu triều thiên làm chính khách

Văn – Vũ tinh quân mộng giáng trần

Đem chí anh hùng xây nghiệp cả

... Cũng là “Tranh bá với đồ vương”!

Thiên hà rạn vỡ, ngàn sao rụng

Bạch Y Lão Tổ đứng vời trông

Mơ giấc nghìn năm hồn vĩnh cửu

Tay phẩy, muôn Tinh giã giã đồng...

(3 chuông...)

Chén rượu quân Tiên say túy lúy
Rạng rỡ thân danh – mộng viễn trần
Đâu biết nhân gian nhiều cạm bẫy
Chén rượu thần giao bạt đất bằng!
Lão tướng ngôi cao nhiều ân sủng
Theo dấu Tiên nương vượt cấm thành
Một tài một sắc sa đường dữ
Chén rượu thần giao lạnh bóng trăng
(3 chuông...)

Hỡi ơi danh phẩm vùi tuyệt lộ
“Minh Rõng” trôi lạc cửa trần vi
Ngẩng mặt nhìn cao – buồn thương hận
Quả vị nghìn năm đắm một thì!
Thiên ải không qua – sâu vạn đại
Địa ngục giam thân – hận một đời
Tĩnh mộng công hầu nghe gió khóc
Đêm dài còn mấy... giọt sầu rơi!
(3 chuông...)

Có Sư áo vải bên bờ vực

Khản tiếng kêu vang: “Lạc nguyệt hồ!”
Dừng lại – chớ sa vào vực thăm
Nẻo Tịnh, đường Chơn mau trở lui...
Lời chánh vào tai như nước xáo
Mỏi gót phong trần, mộng điếm sương
Ngơ ngác lắng nghe chiều ảo não
Đợi chờ... thân nhuốm bụi tà dương!
(3 chuông...)

Ngơ ngác giữa trần ai – biển gió
Mong manh áo vải lạc trùng vây
Đoạn trường ai kể ngoài hiên lạnh
Thương xót cho mình: Tịnh vẫn Mê!
Lời nguyện đài cao còn vắng vọng
Tử sinh một kiếp – nguyện nào phai
Xin làm chiếc lá nơi thềm vắng
Nhắc kẻ nhân gian – mộng “Trở Về”!
(3 chuông...)

Ai hát ngoài kia, triều sương quạnh
Tấu khúc Nam Ai nhạt má đào
Tỳ bà cung lạnh vương màu nắng
Ngậm ngùi chuông mõ vọng trần lao

Vói tay khép cửa – cùng cô tịch
Chuông mõ nằm yên đợi giấc Thiền
Nĩ non tiếng vạc bên thềm vắng
Áo vải đi về nơi cõi riêng!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

42. KINH KHÚC BI TRÁNG CỦA NGƯỜI MỤC TỬ

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Sao có rụng nghiêng vàng trán mỏng
Trăng đi về chẳng động hồn thiêng
Tiếng suối reo hiu hắt bên triền
Con nọan lẽ hờn đêm nảo nuốt!
Cơn gió lạc thương người thao thức
Gọi lá vàng xào xạc thêm quen
Dấu chân nào về cõi u uyên
Đêm lặng lẽ một viên trăng quạnh!

(3 chuông...)

Người mục tử bên đời âm lạnh
Mượn thân người cõi loạn vào ra
Gánh trần hồng – viễn khách đường xa
Thương rồi hận... bẻ đời muôn mặt!
Từ khối sáng, mang dòng linh thức
Xuống trần miền nguyện cứu quần sanh
Nào hay đâu như sợi chỉ mảnh
Treo trước gió, thương dòng chánh phẩm!

(3 chuông...)

Chuông càng khởi lòng từ thêm nặng
Đời bão giông che phủ đường quang
Người vô minh lạc nẻo mê phong
Sa bể tục muôn màu giả tạm!
Thương sanh chúng lòng đau đòi đoạn
Người xông pha mũi giáo rừng gươm
Đem thân mình che chắn tai ương
Đem phẩm cách chịu đòn dắt chúng!
(3 chuông...)

Nơi tuyệt lộ đèo đầu mấy bận
Chôn lâm tuyền vùi dập thân danh
Đem mình vàng mà sánh ma binh
Đem phẩm đạo sánh cùng vô đạo!
Tiếng chuông mõ vọng dài áo não
Dấn thân chi giông bão mười phương
Lệ dầm chan – từng trải phong sương
Đêm tục thế đủ đường bi hận!
(3 chuông...)

Trông bốn phía – bụi trần vây hãm
Đem thân vào mũi giáo lẫn tên

Bàn tay trơn vá vúi vết thương
Đêm lạc lõng, “trường đồ viễn mộng”
Buổi nhân thế suy vong... buồn lắm
Áo thân vương lem lấm bụi hồng
Mộng trào ca chuyên dịch trần dương
Cơn bão phạt khơi màu dâu bể!
(3 chuông...)

Người mục tử bao lần rơi lệ
Những vết thương mãi chẳng liền da
Mượn áo trần chi để đọa sa
Đem chánh phẩm vùi trong cát bụi!
Cõi trần thế vô minh làm lụi
Trả rồi vay – vay trả tuần hoàn
Thương chúng sanh đòi đoạn can tràng
Người mục tử chinh an cuộc thế!
(3 chuông...)

Đem danh phẩm từ nơi chín bệ
Mượn ngôi trời cứu độ quần sanh
Ăn công hầu đánh đổi thanh danh
Cổ xe pháp tự mình chuyên dịch!
Dụng tâm huyết đổi thay, tạo tác

Đem tình thương xóa bỏ hận thù
Thắp đèn trời soi tiết âm u
Người mục tử lần tìm nẻo đạo!
(3 chuông...)

Nghe gió chuyển dặm dài ảo não
Nhớ thiên hà muôn hướng bôn ba
Sanh thế gian, mượn đó là nhà
Mang xác tục – lợi tha làm trọng!
Sư áo vải đi về ngõ vắng
Quên thân danh – thịnh bĩ chẳng màng
Sinh trần gian – nguyện bất ly trần
Dấu đau tủi giữa dòng thế sự!
(3 chuông...)

Khúc bi tráng của người mục tử
Giữa đêm dài vọng tiếng chuông ngân
Mượn lời kinh kết giọt thù ân
Trao nhân thế tấm lòng của biển!
Biển dẫn độ cho thuyền vượt sóng
Giác phù trầm hiển lộ ngàn khơi
Vững lòng tin gió đẩy thuyền trôi
Nương chánh giác – thuyền về biển ngộ!

(3 chuông...)

Theo gót Mẹ, thuyền về viễn cố
Nương lòng Cha, mược vóc đại từ
Đời dẫu buồn chẳng để tâm hư
Cho đau tủi danh người chính phẩm
Mai trả xác vẫn nguyên giữ vẹn
Lòng son này dâng Mẹ trình Cha
Áo trần buông, trở lại trào ca
Người mục tử ngôi trời lại ngự!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

43. KINH MỪNG NGÀY THẬP BÁT TRĂNG MƯỜI

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

“Trăng mười – thập bát” ... Mẹ ơi!
Lòng con nhớ Mẹ, chân trời rắng pha
Mây viền sóng áo Mẹ Cha
Mây theo gót mẹ, một tòa thiên thanh
Thương con mẹ bỏ chẳng đành
Theo con xuống thế chỉ rành nẻo tu
Hồng trần đang tiết âm u
Đường mây dậm gió sa mù ruổi dong!
(3 chuông...)

Con từ lạc chốn bụi hồng
Lần theo dấu mẹ giữa dòng trầm luân
Trăng rằm rớt giọt thù ân
Ngày gieo neo nắng, bụi trần chẳng nao
Nhớ Cha con khép y bào
Lánh xa ngũ dục, bước vào thiên môn
Thương Mẹ con rắng chịu mòn
Dắt dìu sanh chúng theo đường mẫu nghi!
(3 chuông...)

Tháng mười “lộc phẩm chi nghi”
Đài mây tỏ rạng, phương phi Mẹ về
Đêm thanh vắng bốn bề u mặc
Vọng tâm ba réo rất tiếng tiêu
Rèm thưa hơi gió ùu hiu
Lòng con như gió, đủ điều đắng cay
Bên chân Mẹ một ngày sực tỉnh
Bỏ đường mê, cõi tịnh con về!
(3 chuông...)

Đem thân tựa cõi bồ đề
Tâm “bất thối chuyên” dựa kê đài sen
Người mục tử hoa đèn chẳng động
Cõi yên hà gió lộng rào thưa
Lát lay lòng Mẹ sớm trưa
Thương con Mẹ đợi, con chưa trở về...
Lòng Mẹ cũng tái tê từ độ
Thương con khờ hoạn lộ vào ra!
(3 chuông...)

Hồng trần con mãi đọa sa
Trả vay, vay trả rồi qua một đời

Thương con trẻ Mẹ rời cung cấm
Dấn thân vào nơi chốn nhiễu nhương
Thị thành cho đến thôn hương
Mẹ theo con Mẹ, muôn đường ruổi dong!
Trần ai giả tạm chôn thân
Con đi, đi mãi mà không trở về!
(3 chuông...)

Mẹ tạo chốn trần ai muôn vẻ
Đủ bốn mùa hoa cỏ sinh sôi
Dưỡng sanh bảo mạng – con ơi
Tiên về cõi tục chuyển đời hạ ngục!
Người mục tử là con của Mẹ
Đem tâm cơ phổ độ quần sanh
Vốn dòng thế phiệt trâm anh
Lãnh lệnh Cha Mẹ xuống trần cứu nguy!
(3 chuông...)

Mang binh tướng trị vì một cõi
Cởi long bào lập hội quần anh
Nọ tiền, nọ phẩm, nọ danh...
Giữa dòng thế tục mãi tranh phù đồ!
Cha Mẹ xót con thơ đòi đoạn

Trót đọa sa cõi loạn không về
Thương con Mẹ bỏ ngôi trời
Dấn thân xuống thế lập đời vị lai!
(3 chuông...)

Mẹ linh hiển chỉ bày mọi nẻo
Tu đi con – khởi tạo căn lành
Đừng như thuyền đắm giữa dòng
Trần ai bể loạn, tìm không thấy bờ!
Hoa khuê các mịt mờ sóng trảy
Giống Linh Thần gió đẩy mưa chan
Chưa rời giấc mộng chinh an
Ngân ngơ lạc nẻo, xa đàng còn đâu!
(3 chuông...)

Mẹ xuống thế dắt dìu con trẻ
Hiện oai linh tế độ trần dương
Trăng mười, thập bát – minh đường
Quỳ bên chân Mẹ chúng con lạy hầu!
Xin Cha Mẹ ngôi cao chứng chiếu
Con nguyện tu cho hết một đời
Dù cho vật đổi sao dời
Con nguyện giữ mãi một lời thệ minh!

(3 chuông...)

Đây trà quả, hương đăng vọng bái
Chốn nhân gian con lạy mẫu hiền
Nhân sinh “bách hạnh vi tiên”
Con Cha con Mẹ hiếu duyên làm đầu!
Nguyên giữ trọn tâm cơ Cha Mẹ
Chốn nhân gian vẹn vẻ thù ân
Ơn Cha ơn Mẹ dương trần
Ơn nhà, ơn nước, ơn dân mọi bề!
(3 chuông...)

Tu cho trọn đẽ về với Mẹ
Hội rồng mây con trẻ tao phùng
Mẹ chờ con chốn Diêu Cung
Con ơi cứu điện chập chùng khói mây!
“Tam kỳ mậu” con ơi ráng nhớ
Dẫu Mẹ Cha cách trở ngàn muôn
Lần theo bước Mẹ trần dương
Trăng mười – thập bát Mẹ con trùng phùng!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

44. KINH LỜI VỌNG CẦU

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Thân tứ đại – cuộc trần quá ngán
Cõi yên hà nắng rạng đầu non
Nắng qua dâu bể nên còn
Phù sinh nhược mộng, mưa dòn nắng chan!
Ngẫm cuộc thế lo toan nhiều nỗi
Đêm năm canh để trôi cung sâu
Người nơi vọng các, tây lầu
Kẻ ngoài gió bụi gọi đầu tuyết sương!
(3 chuông...)

Người nước mắt chan cơm phận hẩm
Kẻ môn đình áo gấm xênh xang
Xót thân đói rách cơ hàn
Ngẫm nơi quan cách phủ đàn mà đau!
Nay phận mỏng “tam sầu bạch phát”
Mai thêm hoa gió hát lao xao
Theo nhau kẻ trước người sau
“Lên voi xuống chó” – nay sầu mai vui!
(3 chuông...)

Kẻ nông nổi ra tuồng cao cách
Người ngây thơ ngòi trách cao xanh
Nào hay duyên phận đã đành
Gieo gì gặt nấy rành rành xưa nay!
Khi đắc vận chớ chê người khó
Lúc bạc đầu phải cố giữ tâm
Chữ “tài” chữ “lộc” lẫn khôn
Nay đi mai ở, bụi trần ô lem!
(3 chuông...)

Màu quan cách tỵ hiềm lắm nỗi
Áo công hầu sóng trởi thêm loan
Hoạ phúc như nắng đầu non
Nay còn mai mất, họa tồn phúc hao!
Dòng linh tử y bào của Thánh
Giống toàn chơn đừng lộng giả trần
Hồn linh chớ mộng phù vân
Mượn thân mượn xác xoay giần can qua!
(3 chuông...)

Nhắc linh tử đừng sa bề tục
Lắm y bào, bển đục cầm chân

Hồn đây mượn tạm xác trần
Chỉnh lại tâm cách – tu thân một đời!
Thương hồn đại chẳng rời ngõ tối
Neo thác ghềnh tựa cánh bèo sông
Nửa đời điểm cỏ cầu sương
Nửa mai còn lại... đoạn trường hai vai!
(3 chuông...)

Thương linh cách lạc loài xú lạ
Bước viễn trình hồi hải đua chen
Gật gà lộng giả thành chơn
Giả chơn lẫn lộn – bụi trần mù xoay!
Còn hẹn một hẹn mai chi nữa
Sống hôm nay biết đủ hôm nay
Tu đi cho kịp hội này
Nguyên xin trả hết mượn vay một đời!
(3 chuông...)

Cho là nhận – con ơi hãy nhớ
Lấy của người là nợ chuyên luân
Cho đi nhẹ gánh phong trần
Hồn theo mây gió phù vân trở về!
Hồn mượn xác xây đời mai hậu

Xác nường hồn trả nợ tiền khiên
Cầu xin hậu thổ, hoàng thiên
Chứng minh con trẻ nghiệp duyên đoạn trừ!
(3 chuông...)

Xin Cha Mẹ ngôi cao chuẩn tấu
Bước chuyển luân vọng thấu diêu đài
Con về với Mẹ – Mẹ ơi
Nợ trần trả hết, ngôi trời đảo lai!
Con nhớ Mẹ Cha nơi cửu điện
Nhớ thiên hà diệu viễn ngàn xa
Nhớ lòng Cha Mẹ bao la
Dõi theo con trẻ xa nhà lạc quê!
(3 chuông...)

Trần thế ấy muôn bề loạn động
Chúng con đây sức mỏng tài hèn
Giữ mình xa chốn nhiễu nhương
Thương Cha nhớ Mẹ tìm phương trở về!
Tu lập hạnh – giữ bề đạo đức
Thói hư hèn bỏ dứt, đừng đeo
Không sợ khó, chẳng lo nghèo
Chẳng ham vật chất mà theo đường tà!

(3 chuông...)

Chúng con nguyện lánh xa đường dữ
Tạo căn lành cho đủ phước duyên
Không mê đắm, chẳng lo phiền
Rửa tay ngồi xuống chiếu thiền mà tu!
Xin cha mẹ ngôi cao chứng chiếu
Xin Thánh Thần Tiên Phật hai vai
Nguyện tu cho hết thân này
Mãn thân tứ đại, diêu đài ruỗi dong!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

45. KINH MUÔN DẶM ĐƯỜNG TU

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Đêm nằm nghe gió sang ngang
Ngẫm thân tứ đại bên đàng ruỗi dong
Áo xưa dù nhuốm bụi hồng
Vẫn mang tâm huyết vun trồng duyên sau
Thân người như ngọn cỏ lau
Theo cơn gió cả lạc vào biển mê
Nổi đi, nổi ở bộn bề...
Sớm còn tối mất, tái tê lòng này!
(3 chuông...)

Sao chẳng biết trần ai cõi tạm
Chốn nhân gian bạo loạn trăm bề
Một hồn tỉnh, vạn hồn mê
Kéo nhau lũ lượt đi về sớm trưa
Thân hữu hạn mền ư của giả
Trí phạm nhân món lạ tìm cầu
Chẳng cần phân định vàng thau
“Vui đâu chúc đó” – để sầu bôn căn!
(3 chuông...)

Bởi thân cách theo đường nghiệp quả
Đáo trần dương nghiệp trả, nghiệp bày
Cảnh trần vay một trả hai
Vô minh chẳng biết, đọa đày thân sau
Cõi dương thế muôn màu giả tạm
Quyển dụ người vực thăm sa chân
Bụi bùn sánh tựa vàng ngân
Giả chân lẫn lộn chẳng phân cội nguồn!
(3 chuông...)

Sư áo vải mượn tuồng nhân thế
Giống mõ chuông chỉ lối đường quang
Vén mây vọng nguyệt rõ ràng
Đủ duyên pháp khởi, chinh an bãi bờ
Chuông mõ gọi – mịt mờ tam giới
Nẻo trần hoàn đước tuệ lần soi
Sá gì thân phận nổi trôi
Giữa con bể cực giống hồi chuông thanh!
(3 chuông...)

Câu kinh vọng, liên thành sục tỉnh
Áo thân vương bất định cũng nguy

Sỏi cát đem sánh vàng mười
Cuồng phong một trận – vàng mười cũng hoài
Thời mạt pháp thân người khó giữ
Buổi hạ ngươn thánh tử lâm nguy
Con Cha con Mẹ ngôi trời
Chớ để sanh chúng chê cười rẻ khinh!
(3 chuông...)

Thuở bốn biển điều linh mà thảm
Ngẫm dân tình thọ nạn mà đau
Chẳng nề danh phẩm thấp cao
Một liều, ba bảy cũng liều cứu nguy
Chiếu thiên mở phụng trì lệnh cả
Buổi lâm phạm thật giả khôn phân
Trên ngàn dưới nội chuyên luân
Xa xôi vọng tiếng chuông ngân tìm về!
(3 chuông...)

Giữa cõi thế bộn bề lắm nỗi
Khai chiếu thiên – mở hội triều thiên
Thương hồi mạt hạ đảo điên
Con Trời xuống thế dong thuyền độ sanh
Đêm tương tế Cha lành hướng đạo

Ngày phong quang Mẹ Mầu dắt dìu
Tấm lòng Cha Mẹ chặt chiu
Con ơi chớ phụ mà đau lòng này!
(3 chuông...)

Cha với Mẹ chỉ bày mọi nẻo
Dụng linh quang dẫn lối con khờ
Xác trần con cứ lơ ngơ
Đường mây lối gió hững hờ ruỗi dong
Thời mạt pháp đạo đồng khó giữ
Buổi điêu linh Phật thủ tượng đài
Chúng sinh thọ nạn rơi dài
Mấy ai đến được chân ngài cầu xin!
(3 chuông...)

Sư áo vải tầm thình bốn hướng
Dụng phép thiêng mà chường tâm cơ
Thương cho con dại con khờ
Mượn câu pháp đạo ru hờ sớm hôm
Tiếng chim hót ngoài sân vang vọng
Kẻ bỏ quên, người lóng tai nghe
Chim kêu: đạo chẳng đâu xa
Mở lòng thấy đạo, hiên nhà sớm trưa!

(3 chuông...)

Mượn lời gió xa đưa tiếng mõ
Gióng chuông từ thuận ngũ huyền vi
Đón người về, tiễn người đi
Đến đi cũng giữ đạo nghi mới thông
Cơn gió dữ qua vườn tịnh lạc
Cỏ hoa hiện tấu nhạc thiên không
Dịu cơn khắc bạc giữa lòng
Ghé hôn ngọn cỏ – bão giông cũng dừng!

(3 chuông...)

Sống phải giữ đạo thiên làm trọng
Giữa loạn trần tâm động mới nguy
Chánh tâm – chánh niệm – chánh tri
Tham sân si mạn – vậy thì tránh xa
Đường tu khó bởi ta chẳng sửa
Biết tu rồi chuyện khó thành không
Tu cho thế giới đại đồng
Long hoa mở hội – đẹp lòng anh nhi!

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

46. KINH TÂM NGƯỜI CÓ ĐẠO

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Chiều lặng lẽ đi về qua ngõ vắng
Ngẫm đời mình tóc trắng – mộng về đâu
Bàn chân quen ngõ lầy lội thấp cao
Tay bám víu, môi mời chào kẻ lạ!
Đường hoạn lộ mù cay đôi mắt đỏ
Bước thặng trâm hoa cỏ lạnh màu sương
Ngàn mây xa hờ hững – mộng vô thường
Con sóng trắng – trùng dương thành rôn bễ!

(3 chuông...)

Cõi giả tạm đầu thai – người cũng thế
Mang hình hài dễ hư hoại, suy vong
Chẳng giữ gìn, chẳng che chắn đỡ nương
Đem sức mạnh mà dựng xây, tạo tác
Xem trần thế như trò vui đối chác
Mộng gồm thâm lục quốc – trông chiêm khua
Giữa chiến trường có kẻ thắng người thua
Được với mất cũng chỉ trò may rủi!

(3 chuông...)

Giữa đêm tối lặng lẽ nghe gió khẽ
Khẽ sa cơ đồ lệ giữa đô thành
Cuộc vui còn chưa dứt ở lầu xanh
Nàng ca kỹ vùi mình bên chiếu rượu!
Mưa bão có đi về qua phố thị
Khẽ không nhà hiu hắt mảnh đèn chong
Ở gầm cầu – bên hè phố công viên
Đêm lạnh giá giữa phố phường hoa lệ!
(3 chuông...)

Khẽ lầm lụi giữa bụi bùn nhân thế
Người ngựa xe nhưng gắm chốn lầu cao
Ánh đèn vàng chẳng soi tỏ canh thâu
Đêm vẫn tối – nghìn đêm còn rét lạnh!
Người quên mất đời chỉ như mộng cảnh
Có rồi không – không, có lại hoàn nguyên
Cuộc luân hồi vay trả cứ lưu liên
Tâm có đạo đừng bám theo vọng cảnh!
(3 chuông...)

Tâm có đạo – mặc tuồng đời ấm lạnh
Chẳng oán thù, chẳng tranh chấp hơn thua

Mở lòng mình thương vạn loại gần xa
Nguyên san sẻ đỡ nương người khốn khó!
Rộng dung cả đến ngàn cây nội cỏ
Đức hiếu sinh dung dưỡng cả muôn loài
Chẳng vì ta mà bức hại cho người
Ta chẳng được khi chúng sinh thống khổ!
(3 chuông...)

Tâm có đạo – giác ngộ là tự tính
Bỏ đường mê, lần nẻo sáng mà đi
Dạ cầu tìm giải thoát – chẳng sân si
Tâm từ ái xót người trong mê lộ!
Tâm có đạo nguyên “phá mê khai ngộ”
Tu, tu đi – tu nữa chẳng lần khân
Mượn xác trần mà tu tạo phúc ân
Đừng dụng sức mà gồm thu vật chất!
(3 chuông...)

Dòng hữu hạn thì sớm còn tối mất
Giác công hầu như bóng ruồi tà dương
Bóng cùng ta hội ngộ ở bên đường
Một giây phút rồi tan cùng bọt sóng!
Đạo là lối – là đường quang ngộ rộng

Ta nhiều đời nhiều kiếp đã lần theo
Mượn áo trần ta tiếp chặng đường tu
Lần đầu đạo ta trở về nguồn cội!
(3 chuông...)

Lấy trần cảnh thử tâm người có đạo
Lấy gian nan thử dạ khách anh tài
Lấy bạc tiền danh phẩm dựng lời đài
Lấy nhan sắc thử dạ người trung liệt!
Bài “test” thử chưa kịp ngày tổng kết
Đá vàng phai – danh phẩm rớt như sung
Xót lòng chưa – người gục khóc bên đường
Đêm chưa đến đã là ngày tận thế!
(3 chuông...)

Theo giông bão sẽ về cùng dâu bể
Chuộng giả trần thì đảo ngũ trầm luân
Người đã gieo thì phải gặt riêng phần
Không tham đắm thì chẳng sa đường dữ
Tâm biết đạo rộng dung và tha thứ
Lòng yêu thương chia sẻ với muôn loài
Bởi đường tu là danh phẩm ngôi trời
Tu đi bạn – để về ngôi chính phẩm!

(3 chuông...)

Sư áo vải đem đao trời chuyển vận
Cứu linh nhi – bao bận đã công thành
Phá tràng mê, dìu dẫn khách hùng anh
Buông tay súng tay đao về cửa đạo!
Người vẫn thế – theo cội nguồn giông bão
Đêm nhân gian buồn lắm – khách trần ơi
Mỡ chuông kêu gọi mãi đến mòn hơi
Câu sám hồi trên bờ môi cũng nhạt!

(3 chuông...)

Sao chẳng tỉnh – khách trần miền lưu lạc
Thế gian này đâu phải chốn quê xưa
Bồn căn kia bao thuở đã tu trì
Ngôi chánh phẩm rẻ rúng chi mà vậy!
Sư áo vải dẫn đoàn quân áo vải
Dắt chúng sinh vạn loại vượt trùng mê
Mau mau lên – “đêm phán xét” gần kề
Tu đi bạn – kéo muện về cố quốc !...

(3 chuông – 3 mỡ – lập lại 3 lần)

47. LỜI KINH ĐÊM

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Đêm nghe gió kêu vang lời trách
Người ra đi sao không về quê xưa?
Tìm trong dấu sương đêm hồn viễn cách
Sương buồn rơi ngàn lau lách bên hồ!
Ai đợi bóng du hồn vào quên lãng
Sắc rồi không, không sắc – mộng hoàn nguyên
Thân khách trú như ngọn nguồn nhiễu loạn
Hồn u uyen cùng mưa gió song hành!

(3 chuông...)

Hoa bạc mệnh giam mình nơi cung cấm
Bên hiên mưa nghe tiếng lòng thở than
Đêm dương thế thấp đèn ta phiếm luận
Duyên – không duyên... chuông mõ vọng nhân hoàn!
Áo đã cũ – cuộc viễn trình chưa tận
Tuyết sương còn bên ngõ vắng đăm chiêu
Gió cũng xót thương người nơi cõi tạm
Nghe âm vang lời gió – gió kêu chiều!

(3 chuông...)

Nơi trướng gấm áo quân thần vẹn vẽ
Chôn lâu son dòng khuê các vinh danh
Cõi nhiều nhưng ngõ ngác mộng hàn nhân
Đêm trần thế xót đau hồn mục tử
Máu cùng đỏ – sao còn phân ngôi thứ?
Bước qua đời cùng nắng trú mưa chan
Đoá phù dung cũng sớm nở tối tàn
Hương sắc ấy đẹp lòng người bao nả!
(3 chuông...)

Chuông gọi khách trần hoàn nơi cõi hạ
Mau – mau lên kéo trể mộng hồi quy
Chôn nhân gian đây “sống gửi thác về”
Sao chẳng tỉnh, còn mãi mê tạo nghiệp!
Đem sức vóc mà dựng xây đất nước
Đem bàn tay nâng đỡ kẻ sa cơ
Đem tình thương chia sẻ khắp thân sơ
Tâm từ ái xót người trong mê lộ!
(3 chuông...)

Ta hữu phúc nên bạc tiền dư giả
Do nhiều đời nhiều kiếp đã thi ân

Người quyền cao chức trọng chốn quan trường
Bối kiếp trước cuu mang người lỡ vận!
Nếu muốn biết nghiệp tiền căn thiện ác
Ngẫm thân này họa phúc tỏ tường ngay
Xem bàn tay tạo tác ở hôm nay
Tất sẽ biết ngày sau thành báo ứng!
(3 chuông...)

Duyên với nghiệp cứ lặng thầm chuyển vận
“Quả” từ “nhân” – ngọt đắng cũng ta trông
Chốn dương trần, cõi giả tạm mười phương
Vay với trả cũng là tuồng nhân thế
Thân hữu hạn trách chi đời dâu bể
Cuộc luân hồi sanh tử mãi vào ra
Đêm giả trần bừng tỉnh giấc nam kha
Theo tiếng mõ câu kinh về cửa đạo!
(3 chuông...)

Sư áo vải trông tình đời áo nã
Thương chúng sanh thọ nghiệp – mãi vô minh
Mở chiếu thiền, khai pháp đạo anh linh
Giống chuông mõ, gọi nhân tình tu tạo!
Thương tín chúng thưở “nghiệp nhồi, nghiệp khảo”

Xót nhân gian – chón “đi dễ – khó về”
Men giả trần lớp lớp phủ đường mê
Nguồn vỹ lạc vùi giữa đêm bào ảnh!
(3 chuông...)

Chuông thông thiết kêu vang hồi ẩm lạnh
Lời kinh đêm xao động ngõ đường mê
Mau dừng chân đứng lại – khách trần ôi
Ta ngồi xuống chiếu thiền tu chuyển nghiệp!
Vị Lai Pháp độ người trong muôn một
Đạo với đời hội hiệp, chẳng lìa xa
Nguyện cùng nhau cho trần cảnh hoan ca
Cho nhân thế bình an và hạnh lạc!
(3 chuông...)

Không tạo ác sẽ lánh xa đường ác
Biết yêu thương quả thiện đã vun trồng
Ngày mai đây ở giữa chốn bụi hồng
Thân hữu hạn chẳng còn đau nghiệp cũ!
Vị Lai Pháp cũng ngọn nguồn khách trú
Tu chường đời cho mai hậu an vui
Bàn tay ta tạo tác đã đủ rồi
Nay cõi tịnh ta về theo nếp tịnh!

(3 chuông...)

Rồi giông bão sẽ tàn cho xuân đến
Hoa cỏ hiên làm ấm bước tha phương
Hương sắc kia tươi đẹp cũng ta trông
Ong bướm nọ tìm xuân về bên cửa!
Muốn an định mượn lời chuông tiếng mõ
Dạ cầu tìm kinh kệ lắng lòng đau
Chiếu thiền kia kẻ trước với người sau
Đêm thanh sử ta đáo đầu hạnh lạc!

(3 chuông...)

Lời chuông mõ – điệu trầm ca u mặc
Giữa đêm trường vang vọng khắp gần xa
Linh tử oai – hồn theo dấu mây qua
Về với mẹ trên chiếu thiền tịnh lạc!
Đêm thanh vắng mõ chuông cầu giải thoát
Mẹ Cha ơi – con trẻ nguyện quay về
Lời kinh đêm như ngọn nến lần soi
Miền vô cực xin Mẹ Cha ấn chứng!

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

48. KINH LỜI CẦU NGUYỆN

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Ta biết trần gian là mộng cảnh
Sao cứ ngu ngơ lạc cõi người
Ngày trôi – lặng lẽ đời vô vọng
Đêm tới trâm ngâm ngọn nến vui!
Nếu biết trăm năm đã một cuộc
Khóc cười thì cũng một tràng mê
Nhu ánh mây kia còn lại mất
“Bức tranh vân cầu” lạc qua đời!

(3 chuông...)

Nếu biết ngày mai ta với bạn
Chẳng còn hội ngộ giữa mùa vui
Trùng xa khói sóng mờ nhân ảnh
Nhớ nhớ quên quên – cũng ngậm ngùi!
Nếu biết mẹ cha đành một kiếp
Huynh đệ bên nhau cũng một thời
Giận hờn trách cứ nhau gì nữa
Quên hết – cho lòng đau dịu vui!

(3 chuông...)

Nếu biết phu thê là nghiệp cũ
Nghĩa tình sau trước trách gì nhau
Kiếp xưa bội bạc duyên cầm sắc
Phụ phụ đời nay hóa cừu thù!
Đồng cam cộng khổ là duyên kết
Bội bạc vong ân – đó nghiệp bày
Gieo gì gặt nấy... tuồng nhân thế
Nghiệp chướng luân hồi bởi trả vay!
(3 chuông...)

Trần ai vốn thiệt “lò trung chuyển”
Áo gấm nặng vai ngày tha hương
Những tưởng tuồng đời như cửa đạo
Trở giấc băng khuâng dạo cảnh thiên!
Phố thị ngoài kia đầy huyên náo
Thực ảo đan xen rối dạ trần
Mong manh áo vải – hương thiên tịnh
Nhỏ bé làm sao che bão giông!
(3 chuông...)

Nghiệp khảo – trần gian thành bể thảm
Nợ đời... dương thế hóa dòng mê
Bão giông tứ phía khôn chèo chống

Trời đất muôn phương chẳng lối về!
Mỗ chuông vang vọng hồi tể độ
Kinh kệ tâm thanh khúc vọng cầu
Thiền môn mở cửa, chờ tương hội
Vãn khách dừng chân lánh bể dâu!
(3 chuông...)

Đây chén trà thanh nơi cửa đạo
Dịu ngọt lòng ai buổi gió mưa
Khăn xảo choàng vai rồi sẽ ấm
Chuông mõ ngân nga khúc đại thừa!
Ngoài kia giông bão còn chưa dứt
Nán lại thiền môn – viễn khách ơi
Kinh kệ cho qua ngày bão trút
Lệ lòng theo gió sẽ dần vơi!
(3 chuông...)

Thương hết một đời – sư áo vải
Xót cả nhân gian buổi nghiệp đời
Nguyện cầu lượng cả nường hồn thể
Cứu rồi nhân hoàn cơn biến di!
Thiên tai, dịch bệnh đang trùm khắp
Biết trốn vào đâu buổi loạn trần

Nghiệp khảo nghiệp giần – thê thiết quá
Trần cảnh bi thương đến bội phần!
(3 chuông...)

Cầu xin Cha Mẹ chốn ngôi cao
Xót thương con trẻ vướng trần lao
Ra tay tế độ – nương thân pháp
Vượt cõi mê lầm, thoát bể dâu!
Mai này, mai nữa – đến ngàn muôn
Thất khiêu đê đầu vọng cố hương
Theo dấu mõ chuông lần cội pháp
Nương hồi kinh kệ đáo linh đường!
(3 chuông...)

Nhân thế trầm luân đến vạn loài
Thương dùm con trẻ, mẹ hiền ơi
Chiếu thiền sớm tối con trì niệm
Mượn áo thanh hoàng vượt biển mê!
Cầu xin từ Mẫu chốn Diêu Cung
Linh Tiêu đại diện – đấng huyền khung
Cha lành dẫn bước đàn con dại
Rẽ gió đưa mây đáo cứu trùng!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

49. KINH TU ĐỂ TRỞ VỀ TỰ TÁNH

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Hãy đến cùng tôi nơi sương mù bao phủ
Nơi cỏ hoa hiền hát khúc từ ân
Nơi khuất lấp dấu gai đời sạn sỏi
Để ánh nhật quang soi rọi giắc hôn trầm!
Hãy bỏ lại ở bên ngoài khung cửa
Theo chuyến xe đi đến, trở về xuôi
Những cuồng vọng, đam mê như ngọn lửa
Thieu cháy đời mình như chiếc lá vàng rơi!
(3 chuông...)

Dòng suối kia cùng nhau ta tìm đến
Gột rửa bụi trần lem luốc, u linh
Để tuôn chảy về xuôi dòng dịch chuyển
Hòa vào trong biển mặn – xoá vô minh!
Hãy cho con trở về bên chân Mẹ
Để nương nhờ vào lòng Mẹ bao dung
Cứu con khờ qua ngàn dặm lao lung
Nay sức tỉnh quay trở về cõi giác!
(3 chuông...)

Xin trời đất rộng dung hồn xiêu lạc
Đóa thanh thiên về tựa bóng thù ân
Rửa lòng đi – xin lại được thanh trong
Khép vạt áo phong trần nghe gió nổi!
Đêm đợi sáng chẳng là đêm mông muội
Ngày phong quang nhuần gội dấu linh đài
Cha Mẹ ơi con muốn được trở về
Bên chân Mẹ – xin một lần tha thứ!
(3 chuông...)

Đàn con dại quen thói đời nghiệt ngã
Những tưởng mình chai sạn bởi tham sân
Đến một ngày nghe chuông mõ vang ngân
Con sức tỉnh, tìm về bên chân mẹ!
Xa phố thị – chốn hoa đèn xa lạ
Đây thâm sơn, gió núi gọi mây ngàn
Đáo cửa thiền tìm một chút tịnh an
Giọt sương rụng cũng âm vang nguồn cội!
(3 chuông...)

Nhịp sống chậm như đất trời muôn tuổi
Bỏ sau lưng những nông nổi đại khờ
Nghe tiếng chim gọi bạn ở bên hồ

Nghe chuông mõ âm vang lời khai thị!
Nghe hữu thể gọi tiền thân – vạn lý
Hãy về đây diu dẫn bước đấng trình
Xác trần kia từ hỗn độn khai sinh
Đầy khiêm khuyết, mượn chiếu thiên khai ngộ!
(3 chuông...)

Suối vẫn chảy xuôi dòng con thịnh bĩ
Lá vàng rơi – chồi non lại nảy mầm
Khách đường xa lạc bước vẫn tri âm
Hoa đợi gió buông hương – tình cửa đạo!
Hãy ngồi lại cùng nhau thêm chút nữa
Chiếu thiên kia đợi bạn buổi giao thời
Mở lòng ra nhuần gội giọt mưa trời
Lời chuông mõ dịu lòng con khắc bạc!
(3 chuông...)

Đời mấy nả mà tranh giành đôi chác
Có rồi không – tham đắm nữa mà chi
Bả lợi danh thu hút kẻ sân si
Mồi ngũ dục làm mê mờ tâm thức!
Trong tỉnh táo ta sống đời có ích
Cho tha nhân, cho vạn loại quanh mình

Mượn chiếu thiên ta lìa bỏ vô minh
Đem chánh niệm dẫn đời qua thế tục!
(3 chuông...)

Tu chẳng phải giam mình trong tịnh thất
Tu không là khoác áo đạo mà đi
Giữa nhân gian ta cùng đạo biến di
Đem Thánh pháp chuyển tâm người phố thị!
Con của Mẹ lại về bên chân Mẹ
Nguồn cội xưa hiển hiện giữa đời quen
Mẹ vì con xuất xử chốn nhân hoàn
Cho vạn pháp quy nguyên về một mối!
(3 chuông...)

Mượn chuông mõ con vẽ đường chỉ lối
Dụng kệ kinh thức tỉnh dạ thường nhân
Ngày mai đây ở giữa chốn bụi hồng
Tâm có đạo – trần gian thành cõi tịnh!
Vị Lai Pháp dẫn con về tự tính
Đây cội nguồn để che chở đời con
Mẹ Cha ơi – con trẻ nguyện sớm hôm
Nương pháp đạo để cầu về lạc quốc!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

50. KINH HỒN MÊ XÁC TÍNH

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Đêm nghe tiếng hồn thiên thu réo gọi
Trở về đi – đà vỡ mộng luân hồi
Thế gian ấy những linh hồn tội lỗi
Vẫn dật dờ trên dòng nghiệp nổi trôi!
Đôi tay ngẩn vén mây mù sao được
Dấu phong sương lem lấm mảnh dư đồ
Cả cõi thế vẫn chỉ là kẻ lạ
Ta một mình trên ngàn dặm sóng xô!
(3 chuông...)

Lòng đã lạnh biết làm sao để ấm
Chí đã cùn, vực thẳm khác gì nhau
Linh hồn kia xiêu lạc đã hằng lâu
Thì ánh sáng khác chi là bóng tối!
Ta nghe tiếng hồn kêu vang thống hối
Mau mau lên – vượt thoát nẻo luân hồi
Áo trần kia mau cởi bỏ hồn ơi
Đừng bám nữa... cuộc trần bi thảm quá!
(3 chuông...)

Hồn ngơ ngác lạc loài nơi xứ lạ
Những “nhân danh” khoác áo, mượn thân người
Múa mép khua môi tạo tác, đòi đòi
Cho cuộc thế trở thành trò đòi chác!
Đêm thanh sử vọng trời cao mà hát
Xang xừ xang... bèo dạt chôn truông mây
Xừ xang xừ... mưa khóc, bão cuồng vây
Xừ liêu cống... trâm vàng rơi trên cát!
(3 chuông...)

Áo thanh lương lạnh buốt hồn lữ khách
Phiến băng tâm vùi dập chôn loạn trường
Bước phù đồ sao ngàn dặm thê lương
Dòng khuê các sao muôn đường rẻ rúng!
Hồn gọi xác từ thiên hà bão loạn
Xác búa hồn xác khóc – lạnh hồn oan
Nghìn muôn sau quên, nhớ chuyện trái ngang
Theo mây gió hồn lại quàng biển lụy!
(3 chuông...)

Trăng ngùi ngậm, sao lặn dò ngõ tối
Ngàn, ngàn năm... thương hồn lạc dòng mê

Mau mau lên – đêm lạnh lẽo tư bề
Mơ chi nữa... nhân gian toàn kẻ lạ!
Mau lay tỉnh – xác gọi hồn hồi hả
Bước phù đồ chớ lạc nẻo, hồn ơi
Thân xác đây dầu ngàn dặm nổi trôi
Lời nguyện cũ vẹn gìn – câu tiết tháo!
(3 chuông...)

Đường hoạn lộ mù cay đôi mắt đỏ
Xác khuyển hồn: chớ vội mất lòng tin
Ta dìu nhau – lại dần bước đặng trình
Hồn với xác bên nhau, nguyên giữ đạo!
Chuông với mõ có khác gì tấm áo
Khoác lên thân ngày giông bão mười phương
Tiếng kệ kinh vang vọng giữa canh trường
Là hữu thể gọi tiền thân tỉnh thức!
(3 chuông...)

Hồn giữ lấy dòng “tri minh hạnh túc”
Xác gìn lòng xa lánh nẻo phù hoa
Dầu nổi trôi qua ngàn dặm phong ba
Nguyên giữ vẹn đường tu từ khởi thủy!
Đêm thanh vắng xác với hồn thủ thi

Ta cùng nhau nương náo, giữ thân sau
Trần gian này buổi bóng xế trăng lu
Ta có đạo – chẳng lo gì lạc bước!
(3 chuông...)

Vị Lai Pháp – thực là “Vi Diệu Pháp”
Mượn kệ kinh diu hồn xác qua trướng
Vẳng bên tai tiếng chuông mõ gọi hồn
Hồn với xác như nhau: cùng giác ngộ!
Lòng an định thì đời thôi giông bão
Trí anh minh cõi tạm hóa vườn thanh
Hẹn cùng nhau: còn một chút tinh anh
Nguyên giữ vẹn – mai trở về lạc quốc!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

51. KINH CỐI ĐẠO TA VỀ

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Cối Tịnh chiều nay mưa rả rích
Cây cối ngã nghiêng, gió chuyển luồng
Giông bão ngoài kia còn chưa dứt
Người trên chiếu Đạo lệ dầm tuôn!
Thế gian bốn phía như nhà lửa
Lòng đau nhìn lửa cháy muôn phương
Mấy kẻ gìn lòng theo nẻo Đạo
Kẻ đốt rừng xanh – mấy kẻ trồng!
(3 chuông...)

Khi bóng tối vào theo ngõ trước
Ánh sáng lui dần theo lối sau
Nhân nhượng cũng như là thỏa hiệp
Tay vén mây mù, tay đốt sao!
Khách trần ngơ ngác đêm trần thế
Cạm bẫy cuông quay, hút vọng trần
Sau trước chỉ một trời biển gió
Mịt mù tâm thức – để sa chân!
(3 chuông...)

Bước một bước hai người dẫn bước
Ngõ tới đường lui biết lẽ nào
Đường nao dẫn bước về Tịnh lạc
Lối nào du ngã chôn trần lao!
Thương hết một đời – Sư Áo Vải
Đọa giữa nhân sanh mộng huyễn trần
Cười khóc một mình trên chiếu Đạo
Đêm dài nghe gió chạy loanh quanh!
(3 chuông...)

Thương ngọn nến chong ngày gió nổi
Xót mảnh y bào gọi tuyết sương
Câu Kinh tiếng Kệ lay hồn đá
Chuông mõ ngân nga mộng viển trường!
Người rút ruột tằm khai chiếu Đạo
Kẻ mở đường quang đảo cửa Thiên
Những mong thức tỉnh người nhân thế
Chớ dẫn thân vào cõi nhiều nhương!
(3 chuông...)

Đậm nhạt chưa quen hồi tế độ
Chuông mõ tâm thính khúc vọng cầu

Lời Kinh tiếng Kệ ta trì tụng
Mượn áo Thanh hoàng khép bẻ dâu!
Chẳng làm ngọn cỏ nơi đầu sóng
Vượt thoát trầm luân một kiếp người
Vay trả báo đền trong muôn một
Vay rồi phải trả – trả đừng vay!
(3 chuông...)

Sực tỉnh – canh trường rạng bóng trăng
Đêm người Mực tử mộng khinh thanh
Nhẹ nhàng tâm thức – hương Thiền tịnh
Gió cũng ngân nga khúc dịu lành!
Tâm người có Đạo khác tâm ma
Yêu cả nhân gian – đến mọi nhà
Thương người lỡ bước ngoài hiên vắng
Xót kẻ cơ hàn trong gió mưa!
(3 chuông...)

Tu để tâm an – Nghiệp cũng dừng
Tu rèn Đạo đức, chỉnh Nhân tâm
Tu là từ ái, là san sẻ
Là đỡ nương người qua bão giông!
Tu là rộng lượng với bao dung

Áo đời áo Đạo chẳng riêng chung
Dẫn lòng quyết lánh xa đường dữ
Thiện nghiệp nhuần gieo, ác nghiệp dừng!
(3 chuông...)

Tu là làm đẹp khắp quần sanh
Áo vải chần đơn phận cũng đành
Hy sinh, chịu thiệt ngoài xã hội
Tu là Kham nhẫn – gốc Từ ân!
Tu là mượn áo Đạo qua sông
Thuyền Tu chở Đạo lướt băng băng
Vượt sóng phù trầm qua bể khổ
Đón ánh nhật dương, mộng vĩnh hằng!
(3 chuông...)

Một mai khi mãn báo thân này
Tro cốt làm phân bón cỏ cây
Hồn theo cánh gió trời Vô ngại
Ta lại trở về bạn gió mây
Buông xả tay trơn – tế ngộ hê!
Lánh xa đường dữ, vượt tràng mê
Không còn bám chấp vào sắc giới
Hồn nhẹ – hồn theo gió trở về!

(3 chuông...)

Tu rèn nhân cảnh, chuyển nhân tâm
Tu để từ nay hết lạc lầm
Người theo Chánh tín, lìa mê chấp
Hạnh phúc bình an khắp mọi miền!
Con nay tỉnh ngộ – quyết Tu trì
Cha Mẹ Ngôi Trời – xin chứng tri
Đem trái tim yêu hòa vạn cảnh
Cho cỏ hoa kia đẹp lối về!

(3 chuông...)

Ta đến trần gian ngộ cảnh mê
Ta đi – trời đất cũng giao thời
Mới hay tâm thức sinh trần cảnh
Sinh – Diệt cùng trong một sát na!
Mai lối về Ta có Bạn hiền
Sánh vai cùng tu Phật tu Tiên
Ở đi chẳng nệ chi trần cảnh
Còn mất hề chi – đáo cỡi Thiên!

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

52. TU LÀ MƯỢN ĐẠO XÂY ĐỜI

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Ta về góp buổi chiều tàn
Hong đời giá lạnh lệ tràn mắt cay
Chúng sanh họa phúc liền tay
Vô minh chẳng biết mai ngày đục trong!
Kẻ gieo người gặt lửa hồng
Kẻ mua người bán cân đong lợc lừa
Kẻ mưu sĩ, người được thua
Kẻ phân cao thấp, người đùa bão giông!
(3 chuông...)

Áo trần xanh tím đỏ đen
Lòng trần thì cũng đua chen đổi đời
Cuộc trần sớm tối đầy vơi
Sớm còn tối mất – được rồi lại thua!
Có người bán, có kẻ mua
Lãng xãng tạo tác, chẳng vừa túi tham
Quên Tình, quên Nghĩa, quên Nhân
Quên luôn máu mủ tình thân một đời!
(3 chuông...)

Nay xuân đến hoa cười bướm lượn
Quên đông tràn rét lạnh thâm da
Tử sinh trong cõi người ta
Nay còn mai mất – cũng là phù sinh
Hỏi người trí: chữ Tình chữ Nghĩa
Ghép vào đâu lẫn lựa trắng đen
Người Nhân: chữ Đức, chữ Tâm
Khéo sao chẳng giữ mà tranh chấp hoài!
(3 chuông...)

Thân có một, lạc loài bể khổ
Sóng trần dương cuồng nộ trước sau
Giữa dòng cười khóc lao xao
Xác đau mấy bận, hồn sầu mấy phương!
Nơi tuyệt lộ chớ quên đường sáng
Buổi nguy nan chớ nãn tay chèo
Dốc cao cũng cố leo trèo
Chớ ngòi bãi cạn mà kêu Phật Trời!
(3 chuông...)

Với kẻ dữ lựa lời nói nhẹ
Khiến hồi tâm mà né đường tà

Kẻ còn dong ruổi đường xa
Đôi đầu giông bão, nghiệp nhà cộng thêm!
Muốn yên ấm phải kiêng điều ác
Muốn an vui phải xuất tâm Từ
Cho người là phúc tồn dư
Lường cân tráo đấu là hư lộc Trời!
(3 chuông...)

Khi dư dả chớ quên người thiếu
Lúc vẻ vang chớ bỏ kẻ nghèo
Giúp người giữa lúc khó nguy
Ngày sau của một sanh mưòi nghe con!
Chớ ham lợi chui lòn kiếm lợi
Chớ vì Danh đánh đổi mua danh
Lợi danh là giống phù vân
Nay còn mai mất, lộc trần giả hư!
(3 chuông...)

Tâm biết Đạo lòng Từ khởi phát
Chiếu Thiên kia thọ nhập Ngôi Cao
Thế gian hư giả huyễn bào
Từ trong cửa Đạo khai màu phúc ân!
Tu chẳng phải riêng phần Tịnh lạc

Tu là mang Đạo giác truyền trao
Cho người sau trước theo nhau
Biết Tu thiện nghiệp đáo đầu Như Lai!
(3 chuông...)

Có Cha Mẹ Ngôi Trời chuyển dịch
Có Thánh Thần Tiên Phật chứng tri
Tu là tịnh động biến di
Mượn tâm Đạo để tạo đời phúc ân!
Tu là chẳng riêng phần Tịnh lạc
Tu là đem pháp Phật truyền trao
Khách trần sau trước theo nhau
Cúi đầu tam bái vọng cầu chứng tri!
(3 chuông...)

Tâm có Đạo chẳng vì cái áo
Trăm ngàn muốn nhánh Đạo cũng rồi
Cội nguồn chỉ một con ơi
Chớ đem tâm thế mà soi Đạo Trời!
Thân hữu hạn mượn đời xây Đạo
Khách trần cư lách Đạo tạo đời
Đem thân tựa cội Bồ đề
Mượn vay áo Thánh đổi đời nghiệp duyên!

(3 chuông...)

Gốc Đạo Thánh chân truyền có khác
Lấy hy sinh làm gốc chuyển xoay
Vì ta vì Đạo – mai ngày
Hoa Thiên nở rộ trên đài phong vân!
Tu là gốc – cư trần là ngọn
Đạo là đường chuyển vận thân sau
Hành là trả nợ từ lâu
Tu là cội Phúc, qua cầu nghiệp duyên!
(3 chuông...)

Con nguyện sẽ theo chân Cha Mẹ
Lánh đường mê – nẻo Giác nương cầu
Cúi xin Cứu điện, Tây lâu
Mẹ Cha chứng chiếu, ngày sau vẹn tròn
Đề con được về bên chân Mẹ
Rũ bụi trần khe khẽ vườn sau
Mẹ ơi con trẻ lạy hầu
Diêu đài mở hội, sân Châu rạng danh!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

53. KINH THUẬN THIÊN THỪA MỆNH TÂY LẦY

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Linh Tiêu điện, Tây lâu chuyển vận
Xuống trần miền lãnh Án tiên phong
Nòi Quan cách, giống Tiên Rồng
“Thuận Thiên Thừa Mệnh” – Xuôi dòng trần lao!
Mượn xác tục ra vào bề tục
Vay mẹ cha thể xác hình hài
Ăn thân mà dựng Kỳ đài
“Cơm cha áo mẹ” đợi ngày xuất chinh!
(3 chuông...)

Nhớ nguồn cội nhục thân chẳng quăn
Nhìn thế nhân thọ nạn mà thương
Chúng con tu tạo Minh đường
Kết kè vượt sóng, qua tuồng bể dâu!
Đêm trần thế mịt mù chẳng rạng
Áo Thân vương dấu sáng cũng hoài
Khách trần nghiệp trả nghiệp vay
Vô minh chẳng biết, loay hoay vọng trần!
(3 chuông...)

Nhớ Cha Mẹ nguồn ân trời bể
Chúng con xin được Tuệ lần soi
Cứu người thân phận nổi trôi
Qua cơn ách nạn về nơi Tịnh cầu!
Thương Mẹ chôn Tây lâu Cửu phẩm
Xót Linh nhi thế trận giằng xoay
Đáng lòng Mẹ lắm con ơi
Dụng cơ hợp nhất Mẹ khơi Đạo màu!
(3 chuông...)

Đêm thanh vắng nguyện cầu giải thoát
Tiếng chuông ngân tha thiết dặm trường
Lời Kinh gió gả mười phương
Nhắc con “Quy ngưỡng Từ Tôn” – đề rồi! ...
Luyện Tâm cách theo lời Mẫu dạy
Đem phúc lành chan rãi gần xa
Năm châu bốn biển một nhà
Cũng là con Mẹ con Cha một lòng!
(3 chuông...)

Chớ phân biệt – ra dòng cao thấp
Cõi Nhị nguyên bởi “chấp” mà hư

Áo trần mượn, gốc trần cư
Trước sau thì cũng giả hư, huyền bào
Mẫu xuống thế cũng vào cửa tạm
Mượn ngôi trần mà giảng huyền cơ
Đoái trông sau trước mịt mờ
Hồng trần bụi phủ, ơ hờ gió lay!
(3 chuông...)

Trông bốn phía Kỳ đài phát phối
Hội Rồng mây tề thế an bang
Xót thương sanh chúng trần hoàn
Giả chơn chẳng biết lạc đàng đọa sa!
Sân khấu mở, tuồng ma hiển lộ
Diễn viên kia áo gấm đặng đàn
Ngựa xe cờ xí hai hàng
Đèn hoa mở hội, rờ ràng cung mây!
(3 chuông...)

“Bài thi thử” – cờ vây bốn hướng
Cõi yên hà thân tướng cuồng quay
Chạy đâu cho thoát hội này
Xác hồn một kiếp đọa đày lao lung!
Thương con trẻ muôn trùng khổ nạn

Mẫu thân chinh dẹp loạn, chiêu an
Lẫn vào gió bụi quan san
Con nào thấy Mẹ bên đàng ruỗi dong!
(3 chuông...)

Nơi Cửa điện Ngự phòng biếng trễ
Mẹ theo con gió bụi sa tràng
Lòng riêng sâu muộn héo hon
Làm sao cứu được đàn con trẻ ò!
Sông Mê đó khôn dò luồng lạch
Bể tràn kia Phả cách chôn vùi
Cũng vì mê đắm con ơi
Mê cái giả tạm đánh rơi cội nguồn!
(3 chuông...)

Áo Mẹ đó che con ngày nắng
Tay Mẹ đây dìu dẫn con khờ
Vì con Mẹ dựng cơ đồ
Cho con nung nấu để chờ Hiệp thông!
Mẹ chẳng thiếu ngại Ròng phũ phục
Chẳng màng chi Phụng chúc Loan châu
Trần ai cỗi tạm cơ cầu
Mẫu đây xuống thế đỡ đầu con thơ!

(3 chuông...)

Con có Mẹ mịt mờ cũng rạng
Buổi lâm phạm thọ nạn cũng qua
Xót thương sanh chúng gần xa
Điểm quang Mẹ chuyển, sanh tòa Linh nghi!
Đón người về, tiễn người đi
Tử sanh một kiếp hồi quy cội nguồn
Con ơi đừng để qua truông
Trăm nghìn muôn kiếp dễ thường gặp đâu!
(3 chuông...)

Con của Mẹ về bên gối Mẹ
Nương thuyền Từ vượt bể trầm luân
Mẹ vì con đại sa chân
Thương con Mẹ mới xuống trần độ con!
Đêm thanh vắng hồi chuông tế độ
Mau lên con kéo trề hội này
Diêu cung Mẹ đợi đêm ngày
Con nguyên theo dấu đài mây trở về! ...
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

54. KINH NỂO TỤC ĐƯỜNG TIÊN

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Người về hát giữa tịch hoang
Lặng nghe sương giá non ngàn chuyển luân
Rừng xưa cỏ dại hóa thân
Cỏ cây cũng luyến bụi trần hỗn mang!
Ngậm ngùi khơi ngọn nến tàn
Hong mùa lá chết, lệ tràn mắt cay
Thế nhân họa phúc liền tay
Sao chưa tỉnh ngộ – trả vay chẳng màng!
(3 chuông...)

Người về rũ áo bên sông
Thả trôi ảo ảnh theo dòng thời gian
Canh khuya trở giấc mơ màng
Nghe hồi chuông mõ ngân vang bên trời!
Một ngày giông bão đầy voi
Ừ thì qua hết đầy voi một ngày
Giọt sương rụng giữa lòng tay
Rồi rơi rồi mất – lắt lay cuộc trần!
(3 chuông...)

Nghìn xưa mây nước phù vân
Âm vang nguồn cội chuyển luân dậm đời
Canh khuya vắng tiếng ru hời
Hồn thiêng nghìn kiếp gọi người muôn thu!
Ta từ trở gót vân du
Vướng vòng nghiệp quả, tội tù muôn niên
Đi về trong cõi phù vân
Lơ ngơ chẳng biết – bụi trần lấm lem!
(3 chuông...)

Nghìn đêm – rồi lại nghìn đêm
Muru cầu hạnh phúc âm êm cõi người
Nào hay sự thế đổi dời
Sớm còn tối mất – đầy voi nổi niềm!
Thân như bọt sóng đầu ghềnh
Đời như giông tố bên triền tụt tan
Mơ gì hỡi khách trần gian
Dấu chân vĩnh cửu non ngàn còn ghi!
(3 chuông...)

Đón người về, tiễn người đi
Ván cờ sinh tử nào khi tương phùng

Chiêm bao khéo khuấy lạ lòng
Giả chơn – chơn giả – nảo nùng cơn mơ!
Tỉnh ra thân thức đôi bờ
Trước sau chẳng biết, dật dờ ruỗi dong
Ngựa xe qua chôn bụi hồng
Cũng là hư giả giữa dòng trầm luân!
(3 chuông...)

Mỡ chuông rạng cỏi phù không
Âm vang nguồn cội về trong ngọn ngành
Thì thôi còn chút tinh anh
Nguyện theo nếp cũ để dành duyên sau!
Trần gian bước thấp bước cao
Mong manh áo vải lạc vào huyễn hư
Thân này mượn gốc trần cư
Sao không tỉnh ngộ mà Tu đạo Thiên!
(3 chuông...)

Bớt ham muốn, bớt lụy phiền
Vọng trần chớ bám – đảo điên một đời
Hồn với xác chẳng ly rời
Mượn câu Kinh kệ mà khơi ngọn nguồn!
Chuông kêu dưới nội trên còn

Đầu non gốc bể, mưa dòn nắng chan
Làm người giữa cõi nhân gian
Giả chân chẳng biết, dở dang một đời!
(3 chuông...)

Bao dung rộng lượng: Đạo Trời
Chữ Trung chữ Hiếu: Đạo người trần gian
Nhu hòa là gốc Thiện nhân
Yêu thương san sẻ là tâm Thánh hiền!
Rủ nhau ngồi xuống chiếu Thiên
Mượn câu Kinh kệ giải phiền nơi tâm
Giọt sương rụng úa ngành trắng
Ngân nga mấy tiếng chuông thanh dậm ngàn!
(3 chuông...)

Nửa đêm tỉnh giấc mơ màng
Âm vang tiền kiếp ngõ ngàng truông mây
Trần hồng tứ phía bão vây
Mau mau thức tỉnh đợi ngày hồi quy!
Chiếu Thiên ngồi xuống Tu đi
Đừng lãng xãng nữa – lỡ khi trễ đò
Sông sâu vực thăm ai dò
Trần ai một hội, sóng to dập thuyền!

(3 chuông...)

Làm cho trần cảnh hóa yên
Cho tâm thanh tịnh mỗi giềng mới thông
Đi về nhẹ bước thong dong
Lên non xuống thế cũng trong Đạo Từ!
Bám trần bởi gốc trần cư
Tu Tâm bởi mộng Chân như thế nguyên
Áo Thanh văn áo trần miền
Giữ sao cho vẹn khẩu truyền Vị Lai!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

55. KINH DẤU CHÂN NGƯỜI ĐI MỞ CỎI

(3 chuông – 3 mõ – lặp lại 3 lần)

Bàng bạc trong hơi sương lời chuông tiếng mõ
Lời Kinh đêm hay điệu suối ngàn reo
Gởi muện phiên trên đỉnh dốc cheo leo
Nghe đá núi lạnh căm chiều chuyển tiếp!
Cành hoa dại cũng mang hồn bất diệt
Giống hữu tình sao chẳng biết cân phân
Đêm thế gian mù mịt buổi hạ tuần
Sao chẳng chịu thấp đuốc lên cho sáng!
(3 chuông...)

Trời đất ấy cũng chỉ là hữu hạn
Thế trần kia sao cứ tưởng vô biên
Ngày hôm nay nắng đẹp, mộng bình yên
Vừa mới đó – chợt bão giông tìm đến!
Người tỉnh giác chẳng tin điều bất biến
Hội vui này cũng hữu hạn mà thôi
Đêm nhân gian nhiều thân phận nổi trôi
Ngày nắng nỏ rồi cũng qua – hăn vậ!
(3 chuông...)

Định mệnh chẳng chừa ai con sống mái
Cuộc tẩy trần khôn dại cũng điêu linh
Chốn thâm sơn gió núi trảy thêm không
Chiều thị phố mây bông che dáng nguyệt!
Đêm nhung gấm vẫn thời gian chuyển dịch
Áo thanh bần cũng mấy tiết đổi thay
Mộng cầu vinh đâu khác giấc trang đài
Nhu bọt nước – vôi tan nơi đầu sóng!
(3 chuông...)

Chuông với mõ khác gì chiêng với trống
Cũng ngân nga, thúc giục bước đặng trình
Người lần theo chuông mõ đáo Thiền môn
Kẻ theo dấu trống chiêng tìm hý lạc!
Về thị phố để bàn tay tạo tác
Đáo lâm tuyên nghe gió hát đầu non
Dẫu đến, đi cũng thân cách vô thường
Sao chẳng tỉnh, lo tìm phương giải thoát!
(3 chuông...)

Người cao trí cho rằng men rượu nhạt
Giống lưu linh rượu ngọt uống mềm môi

Chón lâu xanh phùng háo sắc rong chơi
Nòi sát phạt tìm vui trên chiếu bạc!
“Hoa khai kiến” dâng mình nơi cửa Phật
Đóa trà mi mệnh bạc cỏi phong lưu
Áo Thanh lương đẹp dạ chón thảo lư
Dòng Tịnh cách Thiên môn chờ lai vãng!
(3 chuông...)

Chuông với mõ gọi khách trần lơ đãng
Mộng hoàn nguyên phần Linh cách mưu cầu
Chiếu Thiên kia mời gọi – giấc công hầu
Mơ chi nữa, bại thành như mộng cảnh!
Hồn với xác cũng chung niềm ấm lạnh
Bóng như hình – cũng một cảnh: trần cư
Sống làm sao giữ vẹn gốc Chân như
Đừng để thẹn cho giống nòi Thiên quốc!
(3 chuông...)

Buổi nhân thế suy vong buồn muốn khóc
Ngày điêu linh đòi đoạn khách Anh tài
Bỏ cuộc trần – chề chán mộng trần ai
Khai chiếu Đạo, dựng Linh kỳ chuyển Pháp!
Xót sanh chúng buổi loạn trần thê thiết

Dạ Từ bi thương từng mảnh đời riêng
“Rút ruột tằm” – nhờ chuông mõ lưu liên
Lời Kinh sám chuyển người trong mê lộ!
(3 chuông...)

Cuộc hóa thân – những linh hồn viển có
Mượn ngôi trần mà tỏ lộ Huyền cơ
Chẳng cân phân cao thấp, chẳng thân sơ
Người biết Đạo yêu người như quyến thuộc!
Chiếu Thiền mở, ta với người một cuộc
Dắt dìu nhau sau trước vượt dòng mê
Chôn thâm sơn mở cõi – rạng hương thề
Cho Chính phẩm lại về ngôi Chính phẩm!
(3 chuông...)

Vị Lai Pháp ấy Đạo Trời chuyển vận
Ngõ phong quang ta với Bạn song hành
Chiếu Thiền kia khai Hội – mấy từng xanh
Nơi Cửu điện Mẹ chờ con trở lại!
Qua sóng gió mới rõ lòng kim cái
Vượt vũ môn, con trẻ mới quay về
Giữa muôn trùng khổ nạn – giữa trùng mê
Mới rạng tỏ tâm can người trung liệt!

(3 chuông...)

Xin Cha Mẹ thấu lòng con sau trước
Nguyện giữ tròn khí tiết bậc Thần quân
Áo Công hầu con mượn để qua truông
Tuồng nhân thế – sắm vai mà độ thế!
Dựng Kỳ đài mong lập bằng dâu bể
Khai mở chuông phỏ hội khách Anh tài
Đứng lên đi cùng gánh vác Đạo Trời
Đem Công phẩm ban cho người Chính phẩm!
(3 chuông...)

Lệnh kỳ phát – Hoàng long về dưới trướng
Thanh long theo – ẩn hiện dấu Khai nguyên
Hắc long đầu – lão luyện bước Công thành
Nòi tạo tác có Xích long chuyển Ấn!
Chuông với mõ theo Lệnh kỳ xung trận
Phá tràng mê diu dẫn khách trần dương
Con Mẹ con Cha tu tạo Minh đường
Cho cõi thế rạng Ngôi trời Chính phẩm!
(3 chuông...)

Ta trái chiếu Thiên – thêm không nguyệt ẩn

Lắng phong ba, hoa cỏ rụng sân Châu
Lời Kinh đêm vang vọng đến Tây lâu
Mừng Cha Mẹ cùng an vui hỷ lạc!
Khi ta đến thế gian buồn hiu hắt
Khi ta đi rụng rở một vườn Thiên
Lối đi về Mẹ nhớ với Cha trông
An Lạc Quốc – Ngôi Trời ta trở lại!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

56. KINH TU ĐI CHO TỊNH NGHIỆP TRẦN

(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)

Cuộc trần thế cứ như trò đuổi bắt
Bóng đuổi hình, hình bóng mãi tìm nhau
Nguyện đời này, đời trước – nguyện đời sau
Vay rồi trả – gieo chi rồi lại gặt!
Thân hữu hạn, nghiệp đời sau trước
Lạc dòng mê, nghiệp dẫn độ xác hồn
Người tay trơn – xuống biển lại lên cồn
Theo định nghiệp lại lần tìm dấu nghiệp!
(3 chuông...)

Các Linh tử chốn trần miền lưu lạc
Đêm trường canh hồn theo gió lang thang
Áo Thân vương lóng lánh bụi tơ vàng
Hương vĩnh ảo ngợp một trời nổi quạnh!
Nhớ cảnh cũ quê xưa lòng cay đắng
Thương hồn linh phiêu bạt chốn truông mây
Thân lạc loài, ngàn giông tố bủa vây
Đem hoài bão chìm vào trong bể hận!
(3 chuông...)

Cõi Nhị nguyên – kẻ khóc cười lữ vận
Trắng rồi đen – sáng tối khác gì nhau
Có đổi thay do “tâm nguyện sở cầu”
Thì vọng tưởng cũng làm đầu chuyển dịch!
Nghe gió hát nhớ ngọn nguồn tĩnh mịch
Ngắm mây chiều thương bóng chiếc dòng xa
Trôi về đâu – ngọn cỏ giữa phong ba
Đêm chớp bể mưa nguồn đau phận bạc!
(3 chuông...)

Câu thơ chuyển điệu Kinh cầu cõi khác
Hồi chuông ngân xao xác mộng giao thời
Vẫn dòng trôi – thì cứ để dòng trôi
Tâm an tịnh, thân cũng về Tịnh lạc!
Hình với bóng nương nhau tâm cõi khác
Dấu luân hồi cũng nhạt bởi thời gian
Nghiệp trả vay xin trả hết một lần
Mai mãi kiếp xác với hồn tương hội!
(3 chuông...)

Con đau đến trong rã rời mộng muội
Con vẫn xin sám hối tội tiền khiên
Xác thân này vay mượn để qua truông

Nguyên dân bước trở về nơi Tịnh quốc!
Ơn tể độ sâu dài và rộng khắp
Chúng sinh ơi – mấy kẻ biết hàm ơn
Cha Mẹ Ngôi Cao tể thế an bang
Cho con trẻ chôn trần hoàn lưu lạc!
(3 chuông...)

Nghiệp theo dấu tiền căn sang hiện kiếp
Lại báo đền, lại gặt, lại gieo thêm
Nghiệp chướng tiền căn dẫn độ xác hồn
Cho xác tục lại thêm phần quay quắt!
Buông nghiệp cũ thì vô minh cũng dứt
Tịnh xác thân hồn cũng hết phong ba
Buổi loạn trần cũng loạn Thánh loạn ma
Ma hay Thánh cũng là do tâm tạo!
(3 chuông...)

Nghiêng ngửa gió, loạn cuồng mưa – nghiệp khảo
Cũng chừa ta một ngõ để chuyển xoay
Mau mau lên để vượt thoát trùng vây
Chiếu Thiền đó – phép định an dòng nghiệp!
Ngưng tạo tác nghiệp cũng dừng chuyển tiếp
Tâm sân si như lửa đổ thêm dầu

Dạ Từ bi như dòng nước nhiệm màu
Cam lộ thủy – đặc “Sở cầu sở nguyện”!
(3 chuông...)

Thời mạt hạ Pháp khó tìm, khó chuyên
Buổi loạn trần tâm vọng lại lâm nguy
Chiếu Thiên kia ngồi xuống – khách trần ơi
Tâm hướng nội để tâm phương giải thoát!
Nghiệp có nặng – Tu đi cho nhẹ nghiệp
Lòng có đau mượn Kinh kê an lòng
Đem sức mình mà gánh vác tha nhân
Tâm chia sẻ yêu thương là vạn Pháp!
(3 chuông...)

Tu cho tịnh nghiệp nhà, xa nẻo ác
Hành cho vui nợ cũ – nghiệp tiền khiên
Chuông mõ kia xuất xứ gốc đạo Thiên
Kinh dẫn lối – hồn xuôi miền Tịnh lạc!
Thân Chính phẩm lại về ngôi Chính cách
Đẽ đẹp lòng Cha Mẹ chôn Thiên môn
Con nguyện Tu để tịnh bớt nghiệp trần
Xin Cha Mẹ chứng minh lòng con trẻ!
(3 chuông – 3 mõ – lập lại 3 lần)